Sfânta întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii
(24 septembrie)

Sfânta Tecla este numită "întocmai cu apostolii" datorită râvnei cu care a predicat Evanghelia lui Hristos. S-a născut în oraşul Iconium, capitala Licaoniei, într-o familie de păgâni bogaţi. La 18 ani era logodită cu fiul guvernatorului oraşului, fiind recunoscută pentru educaţia sa înaltă. Ajungând în oraş Sfinţii apostoli Pavel şi Barnaba, sfânta a stat trei zile şi i-a ascultat de la geamul casei unde propovăduiau. Însă, din cauza mamei Sfintei Tecla, Sfântul apostol Pavel este întemniţat. Noaptea, sfânta se duce la Sfântul Pavel, de la care primeşte botezul. Aflând, mama acesteia a insistat ca Sfinţii apostoli să fie alungaţi din cetate, iar Tecla să fie arsă pe rug. În timp ce se ruga sfânta muceniţă, ploaia a stins focul şi aşa a putut fugi din oraş. A propovăduit pe Hristos prin Listra, Derbe şi până la Antiohia. A trăit până la 90 de ani într-un munte lângă oraşul Seleucia.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (septembrie), ziua a douăzeci şi patra - Sfânta marea muceniță şi întocmai cu apostolii Tecla (Minei)..... 7
Canon de rugăciune către Sfânta întâia mare muceniţă şi întocmai cu apostolii Tecla..... 22
Acatistul Sfintei mare muceniţe cea întocmai cu apostolii Tecla..... 30
Acatistul Sfintei mari muceniţe Tecla 41
Paraclisul Sfintei mucenițe Tecla..... 52
Rugăciune pentru paza fecioriei și a dreptei credințe către Sfintele mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare (a episcopului Macarie Drăgoi)..... 59
Imnografie 64
Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfintei întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii 66
Sfânta mare muceniță, întocmai cu apostolii, Tecla - drumul spre sfințenie . 79
Sinaxar - Pomenirea Sfintei marii muceniţe şi întocmai cu apostolii Tecla.... 80
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta întâia muceniţă şi întocmai cu apostolii Tecla..... 82
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta întâia muceniță şi întocmai cu apostolii, Tecla; Sfântul cuvios Siluan Athonitul 83
Proloage - Sfânta mare muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii 88
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe şi întocmai cu apostolii, Tecla 92
Cântare de laudă la Sfânta mare muceniţă Tecla, întocmai cu apostolii 94
Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvânt întru lauda Sfintei întâi mucenițe și întocmai cu apostolii Tecla..... 96
Moaştele Sfintei Tecla..... 100
O nouă minune a Sfintei Tecla - Mama celor bolnavi..... 104
Cum şi-a rupt Leontie piciorul şi a fost vindecat de Sfânta Tecla 105
În fiecare an, Sfânta Tecla se alătură cetăţii Dalisandos pe un car de foc.... 107
Arhimandrit Dr. Vasile Vasilache - Predică la Sfânta întâia muceniţă şi întocmai cu apostolii, Tecla..... 109
Omilie la Sfânta mare muceniţă şi întocmai cu apostolii, Tecla 114
Nicolae Pintilie - Sfânta Tecla - prima femeie martir a Bisericii..... 117
Narcisa Elena Balaban - Sfânta Tecla, prima muceniţă a lui Hristos 120
Sfânta Tecla: Femeia asemenea apostolilor, prima martiră..... 124

La Taifas - Sfânta întâia muceniță Tecla - Întocmai cu apostolii 126
Pr. Constantin Sturzu - Tinere frumoase şi bogate - în căutarea Mirelui 129
Mirela Barbă - Sfânta Tecla este tămăduitoare și mare făcătoare de minuni 132
Sărbătoarea Sfintei Tecla, prima muceniță la Patriarhia din Ierusalim..... 134
Orthodoxwiki - Sfânta întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii 136
Sfânta întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii 141
Cărţi despre Sfânta muceniţă Tecla 143
Gheorghe Costea - Creştini şi musulmani vindecaţi de Sfânta Tecla 151
Radu Alexandru - Sfânta Tecla în arta coptă..... 155
Mănăstirea Sfânta Tecla - Maaloula..... 159
Icoane..... 182

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

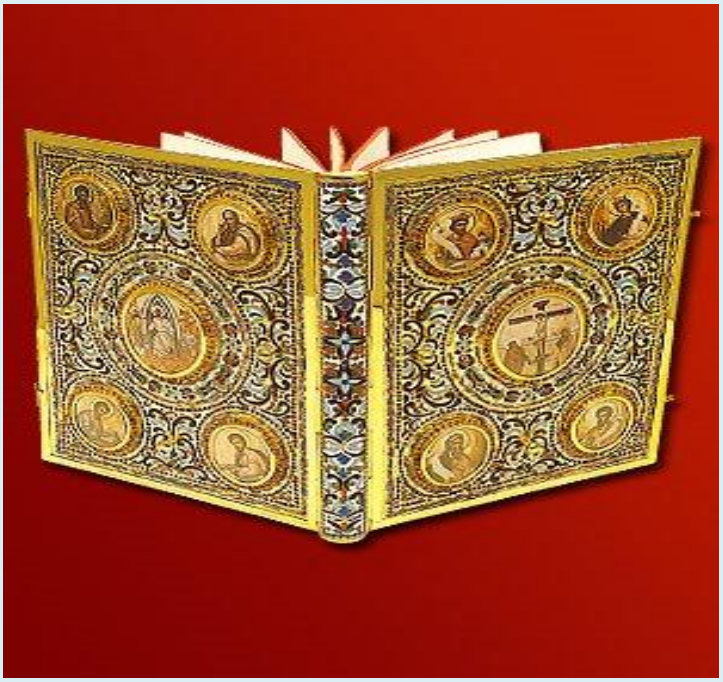

Matei 25, 1-13

Zis-a Domnul Pilda aceasta:
1. Împărăţia Cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care luând candelele lor, au ieşit în întâmpinarea mirelui.
2. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înţelepte.

3. Căci cele fără minte, luând candelele, n-au luat cu sine untdelemn.
4. Iar cele înţelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelele lor.
5. Dar mirele întârziind, au aţipit toate şi au adormit.
6. Iar la miezul nopţii s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieşiţi întru întâmpinarea lui!
7. Atunci s-au deşteptat toate acele fecioare şi au împodobit candelele lor.
8. Şi cele fără minte au zis către cele înţelepte: Daţi-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelele noastre.
9. Dar cele înţelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă şi nici vouă. Mai bine mergeţi la cei ce vând şi cumpăraţi pentru voi.
10. Deci plecând ele ca să cumpere, a venit mirele şi cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă şi uşa s-a închis.
11. Iar mai pe urmă, au sosit şi celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă.
12. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi.
13. Drept aceea, privegheaţi, că nu ştiţi ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Apostol

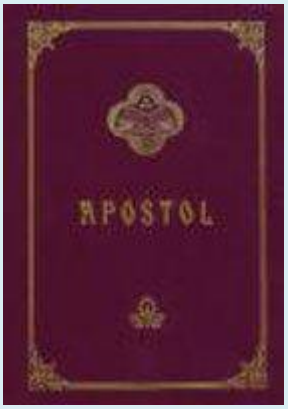

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

II Timotei 3, 10-15

Fiule Timotei
10. Tu însă mi-ai urmat în învăţătură, în purtare, în năzuinţă, în credinţă, în îndelungă răbdare, în dragoste, în stăruinţă,
11. În prigonirile şi suferinţele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; câte prigoniri am răbdat şi din toate m-a izbăvit Domnul.
12. Şi toţi care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniţi.
13. Iar oamenii răi şi amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pe alţii şi rătăciţi fiind ei înşişi.

14. Tu însă rămâi în cele ce ai învăţat şi de care eşti încredinţat, deoarece ştii de la cine le-ai învăţat,
15. Şi fiindcă de mic copil cunoşti Sfintele Scripturi, care pot să te înţelepţească spre mântuire, prin credinţa cea întru Hristos Iisus.

În această lună (septembrie), ziua a douăzeci şi patra - Sfânta marea muceniță şi întocmai cu apostolii Tecla (Minei)

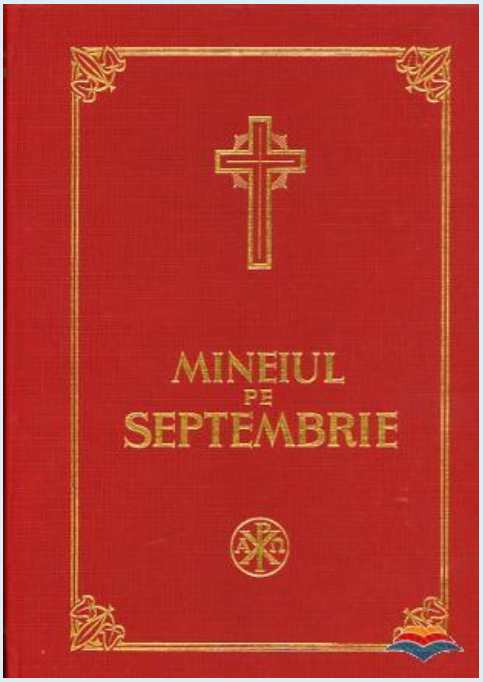

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se **Stihirile** pe 6 glasul al 8-lea:

Podobie: Doamne, de ai şi stătut...

Doamne de s-a şi săvârşit Tecla întru despicătura pietrei, pentru dragostea Ta, dar cu gândul stând întru înălţime înaintea Scaunului Tău, se uimea de ne-asemănată frumuseţea Ta, a Celui ce Te-ai întrupat pentru iubirea de oameni, ca să mântuieşti sufletele noastre. (de două ori)

Doamne de a şi fost legată Tecla când a năzuit către apostolul, dar de legătura doririi celor pământeşti s-a dezlegat. Şi fiind cuprinsă de puterea dragostei Tale, s-a unit cu Tine, Mântuitorule al sufletelor noastre. (de două ori)

Doamne de s-a şi despărţit Tecla fără de voie de Tine Învăţătorul ei, dar de față Te avea pe vremea nevoinței. Şi golindu-se de haină, se acoperea cu mărirea Ta, şi fiind încununată de mâna Ta, ocroteşte sufletele noastre.

Doamne de s-a şi dat focului curata întâia muceniţa Ta, dar nu s-a ars într-însul, avându-Te pe Tine răcoreală. De sălbaticele fiare a rămas nevătămată, fiind păzită de mâna Ta, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 6 lea

A lui Anatolie: În lupte nevoitoare ai călcat pe vrăjmaşul, prea fericită Tecla, şi mucenicește sfărâmând măiestriile lui, te-ai lepădat de Tamir, şi te-ai logodit cu Hristos iubitul tău Cel adevărat, tovarăşă a lui Pavel, şi nevoitoare dimpreună cu Ştefan. Deci ca una ce eşti între femei întâia muceniță a lui Hristos, având îndrăzneală către Dânsul, mântuieşte de primejdii sufletele noastre, celor ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta, cea pururea prăznuită.

Şi acum..., al Născătoarei

Podobie: A treia zi ai înviat...

Scăparea mea cea mare şi nădejdea şi părtinitoarea mea, tu eşti Maică Fecioară prea curată. Ci grăbeşte acum şi mă scapă de relele ce au năvălit asupra mea.

A Crucii, Născătoarei

Ceea ce Te-a născut pe Tine Hristoase, văzându-Te răstignit, tânguindu-se ca o Maică striga: Fiul meu şi Dumnezeul meu! Prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimi de necinste.

La Stihoavnă

Stilurile, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

O prea lăudată întâia muceniță şi întocmai cu apostolii, mărirea muceniţelor, frumoasă fecioară Tecla, către tine strig: Vindecă patimile şi rănile cele rele ale sufletului meu, prin rugăciunile tale cele primite de Dumnezeu, şi mă scoate din focul cel nestins.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Dumnezeiască puterea lui Hristos cea întrutot puternică, a stins văpaia prin nor cu ploaie, şi răcorindu-te Tecla ca pe o credincioasă, cu dreptate a ars pe cei necredincioşi. Şi izbăvindu-te de sfărâmarea fiarelor şi a taurilor, te-a prea mărit.

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele, şi a îndreptat paşii mei.

Dorind de Mirele cel prea curat şi frumos întru podoabă Tecla, te-ai lepădat de logodnic. Urmând cuvintelor lui Pavel logoditorul Bisericii, cu care dimpreună ridicându-te la odihna cea veselitoare, te-ai logodit cu Cel ce L-ai iubit.

Slavă..., glasul al 8-lea

A lui Anatolie: Năvălirile leilor le-ai călcat, şi pe Tamir ruşinându-l, întâia mucenită şi întocmai cu apostolii, ai urmat Mirelui tău strigând: Spre mireasma mirului Tău am năzuit Hristoase. Drept aceea alergând după Pavel, ai primit dar din Cer, şi ai luat cununa de la Dumnezeu puitorul de nevoinţe, şi te rogi neîncetat să se dăruiască iertare greşalelor, celor ce cu credinţă săvârşesc sfinţită pomenirea ta.

Şi acum..., al Născătoarei

Podobie: Mucenicii Tăi Doamne...

Nădejde şi părtinire şi sprijineală, şi acoperământ, şi scăpare îmi eşti mie prea curată Fecioară. Pentru aceea şi către tine scap Stăpână, strigând şi zicând către tine: Păcătuit-am! Mântuieşte-mă Fecioară, mântuieşte-mă, ceea ce tu singură cu adevărat eşti chezăşuitoarea păcătoşilor.

A Crucii, Născătoarei

Nu sufăr Fiul meu, a Te vedea pe Tine cel ce tuturor dai priveghere, adormit pe lemn; ca să dai priveghere mântuitoare şi dumnezeiască, tuturor celor odinioară adormiţi de somnul pierzării, din călcarea poruncii pomului, zicea Fecioara tânguindu-se; pe care o mărim.

Tropar, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Tecla, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul sfintei de 2 ori.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

După obişnuitele Catisme Sedelnele din Octoih.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele - ale Octoihului amândouă fără martirice, şi al sfintei pe 6,

Canonul Sfintei

Afară de troparele Născătoarei de Dumnezeu.

facere a lui Ioan Monahul

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea mărit.

Limba nu poate povesti nevoinţele cele prea lăudate ale întâii mucenițe. Că nu este limba vrednică a o lăuda după cuviinţă.

Mândria cea îngâmfată a tiranului a încetat, căci cu bună credinţă întru Hristos s-au îmbărbătat femei împotriva lui.

Slavă...

Fecioara Tecla învăţându-se prin cuvintele tale cele evangheliceşti prea fericite Pavele, s-a logodit cu Hristos.

Şi acum..., al Născătoarei

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai presus de fire, întrupat ai născut pe Cuvântul cel veşnic, şi mai presus de dumnezeire, pe tine te lăudăm Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești întărirea...

O, cât este de minunată dragostea cea mai presus de cuget, cu care întru Hristos te-ai legat cu Pavel, unindu-te lui cu Duhul, prea cinstită.

Dezmierdarea dulceţilor celor pământeşti, n-a putut să rănească cugetul tău cel alcătuit cu dragostea cea duhovnicească.

Slavă...

Cu totul mântuindu-te de patimile trupului, nu te-ai muiat de cuvintele maicii tale, purtătoare de chinuri prea lăudată.

Şi acum..., al Născătoarei

Dă-ne nouă ajutor, prin rugăciunile tale Preacurată, depărtând de la noi năpădirile nevoilor celor cumplite.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă Duhul meu.
Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Cuvintele înţeleptului apostol Pavel ai ascultat, şi ai părăsit cele stricăcioase, şi cu Hristos te-ai logodit şi ţinând făclia credinţei, ai călcat puterea focului, şi sălbătăcirea fiarelor o ai îmblânzit, şi din Cer ai primit cunună nestricăcioasă pe creştetul tău; şi acum roagă-te, să se mântuiască cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 8-lea

Podobie: Pe înţelepciunea...

Femeiasca slăbiciune prefăcându-ţi întru bărbăţie cu bunătăţile, prin dragostea lui Hristos, te-ai făcut lăcaş lui Dumnezeu; şi prin pustnicie ai risipit norul patimilor cu nevoinţă. Iar prin jertfire te-ai arătat laudă muceniţelor. Pentru aceasta îndoit strălucind cu razele Duhului, lumea ai luminat, întâia muceniţă prea lăudată. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare greşalelor, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., al Născătoarei

Pe tine ca pe o Fecioară şi singură între femei, care fără de sămânţă ai născut pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile oamenilor te fericim; căci întru tine s-a sălăşluit Focul Dumnezeirii, şi ca pe un prunc ai alăptat pe Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, după vrednicie mărim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu vrednicie laudă mărirea ta.

A Crucii, Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, mieluşeaua văzându-L răstignit pe Cruce, se văita lăcrimând, şi cu amar striga: Lumea se veseleşte primind mântuire, iar cele dinlăuntrul meu se ard, văzându-Ţi răstignirea care rabzi pentru milostivire, îndelung-răbdătorule Doamne, adâncul milei, şi izvorul cel nedeşertat: Milostiveşte-te, şi dăruieşte iertare de greşale celor ce cu credinţă măresc dumnezeieştile Tale patimi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale, şi am prea mărit dumnezeirea Ta.

Pe tine ceea ce erai logodită cu Tamir, logoditorul Bisericii Pavel te-a logodit cu Mirele cel ceresc, ca pe una ce ai fost fără prihană, Tecla prea înțeleaptă.

Pătrunsu-te-ai de dragostea credinţei lui Dumnezeu, prin cuvintele lui Pavel, şi cuvintele lui Tamir le-ai defăimat ca pe o bârfeală, muceniță.

Cu stropirea dumnezeiescului sânge s-a binecuvântat neamul cel din Adam, şi Eva sa bucură, văzând pe şarpele că se calcă de femeie.

Slavă...

Poftind curăţia, de toate cele veselitoare ale vieţii s-a lepădat, de avere, de neam, de frumuseţe, şi de logodnicul cel dulce curata muceniță.

Şi acum..., al Născătoarei

Dăruieşte-ne nouă iertare greşalelor, ca unul ce eşti fără de păcat, şi împacă lumea Ta, Dumnezeule, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie Doamne, mântuieşte-ne pe noi; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Întru prea mare faptă de nevoinţe te-ai nevoit prea fericită Tecla, şi te-ai învrednicit darului.

Amăgitu-s-a balaurul cel viclean, căci Fecioara cu dumnezeieştile patimi se învaţă a fi ascultătoare.

Slavă...

Îndrăzneala cea dumnezeiască biruia sfiala ta, că focul Treimii cel din inima ta, te-a aprins pe tine spre mucenicie.

Şi acum..., al Născătoarei

Fecioară după naştere te lăudăm pe tine Născătoare de Dumnezeu; că tu pe Dumnezeu Cuvântul cu trup L-ai născut lumii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Slăbiciunea firii fecioreşti s-a întărit cu puterea Crucii. Că din dumnezeiască râvnă lepădându-şi noaptea podoaba tinereţilor, a îndrăznit şi a alergat, căutând învăţăturile cele cu bun miros ale Doritului ei.

Dorința Ziditorului biruind dragostele zidirilor, întâia muceniță Tecla a părăsit cămările cele de mire, şi de bunăvoie a primit a locui în închisoarea vinovaţilor.

Slavă...

Cu Duhul sărută mucenița legăturile dumnezeiescului învăţător, fiind în temniţă, şi adăpându-se cu cuvintele lui, creştea ca întru o dumnezeiască grădină, şi cu adevărat aducea Stăpânului roadă prea frumoasă.

Şi acum..., al Născătoarei

Nu înceta rugându-te pentru noi Preasfântă de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că tu eşti întărirea credincioşilor, şi cu nădejdea ta ne întărim, şi cu dragoste te mărim pe tine, şi pe Cel ce negrăit s-a întrupat din tine prea curată.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălța către Domnul, şi lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi, şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog : Dumnezeule din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 8-lea: Cu frumuseţea fecioriei ai strălucit, cu cununa mucenicie te-ai împodobit şi apostolie ţi s-a încredinţat fecioară, ca unei mărite, şi văpaia focului o ai prefăcut în rouă, şi prin rugăciunea ta mânia taurului o ai înfrânt, ca una ce eşti întâia nevoitoare.

Icos: Strălucirea praznicului celui cinstit, luminează mai mult decât soarele. Că fulgerând raze de lumină se arată în ochii credincioşilor. Pentru aceea dănţuind împreună cu îngerii, să glăsuim toţi Mântuitorului Dumnezeu, strigând către El: Mărit-ai Mântuitorule milele Tale dăruind poporului dar desăvârşit, pe cea întâia nevoitoare.

Sinaxar

Întru această lună în 24 de zile, Sfânta marea muceniță şi întocmai cu apostolii Tecla.

Stih: Acela te-a mântuit pe tine Tecla în piatra care ţi se spărgea,
La a căruia patimă mai-nainte pietrele se despicau.
La douăzeci şi patru piatra a primit,
Pe Tecla întru care trupul şi-a păzit.

Aceasta a fost din cetatea Iconiei, născută fiind de Teoclia, de bun neam şi slăvită. Învăţat-a cuvântul credinţei de la marele Pavel apostolul, când învăţa în casa lui Onisifor, iar sfânta când a venit la credinţă a fost de optsprezece ani, logodită fiind cu Tamir. Şi nebăgând în seamă focul în care s-a aruncat, nici de logodnic, a urmat lui Pavel.

Iar după aceea mergând la Antiohia, se dete la fiare sălbatice de Alexandru, şi la tauri ca să o împungă şi să o sfărâme; şi izbăvindu-se de toate cu darul lui Dumnezeu, şi propovăduind prin multe locuri pe Domnul Iisus Hristos şi trăgând pe mulţi către credinţa în Hristos, s-a dus la patria sa, unde petrecând cu singurătate într-un munte, se zice vechea Seleuchie şi făcând multe puteri de minuni, a părăsit viaţa, despicându-se o piatră şi primindu-o, iar toată vremea vieții sale a fost nouăzeci de ani.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Coprie.

Stih: Coprie nu cu gunoiu, ci cu bunătăţi fiind înflorit,
S-a adus Domnului strugur îndulcit.

Acesta s-a născut într-un gunoi afară din Mânăstirea Sfântului marelui Teodosie Chinoviarhul, dintr-o femeie ce o urmăreau agarenii cu alţi mulţi vecini, ce fugeau către Sfântul ca să scape. Deci după ce se duseră păgânii potoliţi de dumnezeiescul dar ce locuia în Sfântul; aflând călugării Mânăstirii copilul ce se născuse în gunoi, din porunca marelui Teodosie l-a luat şi l-a numit Coprie (adică gunoi) şi se hrănea copilul cu lapte de capră, şi capra care era orânduită ca să sugă copilul de la dânsa, se păştea în câmp împreună cu celelalte. Iar când ştia vremea ca va să sugă copilul, se pogora singură din munte de-l alăpta şi iar se întorcea la turmă. Aceasta fu până ce începu copilul a mânca bucatele.

Deci dacă se făcu mare, era foarte drag marelui Teodosie, şi se învrednici Duhului Sfânt. Şi păzind curăţia sufletului făcu de i se supunea fiarele sălbatice. Căci într-una din zile aflând un urs în grădină mâncând lăptucile, l-a luat de urechi şi l-a scos afară. Şi poruncindu-i cu ruga marelui (Teodosie) n-a mai cutezat altă dată să mai intre în grădină; încă şi în munte suindu-se cu un măgar la lemne, şi aducând lemnele iarăşi veni un urs, şi apucă măgarul de-l vătămă la un arm. Iar Sfântul prinse pe urs, şi puse lemnele pe dânsul zicându-i: Nu te voi lăsa, că voi să faci tu slujba măgarului până se va tămădui. Şi prin ruga marelui Teodosie i se supunea ursul şi căra lemne.

Acest sfânt dar servind la bucătărie, când undea căldarea de se vărsau bucatele, negăsind în prilej lingura cea obişnuită, îşi băga mâna goală în căldare de potolea undele, şi nu se vătăma.

Deci ajungând el la nouăzeci de ani, strălucea între părinţii aceia ca soarele, împodobit fiind cu preoţia şi cu de tot felul de bunătate, şi stând într-un loc ascuns îşi tindea rugăciunile către Dumnezeu, atâta, cât şi marele Teodosie după mutarea sa către Domnul i se arătă, că venea împreună cu dânsul şi cânta.

Şi mai pe urmă zise către dânsul: Iată frate Coprie, ţi-a venit vremea petrecerii tale, şi vino către noi la locul carele-ţi este gătit, şi dacă auzi aceasta minunatul, peste puţine zile se bolnăvi oarece şi sărutând pe Sfinţii Părinţi, se duse cu pace către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu Pavel ca cu un legat te-ai legat prin dragoste cu legături nedezlegate, prea fericită, fiind unită întru credinţă, şi împreună cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stătut-ai de faţă împreună cu Pavel înaintea divanurilor celor fără dreptate, o fecioară frumoasă, şi prin dragostea Stăpânului lepădând sfiala, întru uimire strigai: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Pentru dumnezeiasca dragoste muceniță, ţi-ai dat trupul în cuptor, şi cu puterea Celui dorit ai rămas nearsă, cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Nor cu ploaie şi cu vifor stingând văpaia, cu dreptate a ars pe cei fără de minte, şi a ferit pe muceniță, care cânta: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., al Născătoarei

Din pântece fecioresc întrupându-te, te-ai arătat mântuire lumii. Drept aceea ştiind noi pe Maica Ta, Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire strigăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Socoteala ta s-a arătat minunată, că ai locuit în mormânt, ca în Eden, fecioară muceniță, lăudând pe Hristos în veci.

Nesuferind să ţi se spurce frumuseţea fecioriei cea cu bună cuviinţă viteaz-o, ai voit mai bine a muri, pentru aceea trăieşti acum în veci.

Tu întâia muceniță fiind, împreunată în veci cu mirele Hristos cel Făcător de viaţă, şi mai presus de fiinţă, ţi-ai ales a te da fiarelor, celor ce te înconjurau pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dezbrăcându-te de haina stricăciunii, cu cuviincioasă podoabă ai năzuit la luptă pentru Hristos, şi ai ajuns către viața cea neîmbătrânită în veci.

Şi acum..., al Născătoarei

Pe Cel ce S-a pogorât din Cer şi S-a sălăşluit în pântecele cel fecioresc, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine cea neispitită...

Cine nu se va mira de tine ceea ce eşti nebiruită, o întâia muceniță ? Că patimile sufletului ce sunt fiare înţelegătoare, îmblânzindu-le, nu te-ai îngrozit de pornirile cele neoprite ale fiarelor, ci ai petrecut în mijlocul lor nevătămată.
Piatra cea neumblată şi vârtoasă, din porunca lui Dumnezeu ţi s-a despicat ţie, muceniță de Dumnezeu purtătoare, ceea ce ai fost mireasă dumnezeiască, pecetluită cu pecetea băii botezului, şi ca o cămară te-a primit în braţele ei.

Slavă...

Tu întâia muceniță, vindecă rănile sufletului meu; dăruieşte pace lumii, credinciosului nostru popor, dându-i biruinţă împotriva vrăjmaşilor, şi pace Bisericii prin rugăciunile tale.

Şi acum..., al Născătoarei

Omoară-mi Stăpână păcatul care încă este viu; înviază omorâciunea sufletului prin lucrarea vieţii celei adevărate, care pentru nespusa milostivire, S-a născut din pântecele tău celor ce cu credinţă te măresc pe tine.

Irmosul: Pe tine Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Dumnezeu cel adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele puteri, cu neîncetate cântări te mărim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi...

Întărindu-te frumoasă fecioară, cu dumnezeieştile învăţături ale lui Pavel propovăduitorul de Dumnezeu, i-ai urmat lui, şi n-ai băgat în seamă pe logodnicul cel pieritor întâia muceniță, mult chinuită, o Tecla cea întocmai cu apostolii. Pentru aceea ai primit cunună de biruinţă de la Hristos.

Slavă...

Slava fecioarelor, îndreptătoarea pătimitorilor, pe ceea ce tuturor a deschis calea muceniciei, pe Tecla cea întocmai cu apostolii, şi pe întâia pătimitoare toţi să o lăudăm.

Şi acum..., al Născătoarei

Cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, noi cei mântuiţi prin tine, te mărturisim Stăpână, căci negrăit ai născut pe Dumnezeu care prin Cruce a pierdut moartea, şi către Sine a tras popoare de mucenici. Cu care împreună te lăudăm pe tine Fecioară.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Ale lui Anatolie: Astăzi este pusă înainte faptă de nevoinţă, să dănţuim popoarelor, şi să privim lucruri minunate, ce se fac întru aceea. Căci stă înainte

mieluşeaua cea neîntinată, frumoasa fecioară, şi mireasa lui Dumnezeu, junghiere pentru Hristos Dumnezeul nostru cel ce S-a junghiat. Pentru aceasta cu credinţa Treimii a în-cetat nedumnezeirea tiranilor şi împreună cu îngerii dănţuind, se roagă Mân-tuitorului, să se mântuiască sufletele noastre.

A aceluiaşi, glasul al 2-lea: Având în ceruri mire pe Hristos Dumnezeul nostru, ai defăimat şi cămara cea de mire şi pe logodnicul cel de pe pământ, Tecla întâia pătimitoare. Căci înţeleaptă fiind nu te-ai plecat momelilor maicii tale, ci ai urmat lui Pavel, ridicând pe umerii tăi semnul Crucii, şi de foc nu te-ai sfiit. Cruzimea fiarelor o ai îmblânzit, şi pe Foca l-ai omorât cu cea întru Hristos afundare a Sfântului Botez. Ci ca una ce te-ai înfrumuseţat vitejeşte întru pătimiri dumnezeieşti, nu lipsi a te ruga neîncetat Domnului, pentru cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

A aceluiaşi, asemenea: Dându-te cu totul pe sine-ţi voirii celei atotputernice şi întărindu-te de dragostea lui Hristos, ca cea întâia pătimitoare, dragostea celor pământeşti o ai părăsit, şi numai strălucirea vieţii celei veşnice ai poftit. Pentru aceea te-ai învrednicit cămării celei prea fericite a mirelui Hristos; unde aflând desfătarea cea negrăită, împreună cu fecioarele cele înţelepte, roagă-te apostoliţă Tecla, pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, a aceluiaşi: Alcătuiţi dănţuiri iubitorilor de mucenițe, că a ajuns vremea răsplătirilor, şi pomenirea cea de peste an a întâii mucenițe, îndemnând pe toţi spre lauda lui Dumnezeu, Tecla cea întâi muceniţă între femei, şi săvârşindu-şi alergarea cea nevoitoare, întâia s-a arătat purtătoare de cunună, şi cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea

De nevoința ta cea mai presus de fire întâia muceniță a lui Hristos, nu numai neamurile oamenilor s-au minunat, ci şi fiarele cele sălbatice s-au spăimântat; văpăile focului nu le-ai simţit, frumoasă fecioară Tecla pentru dragostea mirelui tău Hristos; că lepădându-te de cele lumeşti, ai pătimit pentru Dânsul, ca să câştigi fericirea cea cerească, rugându-te cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu ploaia Preasfântului Duh, răcoreşte cugetul meu prea curată, ceea ce ai născut picătura cea nemăsurată, pe Hristos, care cu îndurările Sale, şterge fărădelegile oamenilor. Usucă izvorul patimilor, şi mă învredniceşte pârâului celui pururea viu, prea curată Fecioară.

A Crucii, Născătoarei

Dacă Te-a văzut pironit pe Cruce, Doamne, mieluşeaua şi Maica Ta, se uimea şi striga: Ce vedere este aceasta Fiul meu prea iubite? Acestea Ţi-a răsplătit Ţie poporul cel neplecat şi fărădelege care s-a îndestulat de multele Tale minuni? Ci mărire să fie negrăitei pogorârii Tale, Stăpâne.

La Stihoavnă

Din Octoih

Slavă..., a sfintei, glasul al 2-lea

Facere a lui Anatolie: Veniţi iubitorilor de chinuri, să cinstim pe lauda fecioarelor, pe Tecla întâia muceniţă; căci ea a călcat luptele vrăjmaşilor şi săvârşind biruinţe, ca o vrednică s-a încununat. Pentru aceea se roagă mult chinuita, ca de nevoi şi de osânda cea viitoare să se mântuiască, cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşesc pomenirea ei.

Şi acum..., al Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Altă scăpare şi turn de putere, şi zid nebiruit cu adevărat nu avem, fără numai pe tine prea curată, şi către tine scăpăm, şi ţie strigăm: Stăpână ajută ca să nu pierim, arată darul tău la toţi, şi mărirea puterniciei, şi lauda milostivirii tale.

A Crucii, Născătoarei

Ceea ce ai născut Strugurul vieţii, pe care L-ai zămislit în pântece, ca un pământ nelucrat, dacă L-ai văzut pe Dânsul spânzurat pe lemn, tânguindu-te te văitai, şi strigai: Fiul meu, prin rugăciunile mele, celeia ce Te-am născut, ca un îndurat pică must, prin care să se ridice toată beţia patimilor, Făcătorule de bine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Octoih, şi ale Sfintei, Cântarea a 3-a, pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu... Apostolul către Timotei: Fiule Timotei urmat-ai învăţăturii..., Aliluia: Aşteptând am aşteptat pe Domnul... Evanghelia de la Matei: Zis-a Domnul pilda aceasta, asemănatu-sa Împărăţia Cerului cu zece fecioare... Chinonicul: Bucuraţi-vă dreptilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă.

Canon de rugăciune către Sfânta întâia mare muceniţă şi întocmai cu apostolii Tecla

Troparul Sfintei întâi mari muceniţe şi întocmai cu apostolii Tecla, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Tecla, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba nu poate povesti nevoinţele cele prea lăudate ale celei dintâi muceniţe; că nu putem a o lăuda după cuviinţă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mândria cea îngâmfată a tiranului a încetat, căci cu dreapta credinţă în Hristos s-au îmbărbătat femei împotriva lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfânta fecioară Tecla, învăţându-se prin cuvintele tale cele evangheliceşti, prea fericite Pavel, s-a logodit cu Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai presus de fire, Întrupat ai născut pe Cuvântul cel Veşnic şi mai presus de Dumnezeire, pe tine te lăudăm, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, cât este de minunată dragostea cea mai presus de cuget, cu care întru Hristos te-ai legat cu Sfântul Pavel, unindu-te Lui cu Duhul, prea cinstită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezmierdarea dulceţilor celor pământeşti n-a putut să rănească cugetul tău cel alcătuit cu dragostea cea duhovnicească.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu totul mântuindu-te de patimile trupului, nu te-ai înmuiat de cuvintele maicii tale, purtătoare de chinuri prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dă-ne nouă ajutor, prin rugăciunile tale, Preacurată, depărtând de la noi năpădirile nevoilor celor cumplite.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înţeles-am lucrurile Tale şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine ceea ce erai logodită cu Tamir, logodnicul Bisericii, Sfântul Pavel, te-a logodit cu Mirele cel Ceresc, ca pe ceea ce ai fost fără prihană, Sfântă Tecla prea înţeleaptă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătrunsu-te-ai de dragostea credinţei de Dumnezeu, prin cuvintele Sfântului Pavel şi cuvintele lui Tamir le-ai defăimat ca pe o bârfeală, muceniţă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu stropirea dumnezeiescului sânge s-a binecuvântat neamul cel din Adam şi Eva se bucură, văzând pe şarpele călcat de femeie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Poftind curăţia, de toate cele veselitoare ale vieţii s-a lepădat, de avere, de neam, de frumuseţe şi de logodnicul cel dulce, curata muceniţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dăruieşte-ne nouă iertare de greşeli, ca Unul ce eşti fără de păcat şi împacă lumea Ta Dumnezeule, pentru rugăciunile Celeia ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne, mântuieşte-ne pe noi; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În prea mare faptă de nevoinţe te-ai nevoit, prea fericită Tecla şi te-ai învrednicit de dar.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Amăgitu-s-a balaurul cel viclean, căci fecioara cu dumnezeieştile patimi se învăţa a fi ascultătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndrăzneala cea dumnezeiască biruia sfiala ta, că Focul Treimii cel din inima ta te-a aprins pe tine spre mucenicie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară după naştere te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu; că tu pe Dumnezeu Cuvântul cu Trup L-ai născut lumii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăbiciunea firii fecioreşti s-a întărit cu puterea Crucii. Că din dumnezeiască râvnă lepădându-şi noaptea podoaba tinereţilor, a îndrăznit şi a alergat, căutând învăţăturile cele cu bun miros ale Celui Dorit al ei.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorinţa Ziditorului biruind dragostele zidirilor, întâia muceniţă Tecla a părăsit cămările cele de mire şi de bunăvoie a primit a locui în închisoare cu vinovaţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu Duhul săruta muceniţa legăturile dumnezeiescului învăţător. Fiind în temniţă şi adăpându-se cu cuvintele lui, creştea ca într-o dumnezeiască grădină şi cu adevărat aducea Stăpânului roadă prea frumoasă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu înceta rugându-te pentru noi, PreaSfântă de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că tu eşti întărirea credincioşilor şi cu nădejdea ta ne întărim şi cu dragoste te mărim pe tine şi pe Cel ce în chip de negrăit S-a Întrupat din tine, prea curată.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 8-lea: Cu frumuseţea fecioriei ai strălucit, cu cununa muceniciei te-ai împodobit şi apostolie ţi s-a încredinţat, fecioară, ca unei mărite şi văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrânt-o, ca una care eşti întâia nevoitoare.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Sfântul Pavel ca şi cu un legat te-ai legat prin dragoste cu legături nedezlegate, prea fericită, fiind unită întru credinţă şi împreună cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stat-ai de faţă împreună cu Sfântul Pavel înaintea divanurilor celor fără dreptate, o, fecioară frumoasă şi prin dragostea Stăpânului, lepădând sfiala, întru uimire cântai: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru dumnezeiasca dragoste muceniţă, ţi-ai dat trupul în cuptor şi cu Puterea Celui Dorit ai rămas nearsă, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nor cu ploaie şi cu vifor stingând văpaia, cu dreptate a ars pe cei fără de minte şi au ferit pe muceniţă, care cânta: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântece fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat Mântuire lumii. Drept aceea ştiind noi pe Maica Ta, Născătoare de Dumnezeu, cu mulţumire cântăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Socoteala ta s-a arătat minunată, că ai locuit în mormânt, ca în Eden, fecioară muceniţă, lăudând pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nesuferind să ţi se spurce frumuseţea fecioriei cea cu bună cuviinţă, vitează, ai voit mai bine a muri; pentru aceea trăieşti acum în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, întâia muceniţă, fiind împreunată în veci cu Mirele Hristos, cel de viaţă Făcător şi mai presus de fiinţă, ai ales a fi dată fiarelor, decât celor ce te înconjurau pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dezbrăcându-te de haina stricăciunii, cu cuviincioasă podoabă ai năzuit la luptă pentru Hristos şi ai ajuns către Viaţa cea neîmbătrânitoare în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cel ce s-a Pogorât din cer şi S-a Sălăşuit în pântecele cel fecioresc, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul Ceresc, pe care îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine Maica...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cine nu se va mira de tine ceea ce eşti nebiruită, o, întâia muceniţă? Că patimile sufletului ce sunt fiare înţelegătoare îmblânzidu-le, nu te-ai îngrozit de pornirile cele neoprite ale fiarelor, ci ai petrecut în mijlocul lor nevătămată.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Tecla, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Piatra cea neumblată şi vârtoasă, din porunca lui Dumnezeu s-a despicat pentru tine, muceniţă de Dumnezeu purtătoare, ceea ce ai fost mireasă dumnezeiască, pecetluită cu pecetea băii botezului şi ca o cămară ai fost primită în braţele ei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, întâia muceniţă, vindecă rănile sufletului meu; dăruieşte prin rugăciunile tale pace lumii, binecredinciosului popor biruinţă împotriva vrăjmaşilor şi pace Bisericii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omoară-mi Stăpână păcatul care încă este viu. Înviază omorâciunea sufletului prin lucrarea Vieţii celei Adevărate, care, pentru nespusa milostivire, S-a Născut din pântecele tău celor ce cu credinţă te măresc pe tine.

Irmosul: Pe tine Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Dumnezeu Cel Adevărat; pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu neîncetate cântări te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Cuvintele înţeleptului apostol Pavel ai ascultat şi ai părăsit cele stricăcioase şi cu Hristos te-ai logodit şi ţinând făclia credinţei, ai călcat puterea focului şi sălbăticia fiarelor ai îmblânzit-o; iar din cer ai primit cunună nestricăcioasă pe creştetul tău şi acum roagă-te, să se mântuiască cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, PreaSfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Femeiasca slăbiciune prefăcând-o în bărbăţie cu virtuţile, prin dragostea lui Hristos, te-ai făcut locaş lui Dumnezeu şi prin pustnicie ai risipit norul patimilor

cu nevoinţa. Iar prin jertfire te-ai arătat laudă muceniţelor. Pentru aceasta, îndoit strălucind cu Razele Duhului, lumea ai luminat, întâia muceniţă prea lăudată. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, PreaSfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe tine ca pe o Fecioară şi singura între femei care fără de sămânţă ai născut pe Dumnezeu cu Trup, toate neamurile oamenilor te fericim; căci în tine S-a sălăşluit Focul Dumnezeirii şi ca pe un Prunc ai aplecat pe Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, după vrednicie, mărim prea sfântă naşterea ta şi cu un glas grăim către tine: roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu vrednicie laudă mărirea ta.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, PreaSfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L Răstignit pe Cruce, se văita lăcrimând şi cu amar striga: lumea se veseleşte primind mântuire, iar cele dinăuntrul meu se ard, văzându-Ţi Răstignirea pe care o rabzi pentru milostivire, Îndelung Răbdătorule Doamne, Adâncul milei şi Izvorul Cel Nedeşertat. Milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce cu credinţă măresc Dumnezeieştile Tale Patimi.

Acatistul Sfintei mare muceniţe cea întocmai cu apostolii Tecla

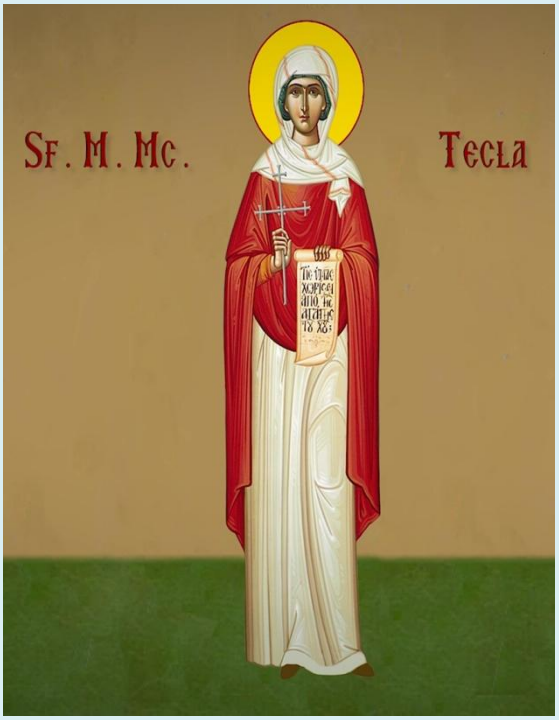

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul Sfintei mari muceniţe Tecla, cea întocmai cu apostolii:
https://www.youtube.com/watch?v=SpVlH_xIzFc&feature=youtu.be

***

Condacul 1

Vrednicei de fericire, prea lăudatei şi întocmai cu apostolii, întâi pătimitoarei marii muceniţe Tecla, cântări veselitoare să-i aducem, ca uneia ce a deschis calea Împărăţiei, arătând că Hristos iubitorul de oameni pe toţi îi primeşte şi tuturor le dăruieşte cereasca Sa cămară; toţi cu un glas să strigăm către dânsa:
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Icosul 1

Când slăviţii apostoli, buna propovăduire a lui Hristos în lume purtând, au mers în Iconia şi te-au aflat pe tine, frumoasă fecioară, având optsprezece ani, fiind de neam mare şi slăvit, logodită fiind cu un tânăr asemenea bogat, anume Famir, văzând tu minunile ce se făceau de către apostoli, şedeai ascultând cuvintele lor în casa lui Onisifor şi luând aminte la cele ce grăiau dânşii. Pentru acestea te lăudăm zicând:
Bucură-te, fecioară curată şi prea înţeleaptă;
Bucură-te, că lucrarea Sfântului Duh s-a înrădăcinat în inima ta;
Bucură-te, că lumina cea de Sus inima ta, o, a luminat;
Bucură-te, că primind lumina, de înţelepciune te-ai umplut;
Bucură-te, că sămânţa cuvântului lui Dumnezeu a căzut pe pământ bun în sufletul tău;
Bucură-te, că ai crezut în Fiul lui Dumnezeu şi L-ai iubit pe El;
Bucură-te, că de Dumnezeu cu tot sufletul te-ai lipit;
Bucură-te, că a sluji lui Hristos cu dragoste te-ai făgăduit;
Bucură-te, că acum în ceruri împreună cu El te proslăveşti;
Bucură-te, ceea ce ai deschis calea tuturor muceniţelor;
Bucură-te, că eşti ca un sfeşnic luminos înaintea lor mergând;
Bucură-te, că înaintea lui Hristos acum stai;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 2-lea

Auzind pe dumnezeiescul Pavel spunând că fecioara ce-şi păzeşte curăţia sa pentru dragostea lui Hristos are parte cu îngerii şi este a lui Hristos mireasă, te-ai aprins înlăuntru cu focul serafimilor şi, întru dorire mare fiind, ca ceara te topeai cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Şezând şi ascultând cuvintele lui Pavel, trei zile şi trei nopti, ai uitat cu totul de tine, iar Teoclia, maica ta, înştiintându-se cum că ai crescut în Hristos, a alergat cu mânie la logodnicul tău strigând: „Au tu nu te grijeşti de mireasa ta, că s-a sălbăticit?", nepricepându-se ea că tu întru Hristos petreci. Pentru aceasta, noi te lăudăm zicând către tine:

Bucură-te, că te-ai făcut mireasă curată cerescului Mire;
Bucură-te, că nici o odihnă trupească nu ţi-a fost poticnire;
Bucură-te, că şezând la picioarele Domnului pe Maria, sora Martei, ai urmat;
Bucură-te, că la amăgirile logodnicului tău nu te-ai uitat;
Bucură-te, că în inima ta pe Mirele Hristos Îl purtai;
Bucură-te, că pe Acesta cu ochii sufletului curat Îl priveai;
Bucură-te, că pe mirele cel stricăcios l-ai urât;
Bucură-te, că lui Hristos mireasă curată te-ai logodit;
Bucură-te, porumbiţă cu aripi poleite prea strălucitor;
Bucură-te, privighetoarea pustiei, cu viers dulce răsunător;
Bucură-te, piatră neclintită a credinţei în Hristos;
Bucură-te, începătură a prea strălucitei cete a muceniţelor;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 3-lea

Văzându-se pe sine mirele tău defăimat şi cu totul lepădat, plângea cu amar, iar maica ta, mâniindu-se, te-a apucat de împletiturile părului şi cu picioarele te-a călcat, apoi într-o cămară închizându-te, cu foamea te-a chinuit. Iar tu pe toate cu dragoste le-ai suferit, cântând lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Plecându-se spre dragoste, maica ta plângea şi cu lacrimi te ruga să te întorci spre logodnicul tău cel bogat, de bun neam şi cinstit. Iar tu, preînţeleaptă fiind, faţa dinspre dânsul întorcându-ţi, în jos căutând şi nimic grăind, ci numai spre Cerescul Mire adeseori suspinând, în taină te rugai. Pentru aceasta te lăudăm zicând:

Bucură-te, că ai fost luminată şi înţelepţită de Dumnezeu;
Bucură-te, că din mâinile lui Famir ca o pasăre din cursă te-ai slobozit;
Bucură-te, că şi mâinile maicii tale te-au chinuit;
Bucură-te, că în aceste necazuri lui Hristos ai mulţumit;
Bucură-te, că în Domnul ai iubit pe apostolul lui Hristos, care te-a povăţuit pe calea mântuirii;

Bucură-te, că ai primit a umbla în urma lui Pavel, luminătorul tău;
Bucură-te, a apostoliei vrednică propovăduitoare;
Bucură-te, osârdnică slujitoare;
Bucură-te, că de darul lui Dumnezeu cu totul te-ai umplut;
Bucură-te, că a fi următoare Sfinţilor apostoli te-ai învrednicit;
Bucură-te, că pecetea apostoliei de la vasul alegerii ai primit;
Bucură-te, că apostolul Pavel ţi-a deschis calea mântuitoare;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 4-lea

Când ai auzit că au închis pe Pavel în temniţă, noaptea ai alergat şi dând temnicierului colierul şi podoabele de aur de pe tine, ai intrat şi ai sărutat legăturile lui şi împreună cu dânsul cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Înştiinţându-se apostolul despre cele pe care de la mama şi de la logodnic ai pătimit pentru curăţie, s-a bucurat cu bucurie mare, şi capul sărutându-ţi şi binecuvântându-te, te-a numit fiica sa, lăudându-se şi zicând:
Bucură-te, mireasă a lui Hristos;
Bucură-te, tânără fecioară;
Bucură-te, curată porumbiţă;
Bucură-te, crin alb al curăţiei;
Bucură-te, pământ bun pentru primirea cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, strigătoarea poftelor deşarte;
Bucură-te, fecioară blândă şi curată;
Bucură-te, surpătoarea începătorului răutăţii;
Bucură-te, stâlpul credinţei;
Bucură-te, diamantul credinţei cel nezdrobit;
Bucură-te, a mireselor lui Hristos înainte mergătoare;
Bucură-te, că dintre fecioare, cea întâi vrednică eşti de Împărăţia lui Dumnezeu;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 5-lea

Şezând tiranul la judecată, a fost acolo şi maica ta de faţă, care, uitând dragostea cea firească, cu mânie a strigat către judecătorul; „*Cu foc să se ardă una ca aceasta, spre pilda altora*”, iar tu, privind spre Pavel, te întăreai cu duhul, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

După ce nimica nu a sporit judecătorul, a poruncit ca să te ardă cu foc după dorinţa maicii tale, şi, adunând multe lemne şi aprinzându-le, de bunăvoie, nesilindu-te nimeni, te-ai suit deasupra lor, dorind să arzi ca un finic pentru dragostea Domnului tău; pentru aceasta şi noi cu dragoste te lăudăm, zicând:

Bucură-te, că însemnându-te cu semnul Sfintei Cruci, ai intrat în foc, bucurându-te;
Bucură-te, că ai stins focul cel materialnic cu focul dumnezeieştii iubiri;
Bucură-te, că însuşi Domnul în faţa ta în chipul lui Pavel a stat;
Bucură-te, că însuşi îndreptarul de nevoinţă te-a întărit cu venirea Sa de faţă;
Bucură-te, că văzând pe Domnul, tainic te-ai umplut de darul Sfântului Duh;
Bucură-te, căci cu rugăciunea ta ai stins focul;
Bucură-te, că nevătămată ai ieşit din foc;
Bucură-te, că degrabă în urma lui Pavel ai alergat;
Bucură-te, că de piatra ta cu totul te-ai înstrăinat;
Bucură-te, că la propovăduire cu apostolii ai umblat;
Bucură-te, căci acum în ceruri cu dânşii te proslăveşti;
Bucură-te, că întocmai cu apostolii, Biserica te numeşte;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 6-lea

Amar de la rudenii, durere de la neamuri, aşa a urmat viaţa ta cea plină de chinuri: că lăsând piatra ta şi în altă cetate mergând, acolo ighemonul aflând cele despre tine şi rănindu-şi inima de frumuseţea ta, a vrut să strice podoaba ta cea sufletească, dar tu, curată porumbiţă, scăpând din cursele lui, ai cântat cu bucurie lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Râvnitoare fiind şi curată, nu te-ai plecat stăpânitorului, pentru care lucru, mâniindu-se, te-a osândit spre mâncarea fiarelor. Deci nevătămată rămânând ai mers în casa Trifenei, care văzând că sănătoasă de la privelişte te-ai întors, te-a primit cu bucurie zicând:
Bucură-te, priveliştea îngerilor;
Bucură-te, bucuria celor cereşti;
Bucură-te, groaza puterilor diavoleşti;
Bucură-te, veselia oamenilor pământeşti;
Bucură-te, că fiarele cunoscând puterea ce era întru tine, cinstindu-te, capetele lor şi-au plecat şi te-au cinstit;
Bucură-te, că oamenii cei cu cuvântare n-au cunoscut darul ce era vărsat întru tine;
Bucură-te, că fermecătoare pe tine te-au numit;
Bucură-te, că iarăşi, a doua oară la fiare spre mâncare te-au dat;
Bucură-te, că leii, văzând curăţia ta, s-au ruşinat;
Bucură-te, căci cu mare dar de la Dumnezeu ai fost dăruită;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 7-lea

Aşa cinstindu-te, Trifena te-a rugat să faci rugăciune pentru fiica ei Falconila care murise, şi îndată după rugăciunea ta s-a slobozit din legăturile iadului; iar maica ei, crezând în Domnul Hristos, s-a botezat, lăudându-te pe tine, izbăvitoarea fiicei sale, zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Necunoscând chinuitorul puterea lui Dumnezeu a gândit alt lucru spre a ta pierzare: o groapă săpând şi cu feluri de jivine şi serpi şi năpârci umplând-o, te-a aruncat acolo, iar noi cu nişte laude ca acestea te întâmpinăm, zicând:
Bucură-te, că în groapă ai fost aruncată;
Bucură-te, că boldurile şerpilor le-ai tocit;
Bucură-te, că mânia lui Dumnezeu ai îmblânzit;
Bucură-te, că otrava lor, o, ai pierdut;
Bucură-te, că proorocului Daniil te-ai asemănat;
Bucură-te, că înţeleptului şi prea frumosului Iosif ai urmat;
Bucură-te, că de răbdarea ta îngerii s-au minunat şi oamenii s-au spăimântat;
Bucură-te, că din multe curse ai scăpat;
Bucură-te, ajutătoarea noastră în necazuri;
Bucură-te, rugătoarea cea preafierbinte către Dumnezeu;
Bucură-te, izbăvitoarea noastră din muncile iadului;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 8-lea

Ieşind nevătămată din groapa cea pierzătoare, s-au spăimântat toţi de această străină vedere, strigând: Mare este Dumnezeul cel propovăduit de Tecla, şi mulţi, crezând în Domnul nostru Iisus Hristos, s-au botezat, bucurându-se şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Străină cu adevărat şi înfricoşată muncă ţi-a hotărât cumplitul păgân, de doi junici puternici să te lege a poruncit şi cu fiare înfocate a-i îmboldi a început, de care pătimire numai auzind ne înfricoşăm şi cântări de umilinţă îţi aducem:
Bucură-te, răbdătoare de chinuri nebiruită;
Bucură-te, biruitoarea vrăjmaşilor celor nevăzuţi;
Bucură-te, stâlp pe piatra credinţei întemeiat;
Bucură-te, temelie nesurpată şi neclintită;
Bucură-te, zidul cel preaputernic al credincioşilor;
Bucură-te, că ai zdrobit capul balaurului celui rău;
Bucură-te, că pe păgâni spre minunare i-ai adus;
Bucură-te, că slobozindu-ne din munci, în post şi în rugăciune ai petrecut;
Bucură-te, grădina lui Hristos cea încuiată;
Bucură-te, floare din văile lumii aleasă;
Bucură-te, făclie pusă în sfeşnicul ceresc;

Bucură-te, smirnă cea cu dulce miros a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 9-lea

Putere din înălţime primind asupra jertfitorului păgânesc din Seleucia, l-ai aruncat la pământ, iară el, venindu-şi în sine, a poruncit să fie zugrăvit chipul tău; după aceea şi în Hristos a crezut, botezându-se cu toată casa lui, lăudându-te şi cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Inştiinţându-se noroadele că în pustiu petreci, au alergat toţi bolnavii ca la un doctor iscusit şi dobândindu-şi sănătatea lăudau pe Dumnezeu, Cel ce un dar ca acesta ţi-a dăruit. Pentru aceasta, te rugăm, dă-ne şi nouă sănătate cu sfintele tale rugăciuni, ca să te lăudăm aşa:
Bucură-te, tămăduirea tuturor durerilor trupeşti;
Bucură-te, vindecătoarea bolilor trupeşti;
Bucură-te, folositoarea grabnică celor din necazuri şi din nevoi;
Bucură-te, apărătoarea de orice primejdii;
Bucură-te, rugătoare fierbinte către Dumnezeu;
Bucură-te, sprijinitoarea văduvelor şi ocrotirea orfanilor;
Bucură-te, mijlocitoarea păcătoşilor către Dumnezeu;
Bucură-te, a neamului creştinesc mare ajutătoare;
Bucură-te, a Bisericii podoabă prea luminoasă;
Bucură-te, a fecioarelor de curăţie îndemnătoare;
Bucură-te, albină a Raiului de multă miere aducătoare;
Bucură-te, că eşti întâia muceniţă purtătoare de cunună;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 10-lea:

Cine mă va despărţi de dragostea lui Hristos - a strigat fecioara cea prea înţeleaptă - necazurile, primejdiile sau durerile? Ci acest pahar dulce mi se face mie pentru dragostea Împăratului Ceresc, pe care având-L, împreună cu El mă voi proslăvi şi voi dănţui împreună cu îngerii, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid mare te-a câştigat lumea şi în necazuri mare apărătoare; dă-ne şi nouă cu sfintele tale rugăciuni a trece fără primejdie porţile morţii, ca să te lăudăm zicând:
Bucură-te, trâmbiţa adevărului;
Bucură-te, chitara cuvântării de Dumnezeu;
Bucură-te, alăută care ai cântat Evanghelia lui Hristos;
Bucură-te, organ insuflat de dumnezeiescul Pavel;
Bucură-te, limbă de foc care străluceşti mintea celor pecetluiţi cu darul Duhului;

Bucură-te, vioară şi muzică a darului celui duhovnicesc;
Bucură-te, rândunica lui Hristos cea dulce răsunătoare;
Bucură-te, ceea ce Evanghelia de la Pavel ai învăţat;
Bucură-te, că pe aceasta luminat la neamuri o ai predicat;
Bucură-te, că ai iubit împreună cu Pavel a muri şi cu Hristos a vieţui;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 11-lea

Văzând Stăpânul a toate căderea neamului omenesc prin călcarea poruncii strămoşeşti, te-a dăruit pe tine lumii ca pe o făclie luminoasă, ca să luminezi minţile cele întunecate şi să tragi la Hristos cete de mucenici. Pentru aceasta şi noi închinându-ne mulţumim Făcătorului de bine cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Minune mare s-a făcut la sfârşitul vieţii tale, fericită muceniţă, că muntele cel de piatră desfăcându-se cu porunca lui Dumnezeu, te-ai ascuns de la ochii cei fără de ruşine, iar noi te întâmpinăm cu laude de cântări aşa:
Bucură-te, că tinereţile tale prin chinuri au înflorit;
Bucură-te, că după aceea viaţa ta în post şi în lacrimi ai petrecut;
Bucură-te, că în munţi ca o pasăre ai petrecut;
Bucură-te, că piatra s-a desfăcut la porunca lui Dumnezeu şi te-a primit şi de ochii celor fără de ruşine te-a acoperit;
Bucură-te, că la bătrâneţi cinstite ai ajuns;
Bucură-te, că muntele cel de piatră mormânt ţi s-a făcut;
Bucură-te, că de acolo ai fost chemată la odihna cerească;
Bucură-te, căci cu mare cinste ţi s-au deschis porţile Raiului;
Bucură-te, că îngereşte acum te închini Făcătorului tău;
Bucură-te, că acum în grădina Raiului te veseleşti;
Bucură-te, că neîncetat îl slăveşti acum pe Domnul;
Bucură-te, că de frumuseţea Lui negrăit te îndulceşti;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 12-lea

Precum în viaţa aceasta toate neputinţele şi bolile tămăduiai, aşa şi acum petrecând în lumina Sfintei Treimi, nu ne uita pe noi, neamul tău cel de jos, ci sănătoşi ne păzeşte cu rugăciunile tale şi ne învredniceşte ca în pământul celor blânzi să cântăm lui Dumnezeu împreună cu tine cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Laudăm, cinstim şi cântăm nevoinţele, luptele şi răbdarea ta până la sfârşit, pentru care Hristos te-a proslăvit în cer şi pe pământ. Pentru aceasta te rugăm: izbăveşte-ne de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, de boli şi din toate relele întâmplări, pe noi, cei ce-ţi cântăm:

Bucură-te, dulce privighetoare;
Bucură-te, porumbiţă încântătoare;
Bucură-te, trandafirul cel cu bună mirosire;
Bucură-te, strugure plin de darul Sfântului Duh;
Bucură-te, cu Pavel întocmai glăsuitoare;
Bucură-te, cu Petru împreună luptătoare;
Bucură-te, că împreună cu ei te rogi pentru lume către Domnul;
Bucură-te, sprijinul celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, maica celor lipsiţi;
Bucură-te, a bătrâneţilor cinstită împodobitoare;
Bucură-te, diamantul Bisericii cel preastrălucit;
Bucură-te, neadormită rugătoare către Dumnezeu pentru suferinţele noastre;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea lăudată mare muceniţă Tecla, primeşte această scumpă laudă din dragoste alcătuită, precum Mântuitorul banii văduvei şi, în ziua înfricoşatei Judecăţi, cere de la Hristos iertare păcatelor noastre, ca intrând în viaţa cea fără de sfârşit să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Când slăviţii apostoli, buna propovăduire a lui Hristos în lume purtând, au mers în Iconia şi te-au aflat pe tine, frumoasă fecioară, având optsprezece ani, fiind de neam mare şi slăvit, logodită fiind cu un tânăr asemenea bogat, anume Famir, văzând tu minunile ce se făceau de către apostoli, şedeai ascultând cuvintele lor în casa lui Onisifor şi luând aminte la cele ce grăiau dânşii. Pentru acestea te lăudăm zicând:
Bucură-te, fecioară curată şi prea înţeleaptă;
Bucură-te, că lucrarea Sfântului Duh s-a înrădăcinat în inima ta;
Bucură-te, că lumina cea de Sus inima ta, o, a luminat;
Bucură-te, că primind lumina, de înţelepciune te-ai umplut;
Bucură-te, că sămânţa cuvântului lui Dumnezeu a căzut pe pământ bun în sufletul tău;
Bucură-te, că ai crezut în Fiul lui Dumnezeu şi L-ai iubit pe El;
Bucură-te, că de Dumnezeu cu tot sufletul te-ai lipit;
Bucură-te, că a sluji lui Hristos cu dragoste te-ai făgăduit;
Bucură-te, că acum în ceruri împreună cu El te proslăveşti;
Bucură-te, ceea ce ai deschis calea tuturor muceniţelor;
Bucură-te, că eşti ca un sfeşnic luminos înaintea lor mergând;
Bucură-te, că înaintea lui Hristos acum stai;
Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

şi

Condacul 1

Vrednicei de fericire, prea lăudatei şi întocmai cu apostolii, întâi pătimitoarei marii muceniţe Tecla, cântări veselitoare să-i aducem, ca uneia ce a deschis calea Împărăţiei, arătând că Hristos iubitorul de oameni pe toţi îi primeşte şi tuturor le dăruieşte cereasca Sa cămară; toţi cu un glas să strigăm către dânsa:

Bucură-te, mare muceniţă Tecla, cea întâi pătimitoare!

Acatistul Sfintei mari muceniţe Tecla

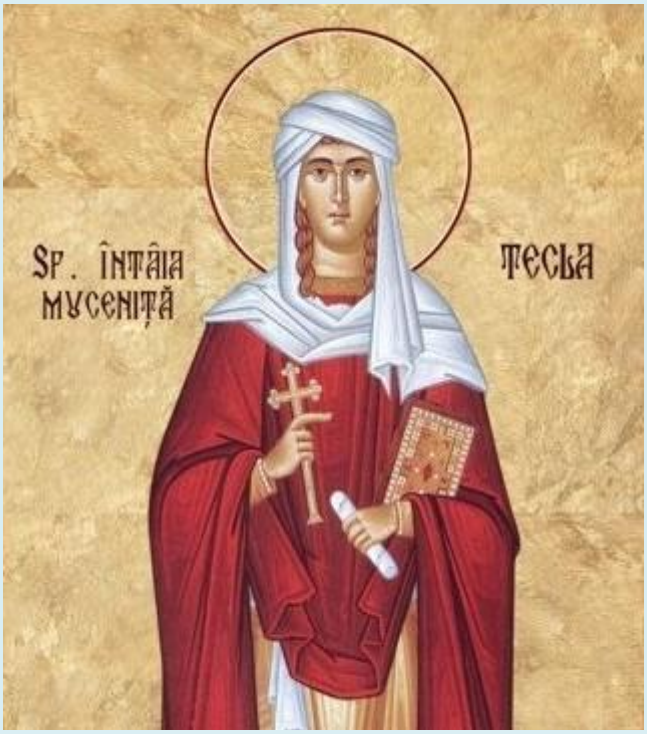

întocmit de schimonahia Tecla, cântăreaţa Sfintei mânăstiri Văratec, aprobat de Sfântul Sinod cu ord. nr. 218 din 25 mai 1925

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Vrednicei de fericire, prea lăudatei şi întocmai cu apostolii, marii muceniţe Tecla, cea întâi-pătimitoare, cântări veselitoare să-i aducem, ca uneia ce a deschis calea Împărăţiei, arătând că Hristos, iubitorul de oameni, pe toţi îi primeşte şi tuturor le dăruieşte cerească Sa cămară. Toţi cu un glas să strigăm către dânsa: ***Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!***

Icos 1

Slăviţii apostoli, propovăduind în lume învăţăturile lui Hristos, au ajuns în Iconia şi te-au aflat pe tine, frumoasă fecioară de neam mare şi slăvit, având optsprezece ani şi fiind logodită cu tânărul Famir la fel de bogat. Şedeai în casa lui Onisifor ascultând cuvintele lor, şi vedeai minunile pe care le făceau apostolii. Pentru acestea te lăudăm zicând:

Bucură-te, fecioară curată şi prea înţeleaptă, că ţi-a fost inima luminată de lucrarea Sfântului Duh!

Bucură-te, că lumina venind de Sus ţi-a luminat inima şi te-a înţelepţit!

Bucură-te, că sămânţa Cuvântului a căzut pe pământ bun şi crezând tu, L-ai iubit pe El!

Bucură-te, că te-ai lipit cu tot sufletul de Dumnezeu şi te-ai făgăduit cu dragoste a sluji lui Hristos!

Bucură-te, că acum în Ceruri te veseleşti, tu cea care ai deschis calea muceniţelor!

Bucură-te, că eşti muceniţelor ca un sfeşnic luminos, şi acum mijloceşti pentru noi la Domnul!

Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 2

Auzind pe dumnezeiescul Pavel spunând că fecioara ce-şi păzeşte curăţia sa pentru dragostea lui Hristos are parte cu Îngerii şi este a lui Hristos mireasă, te-ai aprins înlăuntru cu focul Serafimilor şi, întru dorire mare fiind, ca ceara te topeai cântând: ***Aliluia!***

Icos 2

Şezând şi ascultând cuvintele lui Pavel, trei zile şi trei nopţi, ai uitat cu totul de tine. Teoclia, maica ta, aflând că ai crescut în Hristos, a alergat cu mânie la logodnicul tău strigând: Au tu nu te grijeşti de mireasa ta, că s-a sălbăticit? Nepricepându-se ea că tu întru Hristos petreci. Pentru aceasta, te lăudăm zicând către tine:

Bucură-te, că mireasă te-ai făcut Mirelui Ceresc şi nici o odihnă trupească nu ţi-a fost poticnire!

Bucură-te, că stând la picioarele Domnului, ai urmat pe Maria, sora Martei şi nu te-ai uitat la logodnicul tău!

Bucură-te, că în inima ta Îl purtai pe Mirele Hristos şi Îl priveai pe Acesta cu ochii sufletului curat!

Bucură-te, că l-ai părăsit pe mirele pământean şi lui Hristos mireasă curată te-ai logodit!

Bucură-te, porumbiţă cu aripi strălucitor poleite, privighetoarea pustiei, cu viers răsunător şi dulce!

Bucură-te, piatră neclintită a credinţei în Hristos, începătură prea strălucită a cetei muceniţelor!

Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 3

Văzându-se mirele tău defăimat şi cu totul lepădat, plângea cu amar, iar maica ta, cu mânie te-a apucat de împletiturile părului şi cu picioarele te-a călcat, apoi într-o cămară te-a închis şi cu foamea te-a chinuit. Iar tu pe toate cu dragoste le-ai suferit, cântând lui Hristos: ***Aliluia!***

Icos 3

Maica ta plângea şi cu lacrimi te ruga să te întorci spre logodnicul tău bogat, de neam bun şi cinstit. Tu, prea înţeleaptă fiind, faţa dinspre dânsul ţi-ai întors, şi nimic n-ai grăit, ci numai spre Cerescul Mire suspinând, în taină te rugai. Cu evlavie grăim către tine:

Bucură-te, că ai fost luminată de Hristos şi din mâinile lui Famir ai scăpat ca o pasăre din cursă!

Bucură-te, că te-au chinuit mâinile maicii tale şi în aceste necazuri I-ai mulţumit lui Hristos!

Bucură-te, că pe apostolul lui Hristos în Domnul l-ai iubit, că pe calea mântuirii te-a povăţuit!

Bucură-te, că ai primit a umbla în urma lui Pavel, şi acesta a devenit luminătorul tău!
Bucură-te, că te-ai umplut de darul lui Dumnezeu şi te-ai învrednicit a fi următoare Sfinţilor apostoli!
Bucură-te, că apostolul Pavel ţi-a deschis calea mântuitoare şi pecetea apostoliei ai primit!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 4
Când ai auzit că l-au închis pe Pavel în temniţă, noaptea ai alergat şi dând temnicierului podoabele de aur de pe tine, ai intrat şi ai sărutat legăturile lui şi împreună cu dânsul ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4
Aflând apostolul despre cele pe care de la mamă şi de la logodnic le-ai pătimit pentru curăţie, s-a bucurat cu bucurie mare, şi capul sărutându-ţi, te-a binecuvântat şi te-a numit fiica sa şi te-a lăudat zicând:
Bucură-te, fecioară blândă şi curată, mireasă a lui Hristos!
Bucură-te, crin alb al curăţiei şi stâlp al credinţei!
Bucură-te, pământ bun pentru primirea Cuvântului lui Dumnezeu!
Bucură-te, surpătoarea începătorului răutăţii!
Bucură-te, a mireselor lui Hristos înainte-mergătoare!
Bucură-te, că dintre fecioare, cea dintâi vrednică eşti de împărăţia lui Dumnezeu!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 5
Şezând tiranul la judecată, a fost acolo şi maica ta de faţă, care, uitând dragostea cea firească, cu mânie a strigat către judecătorul: Cu foc să se ardă una ca aceasta, spre pilda altora! Privind tu spre Pavel, te întăreai cu duhul cântând: ***Aliluia!***

Icos 5
După ce nimic nu a sporit, judecătorul a poruncit să te ardă cu foc după dorinţa maicii tale, şi, adunând multe lemne şi aprinzându-le, de bună voie, nesilindu-te nimeni, te-ai suit deasupra lor, dorind să arzi ca un finic pentru dragostea Domnului tău. Cu dragoste şi noi îţi spunem acestea:
Bucură-te, că însemnându-te cu semnul Sfintei Cruci, ai intrat în foc!
Bucură-te, că ai stins focul cel materialnic cu focul iubirii dumnezeieşti!
Bucură-te, că însuşi Domnul în faţa ta, în chipul lui Pavel, a stat şi te-a întărit cu venirea Sa de faţă!

Bucură-te, că văzând pe Domnul, tainic te-ai umplut de darul Sfântului Duh!
Bucură-te, că ai stins focul cu rugăciunea ta, nevătămată ai ieşit din foc şi în urma lui Pavel ai alergat!
Bucură-te, că la propovăduire cu apostolii ai umblat şi întocmai cu apostolii, Biserica te numeşte!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 6
Amar de la rudenii, durere de la neamuri, aşa a urmat viaţa ta plină de chinuri. Ai plecat în altă cetate şi acolo ighemonul aflând despre tine şi rănindu-şi inima de frumuseţea ta, a vrut să strice podoaba ta cea sufletească, dar tu, curată porumbiţă, scăpând din cursele lui, cu bucurie I-ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6
Râvnitoare şi curată fiind nu te-ai plecat stăpânitorului, şi acesta mâniindu-se, te-a osândit spre mâncarea fiarelor. Scăpând nevătămată ai mers în casa Trifenei, care văzându-te sănătoasă, te-a primit cu bucurie zicând:
Bucură-te, priveliştea Îngerilor şi bucuria celor cereşti!
Bucură-te, veselia oamenilor pământeşti şi groaza puterilor diavoleşti!
Bucură-te, că fiarele cunoscând puterea ce era întru tine, capetele lor şi-au plecat şi te-au cinstit!
Bucură-te, că oamenii n-au cunoscut darul ce era vărsat întru tine şi fermecătoare te-au numit!
Bucură-te, că a doua oară te-au dat la fiare spre mâncare, dar leii, văzând curăţia ta, s-au ruşinat!
Bucură-te, că de la Dumnezeu cu mare dar ai fost dăruită!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 7
Aşa cinstindu-te, Trifena te-a rugat să faci rugăciune pentru fiica ei Falconila care murise, şi îndată după rugăciunea ta, fiica ei s-a slobozit din legăturile iadului. Maica ei crezând în Domnul Hristos, s-a botezat, lăudându-te pe tine, izbăvitoarea fiicei sale şi lui Dumnezeu I-a cântat: ***Aliluia!***

Icos 7
Necunoscând chinuitorul puterea lui Dumnezeu s-a gândit să te piardă altfel. A umplut o groapă cu felurite jivine, şerpi şi năpârci şi te-a aruncat acolo, iar noi cu laude ca acestea te întâmpinăm, zicând:
Bucură-te, că proorocului Daniil te-ai asemănat!
Bucură-te, că înţeleptului şi prea frumosului Iosif i-ai urmat!
Bucură-te, că în groapă ai fost aruncată, dar nu ai suferit vătămare!

Bucură-te, că de răbdarea ta Îngerii s-au minunat şi oamenii s-au spăimântat!
Bucură-te, ajutătoarea noastră în necazuri, că din multe curse ai scăpat!
Bucură-te, rugătoarea cea prea fierbinte către Dumnezeu!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 8

Ieşind nevătămată din groapa cea pierzătoare, s-au spăimântat toţi de această străină vedere, strigând: Mare este Dumnezeul cel propovăduit de Tecla! Mulţi crezând în Domnul nostru Iisus Hristos, bucurându-se s-au botezat şi au cântat: ***Aliluia!***

Icos 8

Cu adevărat înfricoşată muncă ţi-a hotărât cumplitul păgân, care a poruncit să te lege de doi junici puternici şi a început a-i îmboldi cu fiare înfocate. Numai auzind de această pătimire ne înfricoşăm şi cântări de umilinţă îţi aducem:
Bucură-te, răbdătoare de chinuri nebiruită!
Bucură-te, biruitoarea vrăjmaşilor nevăzuţi!
Bucură-te, stâlp pe piatră întemeiat credinţei!
Bucură-te, că pe păgâni spre minunare i-ai adus!
Bucură-te, că slobozindu-te din munci, în post şi în rugăciune ai petrecut!
Bucură-te, smirna cea cu dulce miros a Bisericii lui Hristos!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 9

Ai primit putere de Sus asupra jertfitorului păgân din Seleucia şi l-ai aruncat la pământ. Venindu-şi el în fire, a poruncit să fie zugrăvit chipul tău şi crezând el în Hristos s-a botezat cu toată casa lui, te-a lăudat şi a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

Aflând noroadele că petreci în pustiu, au alergat toţi bolnavii, ca la un doctor iscusit, şi dobândindu-şi sănătatea lăudau pe Dumnezeu, Cel ce un dar ca acesta ţi-a dăruit. Şi noi te rugăm să ne dai sănătate cu sfintele tale rugăciuni, şi te lăudăm aşa:
Bucură-te, tămăduitoarea bolilor trupeşti!
Bucură-te, folositoarea grabnică a celor din necazuri şi din nevoi, care ţi se roagă!
Bucură-te, rugătoare fierbinte către Dumnezeu!
Bucură-te, sprijinitoarea văduvelor şi ocrotitoarea orfanilor!
Bucură-te, a Bisericii podoabă luminoasă şi a neamului creştinesc mare ajutătoare!

Bucură-te, că eşti întâia muceniţă purtătoare de cunună!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 10

Cine mă va despărţi de dragostea lui Hristos, necazurile, primejdiile sau durerile? a srigat fecioara cea prea înţeleaptă. Dulce mi se face mie acest pahar pentru dragostea Împăratului Ceresc, că avându-L în inimă, împreună cu El mă voi proslăvi şi voi dănţui împreună cu Îngerii, cântând: ***Aliluia!***

Icos 10

Zid mare te-a câştigat lumea şi în necazuri mare apărătoare! Ajută-ne şi nouă cu sfintele tale rugăciuni a trece fără primejdie porţile morţii, că te lăudăm zicând:
Bucură-te, trâmbiţa adevărului lui Dumnezeu!
Bucură-te, alăută care ai cântat Evanghelia lui Hristos!
Bucură-te, organ insuflat de dumnezeiescul Pavel!
Bucură-te, limbă de foc, care străluceşti mintea celor pecetluiţi cu darul Duhului!
Bucură-te, că Evanghelia de la Pavel ai învăţat-o şi pe aceasta luminat la neamuri ai predicat-o!
Bucură-te, că ai iubit împreună cu Pavel a muri şi cu Hristos a vieţui!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 11

Văzând Stăpânul a toate căderea neamului omenesc prin călcarea poruncii strămoşeşti, te-a dăruit pe tine lumii, ca pe o luminoasă făclie, să luminezi minţile cele întunecate şi să tragi la Hristos cete de mucenici. Pentru aceasta şi noi închinându-ne mulţumim Făcătorului de bine şi-I cântăm lui: ***Aliluia!***

Icos 11

Minune mare s-a făcut la sfârşitul vieţii tale, fericită muceniţă, că muntele de piatră desfăcându-se cu porunca lui Dumnezeu, te-ai ascuns de la ochii cei fără de ruşine, iar noi te întâmpinăm cu laude şi cântări:
Bucură-te, că tinereţile tale prin chinuri au înflorit!
Bucură-te, că apoi viaţa ta în post şi în lacrimi ai petrecut şi în munţi ca o pasăre ai trăit!
Bucură-te, că la porunca lui Dumnezeu piatra s-a desfăcut, şi te-a ascuns de ochii celor fără de ruşine!
Bucură-te, că la bătrâneţi cinstite ai ajuns şi muntele cel de piatră mormânt ţi s-a făcut!
Bucură-te, că de acolo ai fost chemată la odihna cerească şi în Grădina Raiului te veseleşti!

Bucură-te, că acum pe Domnul neîncetat îl slăveşti şi de frumuseţea lui negrăit te îndulceşti!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 12
Precum în viaţa aceasta tămăduiai toate neputinţele şi bolile, aşa şi acum petrecând în lumina Sfintei Treimi, nu ne uita pe noi, neamul tău cel de jos, şi sănătoşi ne păzeşte cu rugăciunile tale şi ne învredniceşte ca în pământul celor blânzi, împreună cu tine, să-I cântăm lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icos 12
Lăudăm, cinstim şi cântăm nevoinţele, luptele şi răbdarea ta până la sfârşit, pentru care Hristos te-a proslăvit în Cer şi pe Pământ. Pentru aceasta te rugăm: izbăveşte-ne de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, de boli şi din toate relele întâmplări, pe noi, cei care-ţi cântăm:
Bucură-te, diamantul Bisericii cel prea strălucit, plin de darul Sfântului Duh!
Bucură-te, maica celor lipsiţi şi sprijinul celor nedreptăţiţi!
Bucură-te, cu Petru împreună luptătoare!
Bucură-te, cu Pavel întocmai glăsuitoare!
Bucură-te, că împreună cu ei te rogi pentru lume către Domnul!
Bucură-te, neadormită rugătoare către Dumnezeu pentru suferinţele noastre!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 13 (de 3 ori)
O, Sfântă mare muceniţă Tecla, primeşte această laudă din dragoste alcătuită, precum Mântuitorul banii văduvei şi în ziua Înfricoşatei Judecăţi, cere de la Hristos iertare pentru păcatele noastre, ca intrând în viaţa cea fără de sfârşit, împreună cu tine să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi:

Icos 1
Slăviţii apostoli, propovăduind în lume învăţăturile lui Hristos, au ajuns în Iconia şi te-au aflat pe tine, frumoasă fecioară de neam mare şi slăvit, având optsprezece ani şi fiind logodită cu tânărul Famir la fel de bogat. Şedeai în casa lui Onisifor ascultând cuvintele lor, şi vedeai minunile pe care le făceau apostolii. Pentru acestea te lăudăm zicând:
Bucură-te, fecioară curată şi prea înţeleaptă, că ţi-a fost inima luminată de lucrarea Sfântului Duh!
Bucură-te, că lumina venind de Sus ţi-a luminat inima şi te-a înţelepţit!

Bucură-te, că sămânţa Cuvântului a căzut pe pământ bun şi crezând tu, L-ai iubit pe El!
Bucură-te, că te-ai lipit cu tot sufletul de Dumnezeu şi te-ai făgăduit cu dragoste a sluji lui Hristos!
Bucură-te, că acum în Ceruri te veseleşti, tu cea care ai deschis calea muceniţelor!
Bucură-te, că eşti muceniţelor ca un sfeşnic luminos, şi acum mijloceşti pentru noi la Domnul!
Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!

Condac 1

Vrednicei de fericire, prea lăudatei şi întocmai cu apostolii, marii muceniţe Tecla, cea întâi-pătimitoare, cântări veselitoare să-i aducem, ca uneia ce a deschis calea Împărăţiei, arătând că Hristos, iubitorul de oameni, pe toţi îi primeşte şi tuturor le dăruieşte cereasca Sa cămară. Toţi cu un glas să strigăm către dânsa: ***Bucură-te, mare muceniţă Tecla şi roagă-te să fim stâlpi de foc în rugăciune şi în iubirea către Dumnezeu!***

Această:

Rugăciune

Bunule Părinte Sfinte, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu care pentru multă milostivirea Ta, pe toată zidirea dintru nefiinţă spre a fi o ai adus şi toate cele spre folos zidirii tale le-ai rânduit. Îngerii păzitori sufletelor noastre şi

pe sfinţii Tăi rugători şi mijlocitori a îi rândui bine ai voit. Mulţumim milostivirii Tale celei neasemănate şi ne rugăm iubirii Tale de oameni, ca să nu părăseşti moştenirea Ta care cu dumnezeiescul Tău sânge o ai răscumpărat. Pleacă-Te şi acum la rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi şi ale Sfintei şi întocmai cu apostolii întâia muceniţă Tecla, care pentru numele Tău şi pentru dreapta mărturisire a Sfintei evanghelii multe munci a răbdat şi pentru dragostea ta sângele său şi-a vărsat. Primeşte rugăciunile ei care le face către Tine pentru noi.

Deci, Sfântă mare muceniţă te rugăm adu-ţi aminte de negrăita milostivire a lui Dumnezeu, îmblânzeşte-L cu sfintele tale rugăciuni, apucă înainte întru primejdii, sârguieşte întru necazuri, fii de faţă întru nevoi, ca să nu ne apuce satana în ziua sfârşitului, nici iadul, nici pieirea. Ci cu sfintele tale rugăciuni fă-ne vrednici a sta, nevinovaţi în ziua înfricoşatei judecăţi. Că ştiu că ai îndrăzneală multă către Stăpânul, ca o apostoliţă şi întâia muceniţă purtătoare de cunună pentru ostenelile care pentru Dânsul le-ai răbdat.

Învredniceşte-i cuvioasă de mântuire pe toţi cei ce cu credinţă cheamă şi cinstesc sfânt numele tău, iar mai ales în ceasul morţii, fii de faţă, gonind duhurile cele întunecate, care vor să apuce sufletele spre a le duce întru a lor pieire. Sila durerilor o uşurează ca cu bucurie să-şi dea sufletele lor, în mâinile sfinţilor îngeri, ca împreună cu dânşii şi cu toţi sfinţii să slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh în vecii vecilor. Amin.

Paraclisul Sfintei mucenițe Tecla

Corul Chivotul - (Audio) - Paraclisul Sfintei mari muceniţe Tecla, cea întocmai cu apostolii:
https://www.youtube.com/watch?v=AxqCHOSaUic&feature=youtu.be
sau
https://doxologia.ro/cantari/audio-paraclisul-sfintei-mucenite-tecla

***

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor izbăvit israeliteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Limba nu poate a povesti nevoinţele tale, muceniţă a lui Hristos, ceea ce ai fost cea dintâi, ce cu credinţă pe Mântuitorul lumii l-ai mărturisit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Au amuţit cetele cereşti, fecioară muceniţă când au văzut pătimirea ta şi într-un glas au cântat slavosloviei Celui ce prin Duhul cugetul ţi l-a întărit.

Slavă…

Tecla fecioară a lui Hristos, logodnică a Domnului te-ai arătat prin viaţa ta, cu evlavie ai urmat povăţuirilor prea fericitului apostol Pavel.

Şi acum…

Fecioară şi Maică a lui Dumnezeu venind către tine în ispite şi strâmtorări, ceea ce eşti plină de har la Fiul tău şi Dumnezeul nostru mijloceşte pentru noi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne cela ai zidit văzduhului boltă, Biserica ta ai înălţat-o, întăreşte ca un Bun, Cela ce eşti totdeauna a doririlor margine şi de oameni iubitor, Unule Sfinte.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Te-ai legat Sfântă Tecla întru Hristos Domnul, cu dragoste nemăsurată către cel ce te-a povăţuit şi ai urmat cu credinţă Evangheliei Domnului pentru care ai pătimit moarte martirică.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Dezmierdarea dulceţilor, nu a putut a răpi curatul tău cuget fecioară muceniţă a Domnului, căci întăritu-l-ai Tecla cu răbdarea în ispite, cu iubirea lui Hristos şi cu credinţa.

Slavă…

Purtătoare de chinuri te-ai arătat Tecla, mândria tiranului surpându-o pe Hristos l-ai mărturisit, căci cu făclia credinţei biruit-ai vrăjmaşul şi cununa ai dobândit pentru răbdarea ta.

Şi acum…

Vai de cei care nu cinstesc pe chivotul harului, pe ceea ce este lumina şi puterea celor ce cred, pe Născătoarea vieţii a lui Hristos Împăratul, a mlădiţei lui Iesei care ne-a mântuit.

Stihuri:

Cu Domnul te-ai logodit muceniţă prea lăudată, pe care roagă-l mereu pentru robii tăi ce vin la tine slăvindu-ţi pomenirea.

Ajută de Dumnezeu Născătoare prea lăudată robilor tăi în ispite şi în nevoi, în toată vremea cu sfântă mijlocirea ta.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Stăpâne iconomia Ta cea prea îndurată, înţeles-am lucrarea Ta şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Ceea ce ai fost pătrunsă de cuvântarea cea din cuvântul Domnului, înţeleptului Pavel l-ai urmat pe Domnul, lăudându-l.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

De logodnicul pământesc te-ai depărtat dorind mărirea cea de sus, şi pe noi muceniţă ne îndreptează către harul Domnului.

Slavă…

Pe vicleanul diavol l-ai defăimat prin sfântă mărturisirea ta şi pe noi întăreşte-ne cea întocmai cu apostolii.

Şi acum…

Vom cânta şi smerenie fecioriei floare bine înmiresmată, pe mireasa nenuntită, ca pe Născătoarea Mirelui ceresc.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel puternic; pacea Ta ne-o dăruieşte, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Dumnezeu te-a întărit păgânilor, iar tu Sfântă Tecla ai biruit, pildă de credinţă tare arătându-te creştinilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Focul cel dumnezeiesc al Treimii celei PreaSfinte l-ai aprins în sufletul tău curat, care te-a făcut lumină celor care te mărturisesc.

Slavă…

Ai avut luminător şi înţelept sfătuitor pe Pavel, pe apostolul cel dumnezeiesc care te-a învăţat credinţa şi pe Domnul l-a mărturisit.

Şi acum…

Pe Cuvântul cel PreaSfânt de la Duhul l-ai născut Fecioară, pe Hristosul care ne-a mântuit, iar noi credincioşii prea curată, ţie ne închinăm.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciune voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut de nevoi al meu suflet şi viaţa mea de iad s-a apropiat şi ca Iona, Ţie mă rog: din stricăciune Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Slăbiciunea cea feciorească a firii cu Sfânta Cruce degrab o ai întărit-o şi ai urmat pilda Mirelui care de bunăvoie patimă a primit şi ai mărturisit pe Dumnezeu, pe care roagă-l pentru cei ce te fericesc.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Fecioria ţi-a fost cunună de aur, mucenicia coroana împărătească, apostolia veşmânt de lumină ce te-a îmbrăcat la nunta cea cu Hristos, către care te rugăm acum, să mijloceşti pentru cei care te fericim.

Slavă…

Lepădat-ai toate frumuseţile lumii, frumuseţii Mirelui tău iubindu-ţi mintea, pentru această robie răbdat-ai şi lovituri şi palme peste obraz, urmând pilda Mirelui Hristos, pe care roagă-l pentru cei ce te laudă.

Şi acum…

Ocroteşte cu mijlocirile tale PreaSfântă Maică Fecioară nenuntită pe noi cei care venim cu credinţă, către prea sfântul tău acoperământ, şi îndurare de la Fiul tău ne dobândeşte de la cei care te fericim.

Stihuri:

Cu Domnul te-ai logodit muceniţă prea lăudată, pe care roagă-l mereu pentru robii tăi ce vin la tine slăvindu-ţi pomenirea.

Ajută de Dumnezeu Născătoare prea lăudată robilor tăi în ispite şi în nevoi, în toată vremea cu sfântă mijlocirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers oarecând cu credinţa Treimii din Iudea în Babilon văpaia cuptorului au călcat-o cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Cu Sfântul Pavel legată fiind, prin credinţa în Treime tuturor ai mărturisit, de dragostea Domnului fiind cuprinsă, cântai: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Stat-ai în faţa divanului păgân pe Hristos mărturisindu-l, muceniţă neînfricată, pe toţi învăţându-i să mărturisească aşa: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă…

Stând în cuptorul cel păgânesc, ai rămas nearsă sfântă, cu puterea lui Dumnezeu privind fiind cei ce erau acolo cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum…

Eşti întărirea celor robiţi de văpaia necredinţei şi de multe desfătări trupeşti, înalţă-ne Maică mintea ca să cânte aşa: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care îl laudă îngereştile cete, lăudaţi-L pe Dânsul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Nesuferind spurcăciunea cea idolească, ai fugit către Domnul, lăudându-l pe Dânsul ca pe Dumnezeul cel adevărat.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Ai ales sfântă să fii mâncare a fiarelor celor înfricoşătoare, decât să slujeşti la idoli nerăbdând să lepezi pe Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ai dezbrăcat muceniţă Tecla cu râvna ta, reaua haină stricăciunii, îmbrăcat-ai veşmântul morţii, Mirelui ceresc dăruindu-te.

Şi acum…

Pe Născătoarea vieţii, Maica luminii şi Fecioara Maria, lăudaţi-o pe dânsa şi o prea înălţaţi intru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul Ceresc, pe care îl laudă îngereştile cete, lăudaţi-L pe Dânsul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fecioară prea curată cei mântuiţi prin tine, de Dumnezeu Născătoare te mărturisim, cu netrupeştile cete pe tine mărindu-te.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Ai îmblânzind pornirea vicleanului diavol, cu vieţuirea ta sfântă pentru Dumnezeu, noi te rugăm mijloceşte acum pentru robii tăi.

Stih: ***Sfântă muceniţă Tecla, roagă-te pentru noi!***

Întâia muceniţă, cu apostolii întocmai, mireasă prea lăudată a lui Dumnezeu te fericim împreună cu cetele îngereşti.

Slavă…

Pecete a credinţei le eşti celor ce credem în Dumnezeul cel veşnic, căruia ne închinăm, mărturisind o fiinţă în trei ipostasuri.

Şi acum…

Avem nădejde în tine PreaSfântă Născătoare cu omoforul tău Maică să ne mântuieşti, când ne asupreşte ispita vrăjmaşului celui rău.

Rugăciune pentru paza fecioriei și a dreptei credințe către Sfintele mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare (a episcopului Macarie Drăgoi)

Sfintelor mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma, dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare, făclii de Dumnezeu aprinse v-ați făcut întru dreapta credință, alungând întunericul păgânesc și cel al patimilor stricăciunii. Cu osârdie și curaj ați păzit dreapta credință și fecioria trupului, pe chinuitorii ucigași de creștini înfruntând și cununile muceniciei dobândind.

O, Sfântă Tecla cea întocmai cu apostolii, prima între mucenițe, alesul vlăstar al Iconiei, care, la auzul propovăduirii Sfântului apostol Pavel, de dragostea lui Hristos te-ai rănit și ai făgăduit că nici părinții tăi, nici mânia, nici amenințările sau chinuirile tiranilor fără de omenie nu te vor mai despărți de Mirele tău cel ceresc. Tu, cea prea cinstită, primind binecuvântarea „apostolului neamurilor”, care ți-a fost sprijin și întărire, împreună cu Sfântul Barnaba, prin rugăciune fierbinte ai înduplecat pe Dumnezeu să stingă cu rouă din cer rugul pe care te-au urcat idolatrii. Fiarele sălbatice cele asmuțite asupra ta le-ai îmblânzit, la care minune păgânii au exclamat: „Mare este Dumnezeul creștinilor!”. Tu, cea aleasă dintre miresele lui Hristos, din pustia Seleuciei și pe sacerdoții păgâni ai chemat la baia Botezului, multe semne și minuni săvârșind cu puterea Preasfintei și de viață Făcătoarei Treimi. Sfântă întâi mare mucenită Tecla, cea grabnică ajută-toare celor care se nevoiesc cu bună rânduială și sunt cuprinși de felurite sufe-

rințe și chinuri, roagă-te pentru noi, dimpreună cu toate celelalte mucenițe fecioare, ocrotitoarele monahiilor care se afierosesc Domnului.

O, Sfântă muceniță Doroteea, mult iubitoare de feciorie, ocrotitoare a grădinarilor, odraslă aleasă a Cezareei cea din Capadocia, tu, la credință ai întors și cununa muceniciei ai mijlocit surorilor care, din pricina persecuțiilor, oarecând lepădaseră numele de creștin. Cumplitele suplicii cu credință ai îndurat pentru Hristos, cântând cu bucurie imnele Paradisului. Tu, cea care pe aristocratul păgân Teofil, cel care în batjocură ți-a cerut de îndată câteva mere și flori din Grădina Mirelui tău, l-ai rușinat când în pânză nepătată i-ai adus trei mere și trei trandafiri, ofrande dăruite ție de înger, la care minune, săvârșită în friguroasa lună a lui februarie, acela îndată s-a făcut creștin, primind și el cununa slavei mucenicilor.

O, Sfântă muceniță Eufrasia din Nicomidia, tu, care în vremea cumplitei persecuții a împăratului Maximian te-ai rugat lui Dumnezeu să păstreze neîntinată a ta feciorie, iar pe tiranii cei fără de omenie, atrași nebunește de frumusețea chipului tău, cu dumnezeiască înțelepciune i-ai biruit. Călăii au crezut cuvântului tău că ierburile arătate de tine sunt asemenea unei armuri și pot să stea chiar și împotriva ascuțișului sabiei, iar, când te-ai oferit să îi încredințezi de aceasta prin propriul exemplu, au lovit cu putere, coborând pe sfințitul tău creștet cununa muceniciei cea dăruită ție de Hristos.

O, Sfântă muceniță Iuliana din Nicomidia, iubitoarea de feciorie, ocrotitoarea bolnavilor și izgonitoarea demonilor, tu, care din părinți bogați te-ai născut și înțelepciunea ai iubit, mântuirea ai dorit și Botezul creștin în ascuns ai primit. Tu, cea care pe Hristos, Singurul Mire, ai dorit, suferind bătăi și chinuri din invidia celui rău, care în propriile-i unelte i-a transformat pe tatăl tău și pe guvernatorul cel idolatru. Tu, cu exemplul mărturisirii, 500 de bărbați și 130 de femei de la păgânism ai convertit, suferind cu ei moarte martirică.

O, Sfântă muceniță Pelaghia din Antiohia Siriei, deși aveai doar 15 ani, soldații cei fărădelege ai crudului împărat Dioclețian voiau să siluiască fecioria ta, dar te-ai rugat Mântuitorului și ai ales moartea martirică decât căderea în păcat. Pentru iubirea curăției, însuși marele Ioan Gură de Aur te-a proslăvit în al său cuvânt, lăudând întreaga ta înțelepciune pe care ai păzit-o cu prețul vieții.

O, Sfântă muceniță Iustina din Antiohia Siriei, tu, care te-ai dăruit Mirelui Ceresc și ai ales să trăiești viață de feciorie, tu, care ai stat împotriva avansurilor pătimașului tău pretendent, care, în nebunia sa de a te cuceri, a apelat la vrăjitorul Ciprian, cel care a slobozit împotriva ta, a familiei tale și a întregului oraș cohorte de demoni și vrăji cumplite, încercând să te momească, dar, văzând că

tăria acestora e neputincioasă în fața rugăciunilor tale, s-a convertit și el, până la urmă, și a primit cununa martiriului alături de tine în zilele lui Dioclețian.

O, Sfântă muceniță Agata, deși erai doar o adolescentă, ai socotit bogăția căii creștine mai presus de bunăstarea părinților tăi, alegând să te afierosești Mântuitorului încă din pruncie. La nebunia guvernatorului Quintian, care încerca să te seducă, ai răspuns cu păzirea neclintită a îndemnurilor lui Hristos. Văzând tiranul că nici un chin nu folosește, a poruncit să te arunce în temniță, unde însuși Petru, verhovnicul apostolilor, a îngrijit rănile tale înainte de a-ți încredința sufletul în mâinile Domnului. Mare este jertfa ta, mare este și îndrăzneala pe care ai câștigat-o înaintea lui Dumnezeu, salvând cu sfintele tale rugăciuni orașul Catania, atunci când a erupt vulcanul Etna.

O, Sfântă muceniță Lucia din Siracuza, după ce ai împărțit averea ta săracilor, ai ales calea fecioriei de dragul lui Hristos. Orbirea celui care, stăpânit de patimi și neacceptând refuzul tău de a-i deveni soție, ai înfrânt-o cu puterea rugăciunii și a îndelungii răbdări. Însă pătimașul bărbat te-a denunțat guvernatorului că ești creștină, fiind condamnată să suferi rușinea prostituției, însă cu tărie de la Dumnezeu ai stat nemișcată, păstrându-ți puritatea. Fiind supusă la multe chinuri, ai răspândit cu și mai multă putere tuturor lumina lui Hristos, devenind ocrotitoarea și vindecătoarea celor cuprinși de orbire sufletească și trupească.

O, Sfântă muceniță Drosida, fiica împăratului Traian, cea care în ascuns uceniță a lui Hristos erai și ajutai pe sfinți să culeagă trupurile martirilor și să le îngroape ca niște odoare de mare preț. Tu, care, împreună cu alte cinci creștine, ai fost capturată de soldații tatălui tău și aruncată în închisoare, văzând mucenicescul sfârșit al acestora și dorind să intri la Nunta Fiului cu haina sufletului luminată și curată, ai primit de la Dumnezeu Botezul dorinței și, apoi, nesocotind rugăminții tatălui tău după trup, la locașurile Părintelui ceresc ai năzuit, primind, prin Botezul sângelui, cununa cea nevestejită a muceniciei.

O, Sfântă muceniță Cecilia, în cetatea vestită a Romei te-ai născut și din fragedă pruncie pe Hristos ai slujit, făgăduind să trăiești în feciorie toată viața. Dar când părinții tăi au vrut să te căsătorească, pe Domnul ai rugat fierbinte ca logodnicul tău, Valerian, să creadă și el și astfel să îți păzești legământul. Primind Botezul împreună cu fratele său, Tiburtie, cinstitul Valerian s-a făcut pildă multor creștini, împreună cu tine virtuțile cele alese cu râvnă lucrând. Dar, arestat fiind pentru misiunea creștină pe care o împlinea, pe tine avându-te ca mijlocitoare și împreună rugătoare, pe călăul cel fără de omenie de la rătăcirea idolilor l-ați întors. Dându-vă, așadar, împreună sufletul lui Iisus, Mirele cel Ceresc, cu scump sângele vostru pământul ați sfințit.

O, Sfântă muceniță Agnia, care te-ai jertfit în cetatea Romei ca o mielușea pentru Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii, tu, care din părinți creștini te-ai născut și Domnului I te-ai închinat din pruncie. Tu, care ai refuzat să fii mireasa altui mire și pe eparhul cel răucredincios l-ai refuzat, drept pentru care te-a trimis într-o casă de desfrânări pentru a întina evlavia și fecioria ta, deși erai doar o copilă, însă un înger al Domnului îți era alături, păzindu-te de toți cei se apropiau de tine cu gânduri necuvioase.

Iar tu, o, Sfântă muceniță Lucia din Roma, care, cu înțelepciunea cea de negrăit dăruită ție de Domnul, ai întors la credința creștină pe guvernatorul Rix, care încerca să te convingă să te lepezi de Hristos și, împreună cu el, și alți 24 de creștini, ai primit cununa nepieritoare, păzindu-ți întreagă fecioria.

Pentru aceasta, cu multă dragoste vă cinstim, însă, iarăși, vrăjmașul mântuirii noastre, nesuferind a voastră cinstire și mărturie pentru întreaga feciorie, cu gând viclean, în aceste vremuri în care oamenii au slăbit în credință, caută de multe ori ca sărbătoarea voastră să o prefacă în ocară.

Sfintelor fecioare mucenițe, cumplite vremuri pentru creștini trăim! Dreapta credință este batjocorită, cele firești sunt răstălmăcite și vrăjmășite, căsătoriile întru silnicie sunt schimbate după legea desfrânării, împotriva legii lui Dumnezeu, iar îndemnurile spre patimile cele rușinoase trupești ca un foc au cuprins întreaga lume. Într-un astfel de cuptor al ispitelor stăm noi, creștinii acestui veac. Pentru aceasta venim către voi, Sfintelor mucenițe ale lui Hristos, și cu lacrimi și credință ne rugăm: Întru curăție ne întăriți! Întru credință ne ocrotiți! Cu cei ce urmează Mirelui Hristos ne socotiți, iar de cei fărădelege ne păziți și ne osebiți. Dați-ne curaj, înțelepciune, bărbăție și dragoste de Dumnezeu și de aproapele, să putem trece nevătămați noaptea acestui veac! Ajutați-ne să urmăm Păstorului Hristos, iar nu lumii! Rugămu-ne vouă, blândelor mielușele, luați aminte la multele noastre neputințe și fiți-ne lumină, zid de apărare, izvor de milă și de faceri de bine acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Notă:

- *Sfânta întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla (sec. I) este sărbătorită la 24 septembrie;*
- *Sfânta muceniță Doroteea din Cezareea Capadociei († 300) este sărbătorită pe 6 februarie;*
- *Sfintele mucenițe Eufrasia († 303) și Iuliana din Nicomidia († 304) sunt sărbătorite la 19 ianuarie și 21 decembrie;*
- *Sfânta muceniță Pelaghia din Antiohia Siriei († 303) este sărbătorită pe 8 octombrie, iar*
- *Sfânta muceniță Iustina din Antiohia Siriei († 304) este sărbătorită pe 2 octombrie, împreună cu Sfântul sfințit mucenic Ciprian, fostul vrăjitor;*

- *Sfânta muceniță Agata din Catania Siciliei († 251) este sărbătorită pe 5 februarie;*
- *Sfânta muceniță Lucia din Siracuza Siciliei († 304) este sărbătorită la 13 decembrie;*
- *Sfânta muceniță Drosida, fiica împăratului Traian († 115/116), este sărbătorită la 22 martie;*
- *Sfânta muceniță Cecilia din Roma († 232) este sărbătorită la 22 noiembrie;*
- *Sfânta muceniță Agnia din Roma († 304) este sărbătorită la 21 ianuarie;*
- *Sfânta muceniță Lucia din Roma († 301) este sărbătorită pe 6 iulie.*

Imnografie

Condacul Sfintei întâi mari muceniţe şi întocmai cu apostolii Tecla: Cu frumuseţea fecioriei ai strălucit, cu cununa muceniciei te-ai împodobit şi apostolie ţi s-a încredinţat, fecioară, ca unei mărite; şi văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrânt-o, ca una care eşti întâia nevoitoare.

Troparul Sfintei întâi mari muceniţe şi întocmai cu apostolii Tecla: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Tecla, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Sinaxar - Sfânta întâia mucenită și întocmai cu apostolii, Tecla - 24 septembrie: **https://www.trinitas.tv/sfanta-intaia-mucenita-si-intocmai-cu-apostolii-tecla-24-septembrie/**

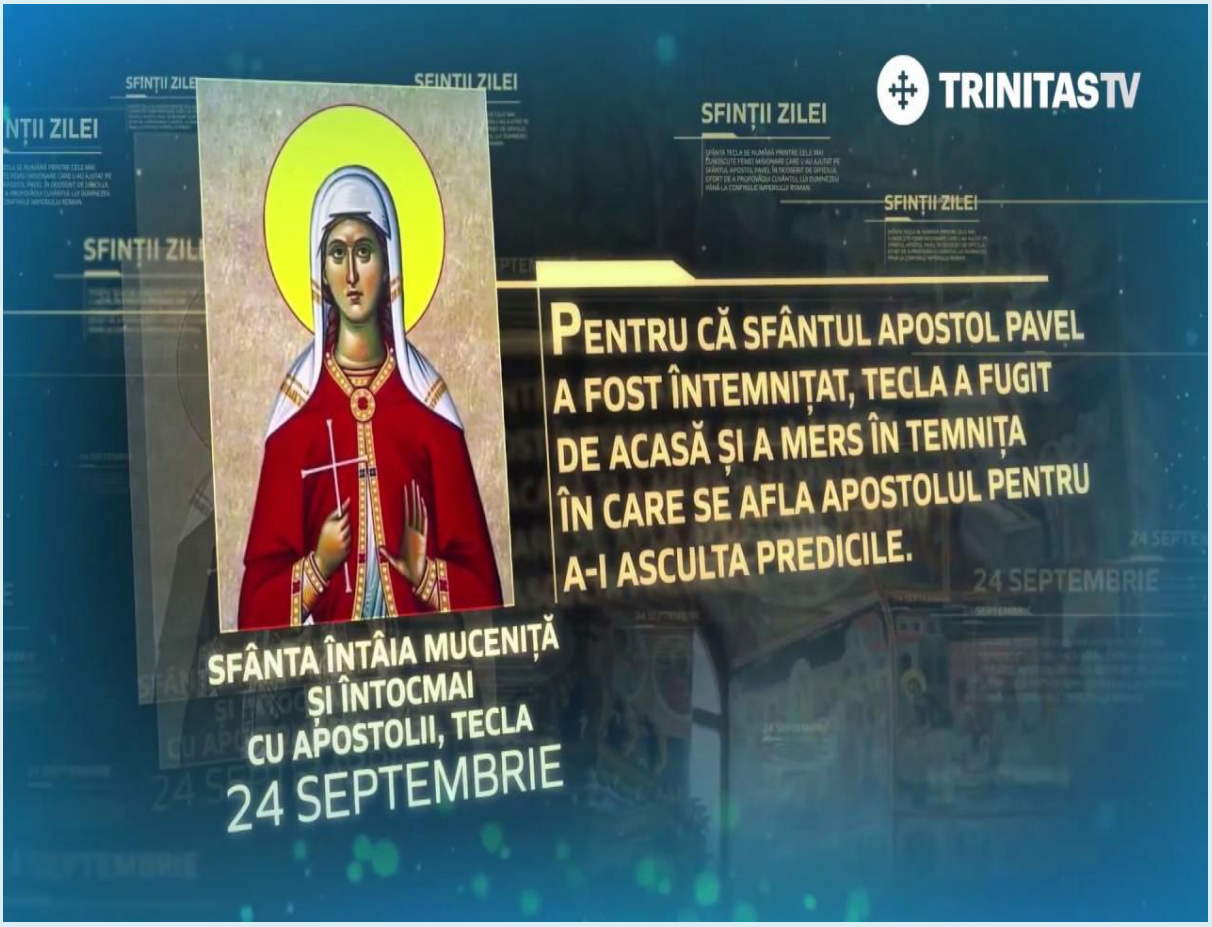
SFINȚII ZILEI
TRINITASTV
PENTRU CĂ SFÂNTUL APOSTOL PAVEL A FOST ÎNTEMNIȚAT, TECLA A FUGIT DE ACASĂ ȘI A MERS ÎN TEMNIȚA ÎN CARE SE AFLA APOSTOLUL PENTRU A-I ASCULTA PREDICILE.
SFÂNTA ÎNTÂIA MUCENIȚĂ ȘI ÎNTOCMAI CU APOSTOLII, TECLA
24 SEPTEMBRIE

SFINȚII ZILEI
SFÂNTA ÎNTÂI MUCENIȚĂ ȘI ÎNTOCMAI CU APOSTOLII TECLA
A FOST UNA DINTRE CELE MAI CUNOSCUTE FEMEI MISIONARE CARE L-AU AJUTAT PE SFÂNTUL APOSTOL PAVEL SĂ PROPOVĂDUIASCĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.
SFÂNTA ÎNTÂIA MUCENIȚĂ ȘI ÎNTOCMAI CU APOSTOLII, TECLA
24 SEPTEMBRIE

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfintei întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii

Când Sfinţii apostoli Pavel şi Varnava propovăduiau bunăvestirea lumii, au mers şi în Iconia şi petreceau la Onisifor, pe care Pavel îl pomeneşte în scrisoarea cea către Timotei, zicând: ***"Să dea Domnul milă casei lui Onisifor, că de multe ori m-a odihnit şi de lanţurile mele nu s-a ruşinat" (2 Timotei 1,16).*** Atunci mulţi, ascultând învăţătura lor şi văzând semnele şi minunile care se făceau de dânşii, au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos. În casa lui Onisifor găzduind, adeseori intrau în sinagogă şi precum în casă aşa şi în sinagogă, grăiau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu, aducând pe popoare la

calea cea mântuitoare şi la credinţa în Iisus Hristos. De acest lucru se scrie în Faptele Apostolilor: ***"Şi în Iconia au intrat ei (adică Pavel şi Varnava), ca de obicei, în sinagoga iudeilor şi astfel au vorbit, încât o mare mulţime de iudei şi de elini au crezut... Deci multă vreme au stat acolo, grăind cu îndrăzneală în Domnul, Care dă mărturie pentru cuvântul harului Său, făcând semne şi minuni prin mâinile lor" (Fapte 14,1,3).***

În acea vreme, era acolo o fecioară frumoasă, având optsprezece ani, anume Tecla, fiică a maicii anume Teoclia, de neam mare şi slăvit, fiind logodită cu un tânăr din cei mai dintâi ai cetăţii, anume Famir, bogat şi frumos. Aceasta, văzând minunile ce se făceau de Apostoli, şedea cu alţii la vorba lor în casa lui Onisifor, la fereastră şi ascultând, lua aminte cele grăite de dânşii. Şi a căzut sămânţa cuvântului lui Dumnezeu pe pământ bun şi cu lucrarea Sfântului Duh, s-a înrădăcinat adânc în inima ei şi a răsărit. Pentru că a crezut în Fiul lui Dumnezeu şi l-a iubit pe El şi s-a lipit de Dânsul cu tot sufletul.

Iar Pavel, povăţuindu-se de Dumnezeu, a întins cuvânt pentru feciorie şi curăţenie, spunând că fecioara care îşi păzeşte fecioria pentru dragostea lui Hristos, are parte cu îngerii şi este mireasă a lui Hristos, iar Hristos îi este Mire, ducând-o pe ea în cămara cea cerească. Grăind Pavel mult de aceasta, a deşteptat pe Tecla spre păzirea fecioriei ei. Pentru că a spus Tecla în inima sa, că din acel ceas să-şi lase logodnicul ei şi toate dulceţile lumii acesteia şi să slujească lui Hristos în curăţie feciorească până la sfârşitul vieţii ei. Aşa, înţeleapta fecioară, prin curăţia sa, s-a făcut mireasa cerescului Mire cel curat şi s-a însoţit cu El prin osârdnica dragoste, cu care s-a aprins înăuntru cu foc de la Serafimi şi prin dorirea nestricăciosului său Mire se topea ca ceara, încât s-au împlinit întru dânsa cuvintele proorocului împărat David: "Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu" (Psalm 21,15). Şi a şezut lângă Pavel, ascultând cuvântul lui trei zile şi trei nopţi, ca şi cum se uitase pe sine, pentru că nu s-a dus nici la mâncare, nici la băutură, nici la odihnă, ci a stăruit ca şi oarecând Maria, ceea ce şedea lângă picioarele lui Iisus, întemeindu-şi toată mintea în Dumnezeu.

Cu singur cuvântul Lui se hrănea, cum spune Mântuitorul: ***"Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu" (Matei 4,4). Iar Teoclia, înştiinţându-se de fiica sa Tecla că a crezut în Hristos şi se îndeletniceşte la auzirea cuvântului lui Dumnezeu, mergând, cu mânie a luat-o cu sila de la acea adunare folositoare de suflet, iar pe Sfinţii Apostoli propovăduitori i-a ocărit şi defăimându-i pe ei, trăgea cu de-a sila pe fiica sa, iar mai ales pe mieluşeaua lui Hristos de la turma Lui cea aleasă. Apoi, chemând pe Famir, logodnicul ei, i-a zis lui: "De ce nu te îngrijeşti de mireasa ta căci s-a sălbăticit, că iată s-a amăgit de străinii aceia fermecători,***

care cu felurite cuvinte înşală pe oamenii cei nebuni, că şezând lângă dânşii de trei zile şi-a uitat de casa ei?".

Sfânta Thekla şi Sfântul Pavel

Atunci Famir a început a o momi pe ea cu cuvinte bune, vorbind către dânsa cu dragoste; iar ea îşi întorcea faţa despre dânsul şi nu voia nu numai să vorbească ceva cu el, dar nici să se uite la dânsul, pentru că purta în inima sa pe alt Mire mai frumos cu podoaba decât fiii omeneşti şi spre acesta privind cu ochii cei sufleteşti, în minte vorbea cu dânsul. Iar acel logodnic stricăcios şi vremelnic al ei s-a urât desăvârşit de ea, care văzându-se pe sine lepădat şi neiubit de Tecla, plângea.

Atunci mama ei, mâniindu-se, a apucat-o şi a început a o bate, trăgând-o de împletiturile părului şi cu picioarele călcând-o. Apoi a încuiat-o în cămară şi o chinuia cu foame; însă plecându-se spre dragoste, de căldura cea de maică biruindu-se, plângea pentru dânsa. Apoi îmbrăţişând-o şi sărutând-o, o rugă pe ea cu lacrimi, să nu se depărteze de logodnicul ei cel frumos, bogat, de bun neam şi de toţi cinstit. Apoi a pus-o pe ea la masă împreună cu logodnicul; iar ea, întorcându-se despre dânsul şedea şi căutând în jos, tăcea, negustând nimic, ci numai suspina adeseori din adâncul inimii spre Mirele Ceresc. Când Famir,

momind-o, voi cu silă să o cuprindă şi să o sărute, ea îl scuipă în ochi şi se smuci din mâinile lui şi zbură ca o pasăre din cursă.

Iar maica, iarăşi schimbându-se în mânioasă, a început a o bate. Iar Famir, mâhnindu-se, s-a dus la mai marele, jeluindu-se asupra lui Pavel şi i-a zis: *"Un străin a intrat în cetate, vrăjind şi ameţind pe oameni şi abătându-i de la cinstirea zeilor, urmând oarecăruia Hristos, pe care evreii L-au răstignit. Acela a ameţit şi pe o fecioară, Tecla, fiind logodită cu mine, care mai întâi foarte mă iubea, iar acum nici nu vrea să se mai uite la mine, ci se îngreţoşează de mine ca de un lepros şi fuge de mine ca de o fiară; aşa a întors-o vrăjitorul acela de la dragostea mea, nu ştiu ce făcându-i ei".*

Mai marele, chemând pe Pavel, l-a întrebat pe el, de unde este şi ce face aici în cetate. El, după obicei, deschizând apostolească gura sa, a grăit cuvântul lui Dumnezeu, propovăduind numele lui Iisus Hristos.

Deci, mutând mai marele în altă vreme judecata, a poruncit ca, legând pe Pavel, să-l bage în temniţă, până ce va avea vreme ca să-l cerceteze pe el mai cu de-adinsul.

Iar Tecla, auzind că a pus în temniţă pe Pavel pentru dânsa, s-a sculat noaptea şi ieşind în taină din casă, a alergat la temniţă, unde, aflând pe străjeri păzind uşa temniţei, a scos de la sine gherdanul şi un ban de aur şi le-a dat temnicerului ca să-i deschidă uşa şi să-i dea voie să meargă la Pavel.

De acest lucru pomeneşte Sfântul Ioan Gură de Aur, zicând: "Ascultă pentru Sfânta Tecla: Aceea, ca să vadă pe Pavel, aurul său l-a dat străjerului temniţei; iar tu nici un ban nu vrei să dai, ca să vezi pe Hristos".

Şi a făcut temnicerul după cererea ei, pentru că s-a bucurat de cel scump gherdan şi de moneda cea de aur şi a dus-o la Sfântul Pavel.

Iar ea, căzând înaintea lui cu lacrimi de bucurie, a sărutat legăturile legatului lui Hristos. Iar Pavel, văzând-o, s-a spăimântat şi înştiinţându-se de la dânsa de toate cele ce a pătimit pentru curăţenie de la mama şi de la logodnicul ei, s-a bucurat foarte tare de bărbăţia tinerei fecioare şi i-a sărutat capul, binecuvântând-o şi lăudându-i credinţa ei şi fecioreasca curăţie, numind-o pe dânsa mireasa lui Hristos şi întâia fiică a sa, pe care prin bunăvestire a născut-o.

Deci, şezând Tecla cu Pavel ca fiica cu tatăl în temniţă, asculta părinteasca lui învăţătură şi pecetluia cuvintele lui în inima ei, ca pe o comoară de mult preţ. Iar el o învăţa pe ea din destul credinţa cea în Hristos Domnul,

dragostea cea dumnezeiască şi paza curatei feciorii. Acolo mai desăvârşit a învăţat-o, a întărit-o şi a făcut-o mireasă Fiului lui Dumnezeu, precum de aceasta scrie ***Sfântul Grigorie de Nissa, zicând: "Acest fel de mir (adică învăţătură) împreună cu crinul cel alb al curăţiei, Pavel a turnat din gura sa oarecând în urechile sfintei fecioare. Adică Tecla era aceasta care, cu picăturile ce ies din crinii inimii, pe omul cel din afară l-a omorât şi toate gândurile cele deşarte şi poftele le-a stins".***

Asemenea şi Sfântul Epifanie scrie: "Tecla a aflat pe Sfântul Pavel, care avea un logodnic frumos, mai de frunte în cetate, prea bogat, prea cinstit şi luminos, de la a căruia logodire Pavel a întors-o şi s-a lepădat acea sfântă fecioară de toate bunătăţile pământeşti, ca să câştige pe cele cereşti".

Căutându-se în casa Teocliei, nu s-a aflat Tecla şi se făcu ţipăt, plângere şi strigare şi căutând mult, mama se tânguia pentru fiică, Famir pentru logodnică, iar slugile pentru stăpâna lor. Şi au alergat slugile în toate părţile, căutând-o şi întrebând pe uliţe şi prin case şi nu o aflară nicăieri. Iar mai pe urmă s-a înştiinţat că este în temniţă şi alergând, o aflară pe ea şezând lângă Pavel, fiind legată de dumnezeiasca dragoste a cuvintelor lui şi luând-o pe ea, au scos-o afară. Apoi înştiinţară de acestea pe mai marele cetăţii. Acesta şezând la judecată, a chemat pe Pavel din temniţă, pe care văzându-l poporul adus, strigară către mai marele: "Omul acesta este fermecător, judecătorule, pierde-l pe el!". Mai ales Famir stăruia ca Pavel să fie pierdut, jeluindu-se asupra lui că a întors de la dânsul pe logodnica lui.

Deci, chemară şi pe Tecla, către care a zis mai marele: "De ce te îngreţoşezi de logodnicul tău cel atât de frumos şi de bun neam. Pentru ce nu te însoţeşti cu dânsul?".

Iar ea privea către Pavel şi nimic nu răspundea, "ca o mieluşea fără de glas lângă cela ce o tunde".

Atunci mama, schimbându-şi obişnuinţa sa cea de maică şi uitându-şi fireasca sa dragoste către fiica sa, ca o leoaică cumplită sau ca o ursoaică mânioasă, a răcnit către judecătorul, zicând: "Arde pe această rea roabă, vrednică este de o aşa moarte, aceasta nu este fiica mea, că nu mă ascultă pe mine, maica ei. Arde-o pe aceasta ca să fie pildă altora, ca văzând toate fecioarele cele ce sunt în cetatea aceasta, să se teamă şi să nu îndrăznească a nu asculta pe mamele lor şi a li se împotrivi precum aceasta a mea prea înrăutăţită şi într-adevăr nesupusă. Nu este aceasta fiica mea, nici născută de mine, ci ramură uscată şi blestemată odraslă; deci, arde-o pe aceasta". Şi stăruia mama ca să se ardă fiica ei; iar Famir silea ca pierdut să fie Pavel.

Deci, judecătorul, cercetând mult pe Pavel, s-a încredinţat că nu avea vreo vină mai mare, decât că propovăduia pe Hristos şi nu l-a osândit pe el la moarte, ci, bătându-l, a poruncit să-l alunge afară din cetate, ca să nu sfătuiască şi pe alte fecioare la păzirea fecioriei. ***Şi izgoniră pe Pavel cu Varnava, precum şi pe Onisifor şi cu fiii lui. Dar şi însuşi Pavel se sârguia să iasă din cetate, nu numai pentru că era izgonit de boier, de Famir şi de Teoclia pentru Tecla, ci pentru că poporul îmbulzindu-se, voia să-l ucidă pentru cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturisirea lui Iisus Hristos. De acest lucru Sfântul Luca aminteşte în Faptele Apostolilor, zicând: "Necredincioşii iudei au ridicat şi au umplut de răutate sufletele neamurilor asupra fraţilor".*** Şi se împărţi mulţimea cetăţii, unii adică erau cu iudeii, iar alţii cu Apostolii. Şi cum s-a făcut pornirea neamurilor şi a iudeilor cu mai marii lor, ca să-i ocărască şi să-i ucidă cu pietre, apostolii, înştiinţându-se, au fugit în cetăţile Licaoniei, în Listra şi în Derbez, iar de acolo în Antiohia. Însă, deocamdată, s-au ascuns câteva zile nu prea departe de cetatea Iconiei, într-un mormânt lângă calea care merge la Dafne, vrând să ştie despre Tecla ce se va întâmpla cu dânsa. ***Postind ei, se rugau pentru dânsa cu tot dinadinsul să o întărească pe ea Domnul şi să facă minunată spre dânsa mila Sa, precum s-a şi făcut.***

De aceea, mult a silit-o pe ea mai marele cetăţii ca să se întoarcă cu dragostea ei cea mai dinainte către logodnicul ei. Dar neajungând la nici un sfârşit mulţumitor, în cele din urmă a osândit-o pe Tecla la ardere după pofta mamei ei. Şi dacă aduseră mulţime multă de lemne uscate, fân şi vreascuri, punându-le într-o grămadă mare, au luat slujitorii pe Sfânta ca s-o ridice deasupra stogului aceluia.

Iar ea, ne mai aşteptând să o ducă ei, singură degrab a mers la acea grămadă de fân, de lemn şi de vreascuri şi făcând semnul Crucii peste acea mare grămadă, s-a suit şi sta deasupra, gata fiind să ardă nu atât de focul cel materialnic, pe cât de văpaia dumnezeieştii iubiri, ca un Fenix. Stând ea acolo, deasupra, privea spre mulţimea de lume adunată aici şi a văzut pe Domnul, în chipul lui Pavel, stând şi poruncindu-i ei să îndrăznească.

De aici Sfântul Ciprian alcătuieşte o rugăciune ca aceasta către Dumnezeu, zicând: "Să stai înaintea noastră precum ai stat de faţă în legături lui Pavel, şi în foc, Teclei".

Dacă au pus focul de jos şi au aprins stogul împrejur, împresurând-o pe ea văpaia, se înălţa foarte sus. Atunci, îndată a venit un nor plin de apă şi s-a vărsat ploaie cu grindină mare şi a stins tot focul. Iar mai marele şi tot poporul au fugit la casele lor de vărsarea ploii şi de grosimea grindinei celei mari. ***Tecla a ieşit nevătămată, că nu s-a atins de dânsa focul. După aceea, nu s-a mai dus***

la casa mamei sale, nici a zăbovit în Iconia, ci s-a dus din cetate ca să caute pe duhovnicescul său părinte Pavel. În cale a întâmpinat pe un tânăr dintre ucenicii lui Pavel, din casa lui Onisifor, mergând la cetate să cumpere pâine, pe care, văzându-l, l-a cunoscut şi l-a întrebat: *"Unde se află acum Pavel, Apostolul lui Iisus Hristos?"* Iar el a dus-o pe ea la mormântul în care Pavel cu ceilalţi se ascunseseră şi în post răbdând, se ruga lui Dumnezeu pentru dânsa.

Pe Tecla toţi văzând-o vie şi sănătoasă, s-au bucurat cu bucurie foarte mare şi ridicându-şi ochii şi mâinile lor spre cer, au mulţumit lui Dumnezeu, Celui ce a păzit întreagă pe roaba Sa şi punând înainte pâine, se întăriră. De acolo, sculându-se Pavel cu Varnava, au mers prin Listra şi prin Derbe, binevestind Evanghelia şi tămăduind pe cei neputincioşi. *Şi le-a urmat lor şi Tecla până la Antiohia, unde, intrând ei în cetate, s-a întâmplat că un oarecare Alexandru, mai mare în cetatea aceea, văzând pe Sfânta fecioară Tecla şi de frumuseţile ei cele mari minunându-se, s-a rănit asupra ei cu poftă neiertată.* Că fiind tânăr şi cu îndestulare în desfătări petrecând, se tăvălea în necurăţii, precum era obiceiul păgânilor. La început, părându-i-se că ar fi femeia lui Pavel, mai întâi pe Pavel cu mult aur îl silea, ca să nu-l oprească pe el de la dorinţa lui. Apoi, înştiinţându-se că nu-i femeie ci fecioară nemăritată, mai mult s-a aprins de ea şi voia ca să şi-o ia lui de femeie pentru cele prea mari frumuseţi ale ei.

Deci, a început a momi pe Sfânta Tecla cu cuvinte spre dragostea sa, dar ea fugea de dânsul ca de un leu ce răcneşte, care căuta să înghită podoaba ei cea sufletească. Iar el, cu toate chipurile se îngrijea de dânsa, vrând să o vâneze. Tot acesta, odinioară, întîmpinând pe sfânta în cale, mergând între oameni mulţi şi neputând să mai rabde focul cel de desfrânare care ardea înăuntrul inimii lui, a lepădat ruşinea şi cu sila prinzind-o, s-a apucat de grumajii ei. *Iar ea striga cât putea, plângând şi zicând: "Nu mă sili pe mine roaba lui Dumnezeu; de logodnic m-am lepădat şi oare cu tine m-aş învoi?"* Acestea zicându-le, se smucea tare din mâinile lui şi a rupt hainele de pe dânsul şi de ruşine mare l-a umplut pe el.

Mâniindu-se Alexandru, încă şi creştină ştiind-o că este, a dus-o la judecată la mai marele.
Apoi, întrebând-o de ce se îngreţoşează de nuntă, ea a răspuns: "Eu am pe Mirele meu Hristos, Fiul lui Dumnezeu, cu care m-am însoţit prin nunta cea duhovnicească".

Astfel, o silea pe ea mai marele ca să se lepede de Hristos şi să fie femeia unui bărbat. ***Iar după ce nu s-a supus, a osândit-o să fie dată pradă fiarelor pentru aceste două pricini: Pentru buna-credinţă şi pentru curăţie.***

"De ce crede în Hristos şi pentru ce se leapădă de nuntă ?" o întrebă acela, fiind ea tânără şi frumoasă. Însă mai înainte de a fi dată pradă la fiare, că era amânată pentru a doua zi priveliştea aceea, a luat-o pe ea spre pază, în acea noapte în casa sa, oarecare femeie, anume Trifena, a cărei fiică Falconilla murise nu de mult, mai înainte de acea vreme.

Acea Trifena era de neam împărătesc, foarte cinstită, şi a crezut în Hristos după aceea, pe care o pomeneşte apostolul, scriind către Romani: "***închinaţi-vă, zice, Trifenei şi Trifosei"***. ***Pe aceste două femei le pomeneşte martirologiul latin, în zece zile ale lui noiembrie, astfel: "În Iconia Licaoniei sunt Sfintele femei Trifena şi Trifosia, care au sporit mult în creştineasca învăţătură, prin propovăduirea Sfântului Pavel şi pilda Sfintei Tecla".*** Deci Trifena, luând la sine pe Tecla, a petrecut cu dânsa toată noaptea aceea în duhovnicească vorbă. Iar a doua zi s-a adunat mulţimea poporului care voia să vadă priveliştea şi a venit mai marele cu toţi fruntaşii cetăţii şi ***au scos pe Sfânta Tecla ca pe o mieluşa la junghiere şi a stat la locul ei unde era să fie mâncată de fiare. Iar când au dat drumul fiarelor spre dânsa, toate umblau împrejurul ei şi nici una nu s-a atins de dânsa. Pentru că a încuiat Dumnezeu gurile fiarelor, precum oarecând celor din groapa lui Daniil.***

Şi toţi cei ce se adunaseră la priveliştea aceea se mirau de această străină vedere, că fiarele îşi schimbaseră iuţimea lor în blândeţe de oi. Atunci unii din mulţime proslăveau pe Dumnezeu cel propovăduit de Tecla, iar alţii huleau, zicând: "Are farmece în hainele ei şi pentru aceea nu se ating de dânsa fiarele". Aceeaşi ziceau şi mai marele cu fruntaşii cetăţii, că este fermecătoare şi a fermecat pe fiare ca să nu o vatăme pe ea. Apoi crezură de cuviinţă ca a doua zi s-o dea pe ea la mai multe şi la mai flămânde fiare. ***Şi o trimise iar la cinstita Trifena,***

care, primind pe Tecla de la privelişte sănătoasă, se bucura foarte, căci fiica ei ce murise i se arătase ei în vedenie, zicându-i: "Să ai pe Tecla în locul meu şi s-o rogi pe ea să se roage pentru mine la adevăratul Dumnezeu, ca să fiu mutată de aici la locul drepţilor". Pentru aceea Trifena a iubit foarte mult pe Sfânta Tecla ca pe o fiică a sa şi cu toată inima s-a lipit de dânsa, văzând-o pe ea că este roabă a lui Dumnezeu, cerându-i să se roage pentru fiica ei cea moartă, Falconilla.

Sfânta Tecla a început cu dinadinsul a se ruga cu lacrimi către înduratul Dumnezeu. Şi atât de mult au putut sfintele ei rugăciuni, încât Falconilla s-a mântuit după moarte.

Despre acest lucru mărturiseşte Sfântul Ioan Damaschin, zicând aşa: "Deci, au doar pe Falconilla nu a mântuit-o întâia muceniţă după moarte? Dar, vei zice poate, că aceasta s-a petrecut după vrednicie, ca fiind întâia muceniţă şi se cădea să i se asculte rugăciunea. Însă eu la aceasta îţi zic: Bine, era întâia muceniţă. Dar gândeşte-te pentru cine era rugăciunea! Nu pentru o păgână şi slujitoare de idoli şi cu totul nesfinţită şi străină de Domnul?" Acelaşi Damaschin ne dă aceeaşi mărturie şi a doua oară, când istoriceşte pentru Traian împăratul, cel mântuit după moarte prin rugăciunile Sfântului Grigorie Dialogul, adăugând la povestirea aceea şi ceva de Falconilla, zicând aşa: ***"Aceasta zic şi de Falconilla ce s-a zis mai sus, că ea nici de o răutate alta n-a fost vinovată. Iar acesta, adică Traian, a rânduit la mulţi mucenici amară moarte. Minunat eşti, Stăpâne şi minunate sunt lucrurile Tale şi pe a Ta negrăită milostivire o slăvim!".*** După această vrednică de credinţă mărturie a Sfântului Damaschin ni se încredinţează că Falconilla s-a mântuit după moarte prin rugăciunile Sfintei celei dintâi muceniţe Tecla.

Petrecând Tecla în casa Trifenei până a doua zi, a poruncit tiranul să nu dea mâncare fiarelor, ca fiind flămânde, mai degrabă să se pornească a sfâşia pe Tecla. Şi fiind ziua a treia, aduseră pe Sfânta Tecla la privelişte, ca să fie dată spre mâncare fiarelor. În urma ei mergea şi Trifena, plângând că fecioara cea frumoasă şi sfântă, fiind nevinovată, se dă la moarte. ***Deci, punând-o pe ea la locul cel de privelişte, a poruncit acel fără de ruşine boier să dezbrace pe Sfânta, zicând: "Poate în hainele ei vor fi farmece, pentru care nu o mănâncă pe ea fiarele. Dezbrăcaţi dar pe fermecătoarea aceasta şi vom vedea de va rămânea întreagă". Şi aşa stătea Sfânta fecioară în priveliştea a tot poporul goală, având-şi acoperământ numai singură ruşinea şi grăind ca David: "Ruşinea feţii mele m-a acoperit".*** Dând drumul asupra ei fiarelor celor flămânde şi întărâtate, lei şi urşi, care ieşind din închisorile lor şi văzând pe fecioară stând goală, îşi plecau capetele la pământ şi cu ochii căutau în jos, ca şi cum le era ruşine de goliciunea cea feciorească şi se întorceau cu feţele lor de la dânsa. ***Şi era o minunată privelişte: fiarele cunoşteau ruşinea şi îşi întorceau***

ochii lor despre goliciunea feciorească, iar oamenii cu ochi neruşinaţi priveau la dânsa. Astfel, fiara necuvântătoare era mustrătoare şi judecătoare oamenilor în privelişte aceea. Că acelea, din fire fiind fiare, obiceiul omului curat l-au primit în sine, iar oamenii, înţelegători fiind, în orbiciunile cele de fiare s-au schimbat. Însă ce au sporit? Nimic, pentru că, vrând ca prin golirea cea din privelişte să necinstească pe înţeleapta fecioară, cinste i-au adăugat.

Sfântul Ioan Gură de Aur, pomenind de bine, despre golirea celor două fete: a femeii lui Pentefri în cămară şi a Teclei în adunarea a tot poporul, zice: "Ce a folosit pe femeia egipteancă cea pătimaşă că s-a dezgolit în cămară? Şi ce a vătămat-o pe întâia muceniţă Tecla, că în privelişte a fost golită? Pentru că Tecla n-a greşit fiind golită, precum a greşit acea egipteancă. Nici de necinste nu s-a umplut, ci s-a încununat Sfânta. Şi goliciunea acesteia în privelişte s-a încununat, iar aceea în cămara cea încuiată s-a ruşinat".

Deci, stând Sfânta Tecla aşa în privelişte, una din leoaice venind, s-a sculat înaintea ei şi îi lingea picioarele, ca şi cum ar da cinste curăţiei celei fecioreşti. De acest lucru pomeneşte Sfântul Ambrozie, zicând: "Puteai să vezi fiara zăcând jos şi picioarele Sfintei lingând şi cu mare glas mărturisind, că pe sfântul trup fecioresc nu poate să-l vatăme. Se închina fiara aceleia ce i se dăduse ei spre mâncare şi firescul său năravuitându-şi, se îmbrăca în obiceiul pe care oamenii l-au pierdut!".

Văzând poporul că fiarele nimic nu vatămă pe Sfânta, au strigat cu mare glas: "Mare este Dumnezeul pe care îl propovăduieşte Tecla!". ***Iar chinuitorul n-a cunoscut puterea lui Dumnezeu şi a gândit alt lucru spre pierderea Sfintei Tecla: a săpat o groapă şi cu felurite jivini umplând-o, a aruncat în ea pe sfântă. Dar Cel ce a încuiat oarecând gurile leilor, Acela limbile cele otrăvite ale şerpilor le-a tâmpit, furia lor a îmblânzit-o şi otrava lor a pierdut-o. Şi a ieşit sfânta de acolo nevătămată, toţi minunându-se şi spăimântându-se de această străină vedere.***

Nepricepându-se chinuitorul ce să facă mai mult, a gândit una ca aceasta, cea mai de pe urmă muncă: ***aducând doi junci puternici, a poruncit să o lege pe Tecla cu un picior de unul şi cu un picior de altul şi cu bolduri înfierbântate să împungă pe junci, ca fugind, să o rupă în două. Dar şi aceasta făcând-o, Sfânta s-a aflat întreagă, căci când o legară pe ea cu frânghii tari de juncii aceia şi cu înfocate fiare începură a-i îmboldi, îndată funiile ca nişte fire de păianjeni s-au rupt, iar juncii au fugit şi sfânta a rămas pe loc, neavând nici-o vătămare.*** Atunci mai marele, mirându-se de cele ce se făceau, a început a cunoaşte dumnezeiasca putere care era cu fecioara aceasta. Şi chemând pe Tecla, i-a zis ei: "Cine eşti tu, şi ce fel de putere este cu tine, că nimeni nu poate să te vatăme pe tine?"

Iar ea nimic nu răspundea, decât numai această: "Sunt roabă a Dumnezeului celui viu".

Temându-se nelegiuitul de Dumnezeul Cel ce păzea de toată vătămarea pe Tecla, a poruncit să o îmbrace în haine de cinste şi i-a dat drumul, dându-i o hotărâre ca aceasta: "Pe Tecla, roaba lui Dumnezeu, o las slobodă!". ***Şi a mers Tecla în casa Trifenei şi s-a făcut bucurie mare în casa aceea pentru eliberarea Teclei care, petrecând câtăva vreme la Trifena, propovăduia cuvântul lui Dumnezeu şi pe mulţi i-a învăţat acolo să creadă în Hristos.***

Apoi a dorit să vadă pe Pavel, părintele şi învăţătorul ei, pe care aflându-l, voia să-i urmeze lui. ***Iar el a oprit-o pe ea, zicând: "Nimeni nu merge la război cu mireasa!"***

Luând binecuvântare de la Apostolul, s-a dus în Seleucia şi s-a sălăşluit la un loc pustiu, în oarecare munte aproape de Seleucia şi acolo vieţuia în post, în rugăciune şi în dumnezeiască gândire şi făcea minuni multe, tămăduind toate boalele, pentru că înştiinţându-se despre dânsa mulţimea credincioşilor, veneau acolo, aducându-şi neputincioşii lor, pe care îi tămăduia.

Apoi s-a întâmplat oarecând, în acel loc unde petrecea Sfânta, că mergea alături un jertfitor păgânesc din Seleucia călare pe cal, care, văzând pe Sfânta Tecla adunându-şi verdeţuri de hrană şi văzând-o pe ea foarte frumoasă la faţă, a poftit-o pe ea cu gând necurat şi lovindu-şi calul, s-a repezit spre dânsa, vrând să-şi săvârşească pofta lui; iar sfânta, cu puterea lui Dumnezeu întărindu-se, l-a apucat pe el şi l-a trântit la pământ şi atât de tare l-a izbit de pământ, încât trei zile a zăcut mut şi nemişcat. Iar oamenii cei ce treceau pe calea aceea, văzând pe jertfitorul că zăcea ca un mort, nu se pricepeau ce i s-a întâmplat. Apoi, a treia zi s-a făcut ştire de aceasta şi în cetate, de unde mulţime de oameni au mers la dânsul, vrând să vadă întâmplarea şi să-l ia la casa lui. Dar el abia venindu-şi în sine şi că din somn deşteptându-se, a stat pe picioarele sale şi a zis: "Pe o zeiţă oarecare am văzut şi de la aceea am pătimit primejdia aceasta".

Abia a putut să meargă la casa sa, fiind bolnav de lovirea aceea. Apoi chemând un zugrav, i-a poruncit lui să închipuiască pe o scândurică pe fecioara aceea ce era ca de optsprezece ani. Iar când zugravul a început a o închipui după rânduiala lui Dumnezeu, a nimerit foarte bine asemănarea Sfintei Tecla şi ca pe o vie închipuire, a dus-o la jertfitorul care, văzând icoana cea cu totul asemenea Sfintei Tecla, a zis: "Cu adevărat, o fecioară ca aceasta am văzut eu".

Luând icoana, a sărutat-o şi îndată desăvârşit s-a însănătoşit. Şi sculându-se din pat, păzea cu cinste în casa sa acel chip al Sfintei Tecla. După aceasta a

crezut în Hristos cu toată casa sa, prin propovăduirea Sfintei Tecla cea întocmai cu apostolii, care în acel loc petrecând ani îndestulaţi, pe mulţi i-a povăţuit la calea mântuirii şi multora le-a ajutat în nevoi şi toate neputinţele a tămăduit.

Apoi doctorii şi vrăjitorii cei ce erau în Seleucia, văzând că toţi cei ce de orice boală erau cuprinşi, lăsându-i pe ei, se duceau la Tecla, cărora acum meşteşugul fiindu-le întru nimic şi lipsindu-se de câştigul de mai înainte sărăciseră, s-au mâhnit foarte mult şi s-au mâniat asupra tămăduitoarei celei bune Tecla, care fără de plată tămăduia pe cei ce veneau la dânsa şi de mare zavistie şi de mânie fiind porniţi, au rânduit să îndemne asupra ei pe nişte tineri fără de ruşine, ca să o spurce pe ea cu sila. Aceştia grăiau între ei zavistnicii zicând: "Fecioara Tecla este curată şi pentru aceea este plăcută marii zeiţe Artemida, care îi ascultă cererile ei şi îi dă putere de tămăduiri neputincioşilor. Iar de va fi spurcată, se va întoarce de la dânsa Artemida şi se va lua de la dânsa puterea cea tămăduitoare şi se va mări iar meşteşugul nostru cel doftoricesc".

Aşa între ei sfătuindu-se, s-au sârguit să găsească pe acei fără de ruşine, la un lucru ca acela, pe care îmbătându-i cu vin, i-au rugat să meargă şi să spurce pe Tecla. Şi le-a dat lor aur mult şi le-a făgăduit să le dea mai mult de ar face Teclei silă, pentru că fiind nebuni şi necredincioşi, nu ştiau aceasta, că Tecla, nu cu puterea Artemidei, ci cu darul lui Hristos tămăduieşte toată neputinţa şi toată boala. Iar tinerii cei fără de ruşine, îmbătându-se de vin şi sfătuindu-se cu doctorii şi cu vrăjitorii, au mers la dânsa degrab, aprinşi fiind de poftă, plini de spurcate gânduri şi de scopul cel rău, pe care văzându-i Tecla, i-a întrebat: ***"Ce vreţi fiilor?"*** Iar ei au început a grăi cuvinte spurcate.

Deci, auzind acestea Sfânta Tecla şi cunoscând gândul lor cel rău, a fugit din mâinile lor; aceea care oarecând de fiare nu se înfricoşase, fugea acum de acei oameni neruşinaţi. Iar ei, ca vânătorii pe oaie, o izgoneau pe dânsa prin pustie. Când era aproape să o ajungă, s-a rugat lui Dumnezeu ca să o izbăvească pe ea din mâinile acelor neruşinaţi. Şi îndată, un munte de piatră, care se afla acolo, s-a desfăcut din porunca lui Dumnezeu, primind pe Sfântă înlăuntrul său.

Stânca din Maloula, care s-a despicat în urma rugăciunilor Sfintei Tecla

Astfel i s-a apărat fecioria ei şi mormânt cinstitului ei trup s-a arătat pentru acea piatră, că acolo şi-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Ea era de nouăzeci de ani, iar acum petrece în viaţa cea nesfârşită, mărind pe dătătorul de viaţă Hristos Dumnezeu, Cel împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh mărit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

De vreme ce în viaţa Sfintei acesteia, după întâmplare s-a pomenit Traian Împăratul romanilor, care după moartea sa s-a mântuit prin rugăciunile Sfântului Grigorie, papă al Romei († 604), socotesc că este de trebuinţă ca şi povestirea cea despre dânsul a Sfântului Ioan Damaschin aici să o pomenim. În cuvântul său de la Sâmbăta lăsatului de carne scrie aşa: ***"Grigorie Dialogul, episcopul vechii Rome, bărbatul, precum îl ştiu toţi, vestit în sfinţenie şi în înţelegere, de care se spune că la Sfânta Liturghie slujea cu dânsul şi dumnezeiescul înger; acesta oarecând, pe o cale pietroasă mergând, a stat cu osârdie la rugăciune tare către iubitorul de suflete Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor lui Traian împăratul. Îndată a auzit un glas de la Dumnezeu zicând: "Rugăciunea ta am auzit-o şi îi dau iertare lui Traian, dar tu să nu mai adaugi încă să-mi mai aduci Mie rugăciuni pentru cei necuraţi!".***

Sfânta mare muceniță, întocmai cu apostolii, Tecla - drumul spre sfințenie

Sfânta Tecla, prima muceniță a lui Hristos, originară din Turcia de astăzi, a fost lepădată de familia ei pentru că s-a convertit la Ortodoxie, fiind chiar condamnată la moarte prin ardere, dar Domnul a trimis ploaie, iar sfânta a scăpat, propovăduind Evanghelia.

***

Născută în cetatea Iconiei, Sfânta Tecla a învățat, pe când avea 18 ani, cuvântul Domnului de la Sfântul apostol Pavel. Renunțând la logodnicul ei pentru Mirele Ceresc, l-a urmat pe Sfântul apostol Pavel chiar și în temniță, până când a sosit vremea pătimirii ei, în Antiohia.

Aruncată fiarelor sălbatice și taurilor, Sfânta Tecla a fost izbăvită de Domnul din toate încercările, iar datorită minunii că a rămas teafără, mulți au crezut în Dumnezeu.

Retrasă într-un munte cunoscut cu numele de Vechea Selevchie, în patria ei, a făcut nenumărate minuni. La finalul vieții sale, o piatră s-a despicat și a primit-o, devenindu-i mormânt. Astfel, la 90 de ani a trecut în Împărăția Cerurilor, pe care o avusese ca reper în toate zilele vieții ei.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei marii muceniţe şi întocmai cu apostolii Tecla

În această lună, în ziua a douăzeci şi patra, pomenirea Sfintei marii muceniţe şi întocmai cu apostolii Tecla

Această sfântă a fost din cetatea Iconiei, născută fiind de Teoclia, de bun neam şi slăvită. A învăţat cuvântul credinţei de la marele Pavel apostolul, când acesta învăţa în casa lui Onisifor. ***Iar sfânta când a venit la credinţă era de opt-sprezece ani, logodită fiind cu Tamir.*** Şi nebăgând seama focul în care s-a aruncat, nici de logodnic, a urmat lui Pavel.

Iar după aceea mergând la Antiohia, a fost dată la fiare sălbatice de Alexandru, şi la tauri ca să o împungă şi să o sfărâme şi izbăvindu-se de toate cu darul lui Dumnezeu, şi propovăduind prin multe locuri pe Domnul Iisus Hristos şi

trăgând pe mulţi către credinţa în Hristos, s-a dus la patria sa, unde petrecând cu singurătate într-un munte, ce se zice vechea Selevchie şi făcând multe puteri de minuni, a părăsit viaţa, despicându-se o piatră şi primind-o. Iar toată vremea vieţii sale a fost nouăzeci de ani.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta întâia muceniţă şi întocmai cu apostolii Tecla

Sfânta Tecla este cea dintâi muceniţă care a pătimit pentru credinţa în Hristos. S-a născut în Iconia şi a fost ucenica Sfântului apostol Pavel.

Pe la anul 45, când marele apostol predica Evanghelia în Iconia, Sfânta Tecla, ascultându-l vorbind în casa lui Onisifor, a îmbrăţişat creştinismul şi s-a hotărât să trăiască în feciorie, cu toate că era logodită cu un tânăr de neam bun, Tamir. Părinţii ei aflând de hotărârea pe care o luase au bătut-o cumplit, iar Tamir a mers la dregătorul cetăţii şi i-a cerut să-l prindă pe Sfântul apostol Pavel şi să-l întemniţeze.

Fiind în primejdie, Sfânta Tecla a plecat în Antiohia Pisidiei, unde era şi apostolul neamurilor, iar acolo, un tânăr desfrânat, Alexandru, văzând frumuseţea Teclei a încercat prin daruri şi ademeniri să o tragă la păcat. Neizbutind, a pârât-o dregătorului cetăţii că este creştină, iar acela a aruncat-o la fiarele sălbatice, dar fiarele nimic nu i-au făcut. Văzând acestea, poporul a strigat ca fericita să fie eliberată din legături şi din temniţă.

Deci, propovăduind în multe locuri şi făcând multe minuni, Sfânta Tecla şi-a încredinţat sufletul în mâinile Domnului la vârsta de 90 de ani.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta întâia muceniță şi întocmai cu apostolii, Tecla; Sfântul cuvios Siluan Athonitul

1. Sfânta mare muceniță, întocmai cu apostolii, Tecla (sec. I) - S-a născut în orașul Iconium, capitala Licaoniei, la 420 de km de Constantinopol. Aici au propovăduit Onisifor și Sfinții apostoli Pavel și Barnaba. Sfânta Tecla este numită întocmai cu apostolii datorită râvnei de care a dat dovadă în propovăduirea Mântuitorului Iisus Hristos și a dragostei pentru El.

Tecla era fiica unor oameni bogați păgâni. La vârsta de 18 ani era logodită cu Tamir, fiul unui guvernatorului orașului, iar despre ea Sfântul Metodie, episcopul Patarelor - Liciei (311) spunea: „era știutoare de filozofie și de arte frumoase și când vorbea cu putere și elocință, blândețe și ușurință, atrăgea pe toți prin farmecul cuvintelor sale”.

Ajungând în orașul Iconium, Sfântul apostol Barnaba și Sfântul apostol Pavel au rămas în casa lui Onisifor pentru a propovădui cuvântul Domnului nostru Iisus Hristos și în acest oraș. Auzind despre ei, Sfânta muceniță Tecla s-a oprit la geamul casei unde propovăduiau și a rămas timp de trei zile ascultând cuvântul apostolilor.

Sfântul apostol Pavel este întemnițat datorită învinuirilor aduse de mama Sfintei Tecla. Noaptea, Sfânta muceniță se duce la temniță și dă un ban de aur gardianului care o lasă să intre la Sfântul apostol Pavel, acesta botezând-o în numele lui Hristos.

Aflând despre aceasta, mama muceniței Tecla, insistă ca Sfinții apostoli să fie alungați din cetate, iar Tecla să fie arsă pe rug. În timp ce se ruga Sfânta mucenița, ploaia a stins focul și așa a putut fugi din oraș.

Împreună cu Sfinții apostoli a plecat și au propovăduit pe Domnul Iisus Hristos prin Listra, Derbe și până la Antiohia. Și alte chinuri a mai suferit Sfânta mare Mucenița Tecla pe parcursul propovăduirii sale, însă aceasta a trăit până la vârsta de 90 de ani într-un munte lângă orașul Seleucia.

2.Sfântul cuvios Siluan s-a născut în anul 1866 într-o familie modestă de țărani ruși, alcătuită - pe lângă părinți - din cinci băieți și două fete. El a primit la botez numele de Simeon. Tatăl lui, un om plin de credință, blândețe și înțelepciune, i-a fost cea dintâi pildă de viaţă creştină.

Încă de mic copil, Simeon și-a pus în gând ca, atunci ,,când va fi mare, să-L caute pe Dumnezeu în tot pământul".

Auzind mai apoi de viața sfântă și minunile săvârșite de Ioan Zăvorâtul (un sfânt rus din acea vreme), tânărul Simeon și-a dat seama că ,,dacă există Sfinți, înseamnă că Dumnezeu e cu noi și n-am nevoie să străbat tot pământul ca să-L găsesc."

La vârsta de 19 ani, Simeon, înflăcărat de dragostea lui Dumnezeu, a simţit o schimbare lăuntrică şi dorinţa pentru viața monahală, dar tatăl său i-a cerut să facă întâi stagiul militar. Această stare de har a durat trei luni, după care l-a părăsit. Tânărul Simeon, viguros și chipeș, a început să ducă o viață asemenea celorlalți tineri de vârsta lui.

Dotat cu o fire robustă și cu mare forță fizică, el a trecut prin multe ispite ale tinereții; într-o zi l-a lovit pe un flăcău din sat atât de puternic, încât acesta de-abia a rămas în viață. În vâltoarea acestei vieți de păcat, prima chemare la viața monahală a început să se stingă.

Într-o zi, însă, a fost trezit dintr-un coșmar de glasul blând al Maicii Domnului, care i-a povăţuit sufletul tulburat. Până la sfârşitul vieții, cuviosul Siluan i-a mulţumit Preasfintei Fecioare pentru că a binevoit să-l ridice din căderea sa. Această a doua chemare, cu puțin timp înaintea serviciului militar, a avut un rol hotărâtor în alegerea căii pe care avea să meargă.

Simeon a simțit o adâncă rușine pentru trecutul său și a început să se pocăiască fierbinte înaintea lui Dumnezeu. Şi-a îndeplinit serviciul militar la Sankt Petersburg, în batalionul de geniu al gărzii imperiale. Soldat conștiincios, cu o fire pașnică și purtare ireproșabilă, a fost foarte prețuit de camarazii săi.

Dar gândul său era mereu la pocăință, la Sfântul Munte Athos, unde trimitea uneori pomelnice și donaţii. În timpul serviciului militar, sfaturile sale au salvat de la destrămare tânăra familie a unui soldat căzut în ispite.

Puțin înainte de eliberare, s-a dus să ceară binecuvântarea Sfântului preot Ioan din Kronștadt († 20 decembrie 1908), dar, negăsindu-l, i-a lăsat o scrisoare.

Întors în cazarmă, Simeon a simţit însă puterea rugăciunii Sfântului. Ajuns mai apoi acasă, a plecat îndată spre Muntele Athos, numit şi „Grădina Maicii Domnului”. În vârstă de 26 de ani, el a intrat în Mănăstirea rusească a Sfântului mucenic Pantelimon, numită și Russikon.

Cunoscând tradiția atonită: rugăciunea la chilie, lungile slujbe în biserică, posturi, privegheri, deasa mărturisire și împărtăşire, citirea, munca și ascultarea - fratele Simeon a primit negrăită bucurie mai ales din rugăciunea lui Iisus: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!”.

Într-o seară, pe când se ruga înaintea icoanei Maicii Domnului, a dobândit - ca un dar neprețuit - rugăciunea inimii, ce se rostea de la sine, fără încetare. Lipsit de experiență, tânărul frate i-a împărtăşit această trăire unui monah neiscusit, care, prin cuvintele lui, i-a adus ispita mândriei, iar Simeon a căzut pradă unor încercări sufleteşti.

După 6 luni de sfâșieri lăuntrice, într-o după-amiază, cuprins de deznădejde, s-a dus la Vecernie în paraclisul Sfântului Ilie și, abia șoptind „Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă!”, a avut o vedenie. Atunci, în dreapta ușilor împărătești, în locul icoanei Mântuitorului, L-a văzut pe Iisus Hristos cel Viu.

Întreaga sa făptură s-a umplut de focul harului Duhului Sfânt, o lumină dumnezeiască l-a învăluit, răpindu-i mintea la cer. Câteva zile după arătarea lui Hristos, cuviosul a trăit o stare de fericire pascală. A trecut apoi un răstimp. Într-o zi de sărbătoare, același har l-a cercetat a doua oară, dar cu mai puțină intensitate, după care treptat lucrarea sa simțită a început să slăbească; iar el se străduia să păstreze în sine adânca pace a lui Hristos.

Păstrându-și ascultarea de iconom (responsabil administrativ) al mănăstirii cu peste 2.000 de viețuitori, a sporit şi mai mult în rugăciune.

A început pentru el o lungă perioadă, de 15 ani, de alternări continue între cercetări ale harului și părăsiri însoţite de atacuri demonice.

După 15 ani de la prima arătare a Domnului Hristos, într-o înfricoșătoare noapte de luptă spirituală împotriva demonilor, Siluan, descurajat, cu inima îndurerată, s-a rugat fierbinte. Atunci a auzit glasul Domnului: „Cei mândri suferă pururea din pricina demonilor”.

„Doamne, a zis Siluan, învață-mă ce să fac pentru ca sufletul meu să ajungă smerit”. Și, în inima sa, a primit acest răspuns de la Dumnezeu: „Ține mintea ta în iad și nu deznădăjdui.”

Începând din acel moment sufletul său a înțeles că locul de bătălie împotriva răului se găsește în inima noastră; că rădăcina ultimă a păcatului stă în mândrie - care-i smulge pe oameni de lângă Dumnezeu și cufundă lumea în nenorociri și suferințe; mândria - această adevărată sămânță a morții care face să apese asupra întregii omeniri întunericul deznădejdii.

De atunci înainte, cuviosul Siluan s-a străduit, din toate puterile sufletului, pentru a dobândi smerenia lui Hristos: deşi „se socotea nevrednic de Dumnezeu, totuşi, fiind sigur de iubirea Domnului său, stătea în chip înțelept pe marginea adâncului, dar nu deznădăjduia”.

Timp de încă 15 ani, cuviosul Siluan a urmat această cale duhovnicească. Harul nu l-a mai părăsit ca mai înainte, iar el a început să înțeleagă marile taine ale vieții duhovnicești. Puțin câte puțin, în rugăciunea sa a cuprins şi pe cei ce nu-l cunosc pe Dumnezeu.

Duhul Sfânt îi îngăduie să trăiască aievea iubirea pentru „întreg Adamul” - iubirea lui Hristos pentru toată omenirea. Aceeași iubire îl îndeamnă pe Siluan să-și aștearnă în scris experiența interioară, necunoscută aproape cu totul de confrații săi monahi.

În această perioadă a vieții sale îl descoperă arhimandritul Sofronie Saharov († 11 iulie 1993), cel care avea să publice însemnările sale, şi-i devine ucenic.

Sfârşitul pământesc al cuviosului Siluan de la Athos a fost la fel de blând, liniștit și smerit ca întreaga sa viața de călugăr.

După o scurtă suferință, de 8 zile, împărtăşit cu Sfintele Taine, adâncit în rugăciune, se stinge ușor - fără ca vecinii de infirmerie să audă ceva - între orele 1-2 din noaptea de 24 septembrie a anului 1938, în timp ce în paraclisul infirmeriei se cânta Utrenia.

Prin viața sfântă și însemnările Părintelui Siluan Athonitul, Hristos a reamintit omenirii, strivite de absurditatea experiențelor moderne, de durere și dez-

nădejde, ceea ce ne-a spus în Sfânta Evanghelie: ,,Învăţaţi-vă de la Mine, că Eu sunt blând şi smerit cu inima, şi veţi afla odihnă sufletelor voastre”(Matei 11, 29).

Cuviosul Siluan a fost trecut în rândul Sfinţilor de Patriarhia Constantinopolului în anul 1987 şi este cinstit în ziua adormirii sale, la 24 septembrie.

O parte din moaştele sale se găseşte la biserica paraclis universitar Sfântul Nicolae-Ghica (Rusă) din Bucureşti.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Proloage - Sfânta mare muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii

Luna septembrie în 24 de zile: Sfânta mare muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii.

Sfânta Tecla este cea dintâi muceniţă care a pătimit pentru credinţa în Hristos şi a trăit pe vremea Sfântului apostol Pavel, fiind ucenica marelui apostol.

S-a născut în Iconia şi la vârsta de 18 ani, a fost logodită cu un tânăr de bun neam, anume Tamir. Între alte daruri, Sfânta era de o frumuseţe trupească şi adunase multă învăţătură, pentru o tânără de vârsta ei.

Pe la anul 45 după Hristos, când apostolul Pavel a venit în Iconia, însoţit de Varnava, Tecla, ascultându-l vorbind în casa lui Onisifor a îmbrăţişat noua credinţă; şi, înţelegând, tot de la Pavel, preţul fecioriei, s-a hotărât a-şi trăi viaţa ca fecioară, în slujba Evangheliei Domnului, ca una ce avea de la Dumnezeu şi darul cuvântului, cu o mare adâncime şi putere de convingere.

Aflând părinţii de hotărârea fiicei lor de a-şi trăi viaţa în feciorie şi de a urma lui Pavel, au început să o certe, să o chinuiască, iar, în cele din urmă, să o bată şi să o calce în picioare.

Logodnicul ei, de altă parte, neizbutind să schimbe credinţa Sfintei Tecla a mers la dregătorul cetăţii şi i-a cerut să prindă pe Pavel şi să-l ţină în temniţă, ca unul ce este creştin şi creştinase pe Tecla.

Fiind în primejdie să fie ea însăşi întemniţată, Tecla şi-a părăsit familia şi părinţii şi a plecat în căutarea apostolului, îndrumătorul său, care, între timp, fusese izgonit din cetate şi se afla acum în Antiohia (Pisidiei).

Aici, un tânăr desfrânat, Alexandru cu numele, văzând frumuseţea Teclei, s-a aprins de pofta trupească pentru dânsa şi, cu daruri şi ademeniri, a încercat să o tragă la păcat. Neizbutind în planul său, înnebunit de patimă şi de ură, ticălosul desfrânat a pârât la mai marele cetăţii pe Tecla, că este creştină, şi a cerut osândirea ei.

Frumoasa fecioară creştină a fost prinsă şi osândită să fie dată la fiare. Şi puteai să o vezi fecioară creştină goală, în priveliştea a mii de ochi, iar fiarele zăcând pe jos şi lingând picioarele sfintei, mărturisind, oarecum, că pe feciorescul ei trup nu pot să-l vatăme.

Deci, văzând poporul că fiarele cu nimic nu vatămă pe sfântă, a strigat cu mare glas: "Mare este Dumnezeul pe Care-L cinsteşte Tecla". Şi au slobozit pe sfântă.

Deci, propovăduind prin multe locuri pe Domnul Iisus Hristos şi trăgând pe mulţi la credinţă, s-a dus în patria sa. Iar acolo, petrecând într-un loc pustiu, din vechea Seleucie, şi făcând multe minuni, şi-a încheiat viaţa aceasta, trăind în pace, în rugăciune şi în pustnicie. Iar toată vremea vieţii sale a fost de nouăzeci de ani.

Dumnezeului nostru, slavă!

Întru această zi, prea cuviosul Părintele nostru Coprie

Acesta s-a născut pe gunoaie, lângă mănăstirea Sfântului şi marelui Teodosie, începătorul vieţii de obşte, dintr-o femeie pe care o goneau agarenii, şi fugea către Sfântul, dimpreună cu mulţi alţi vecini, ca să scape. Deci, după ce se duseră păgânii, potoliţi de dumnezeiescul dar ce locuia în Sfântul, călugării mănăstirii aflară copilul ce se născuse în gunoi şi, din porunca marelui Teodosie, l-au luat şi l-au numit Coprie (adică gunoi).

Şi se hrănea copilul cu lapte de capră, iar capra care era orânduită să sugă copilul de la dânsa păştea la câmp împreună cu celelalte, dar când sosea vremea ca să sugă copilul, se pogora singură din munte de-l alăpta şi iar, se întorcea din turmă. Aceasta a fost până ce a început copilul a mânca bucatele.

Deci, dacă s-a făcut mare, îl iubea Teodosie şi copilul se învrednici de Duhul Sfânt. Şi, păzind curăţia sufletului, a făcut de i se supuneau fiarele sălbatice.

Că, într-una din zile, aflând în grădină un urs mâncând lăptucile, l-a luat de urechi şi l-a scos afară şi, poruncindu-i în numele marelui Teodosie, ursul n-a cutezat să mai intre altă dată în grădină.

Încă şi în munte, suindu-se la lemne cu un măgar şi ducând lemnele, iarăşi a venit un urs şi, apuncand măgarul, l-a vătămat la un picior. Iar Sfântul prinse pe urs şi puse lemnele pe dânsul, zicându-i: "Nu te voi lăsa, că vreau să faci tu slujba măgarului, până ce se va tămădui". Şi, cu rugăciunile marelui Teodosie, i se supuse ursul şi căra lemne.

Altă dată, acest Sfânt, slujind la bucătărie când căldarea dădea în unde, de se vărsau bucatele, negăsind lingura cea mare, şi-a băgat mâna goală în căldare, de a potolit undele, şi nu s-a vătămat.

Deci, ajungând el la nouăzeci de ani, strălucea între părinţii aceia ca soarele, împodobit fiind cu preoţia şi cu tot felul de bunătăţi, şi stând într-un loc ascuns, îşi îndrepta rugăciunile către Dumnezeu, încât şi marele Teodosie, după mutarea sa către Domnul, i se arăta, că venea şi împreună cu dânsul cânta.

Iar, mai pe urmă, a zis către dânsul: Iată, frate Coprie, ţi-a venit vremea petrecerii tale, ci vino la noi, la locul care-ţi este gătit".

Deci, dacă a auzit aceasta, minunatul părinte, peste puţine zile, s-a îmbolnăvit şi, sărutând pe sfinţii părinţi, s-a dus cu pace către Domnul.

Întru aceastã zi, cuvânt din Pateric, despre rugãciune şi faptã.

A fost întrebat un bătrân: "Se folosesc, oare, cei ce cer rugăciunile părinţilor, iar ei se lenevesc?"

Şi a răspuns: "Multe poate rugăciunea dreptului, precum este scris, însă, cu deosebire, rugăciunea care se face, care, adică, se ajutorează de cel ce cere rugăciunea, păzindu-se el, cu toată osârdia şi cu durere de inimă, de gânduri şi de fapte rele. Că de va petrece cu nebăgare de seamă, nici un folos nu va avea, măcar şi Sfinţii de s-ar ruga pentru el. Că unul zidind, iar altul surpând, ce folos va fi, fără numai osteneală".

A mai spus încă şi acest fel de povestire, zicând: Era un sfânt părinte al unei chinovii, împodobit cu toată fapta bună, iar, mai vârtos, cu smerita cugetare, cu blândeţe, cu milostivire către săraci şi cu dragoste. Acesta se ruga mult lui Dumnezeu, zicând: "Doamne, mă ştiu pe mine că sunt păcătos, dar nădăjduiesc la îndurările Tale, Stăpâne, să nu mă desparţi de sinodia (soborul) mea, ci,

împreună cu mine, şi pe aceştia îi învredniceşte Împărăţiei Tale, pentru nespusa Ta bunătate". Deci, această rugăciune făcând-o neîncetat, iubitorul de oameni Dumnezeu i-a dat încredinţare.

Avea să se facă pomenire de sfinţi la o altă mănăstire, care nu era departe de dânşii, şi îl chemau părinţii mănăstirii aceleia pe el, împreună cu ucenicii lui, iar el se lepăda. Dar a auzit în vis, zicându-i lui: "Mergi, însă trimite înainte pe ucenicii tăi şi, după dânşii să mergi şi tu".

Deci, ducându-se ucenicii lui, au întâlnit un înger în chip de sărac bolnav, care zăcea în mijlocul drumului, şi, venind ucenicii la locul acela şi văzându-l pe el văitându-se, l-au întrebat pricina.

Iar el a zis: "Sunt bolnav şi eram călare pe un dobitoc care, târându-mă, a fugit şi, iată, nu am pe nimeni care să-mi ajute".

Iar ei au zis lui: "Ce putem să-ţi facem, ava? Noi suntem pe jos". Şi, lăsându-l, s-au dus.

A venit, apoi, după puţin timp părintele lor şi îl află pe el zăcând pe jos şi suspinând. Şi, aflând pricina, i-a zis lui: "N-au venit, oare, pe aici, ceva mai înainte de mine nişte călugări? Nu te-au văzut ei aicea?"

Iar el a zis: "Da, au venit, şi înştiinţându-se de boala mea, au trecut, zicând: Noi pe jos mergem, ce putem să-ţi facem ţie?"
Grăit-a lui egumenul: "Vino, dar, să te iau eu în spate şi Dumnezeu va ajuta şi vom merge".

Iar el zise: "Cum poţi atâta depărtare să mă duci pe spate? Ci mergi şi te roagă pentru mine".

Şi egumenul a zis: "Nu te voi lăsa, ci, iată, piatra aceea şi te voi aşeza pe ea şi mă voi pleca şi te voi lua pe spate". Şi au făcut aşa. Şi întâi îl simţea pe el, că este greu cât un om, apoi se făcu mai uşor şi din ce în ce mai uşor, încât se mira cel ce îl purta pe spate. Şi deodată s-a făcut nevăzut.

Şi a venit glas către el: "Fiindcă pururea te rogi pentru ucenicii tăi, să se învrednicească împreună cu tine de Împărăţia Cerului, iată, vezi, altele sunt măsurile tale şi altele ale lor. Deci, îndupleacă-i pe ei să vie întru lucrarea ta şi vei dobândi cererea, că Eu sunt drept judecător, răsplătind fiecăruia după faptele lui.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe şi întocmai cu apostolii, Tecla

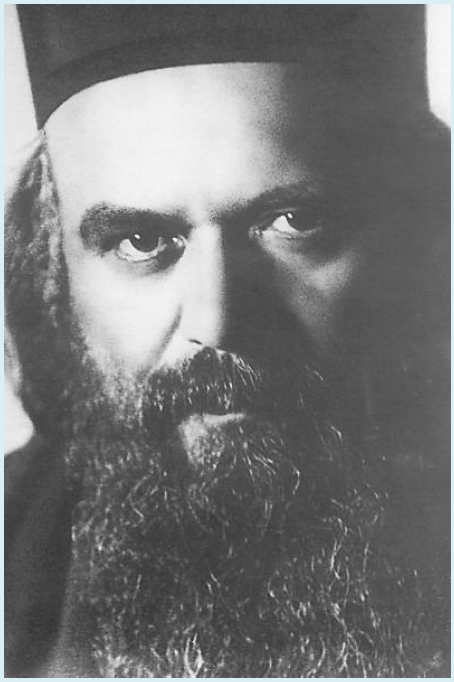

Ea s-a născut la Iconium din părinţi foarte slăviţi, dar păgâni. Ajungând la vârsta de optsprezece ani, ea a fost logodită cu un tânăr, tocmai la vremea în care la Iconium a sosit Sfântul Apostol Pavel împreună cu Varnava, ca să predice Sfânta Evanghelie. Ascultând cuvântările Sfântului Pavel timp de trei zile şi trei nopţi, Tecla s-a convertit la creştinism şi s-a făgăduit pe sine unei vieţi de feciorie.

Auzind că nu mai voieşte să se mărite cu bărbatul logodit ei, mama ei a încercat să o facă să se răzgândească şi nereuşind, a trecut la ameninţări şi la chinuri: a bătut-o, a torturat-o şi a înfometat-o. La urmă, maica cea plină de răutate a dat-o pe mâna judecătorului căruia i-a cerut să o ardă pe Tecla de vie. Judecătorul a aruncat-o pe Tecla în foc, dar Dumnezeu a păzit viaţa ei neatinsă.

După aceea, Sfânta muceniţă Tecla a urmat Sfântului apostol Pavel la Antiohia. Atras de marea ei frumuseţe trupească, un anume bătrân al acelei cetăţi şi-a dorit-o lui de soţie şi a voit să o ia cu sila, dar Tecla a scăpat de apucarea lui.

Păgânul şi înrăutăţitul bătrân a acuzat-o în faţa eparhului că este creştină şi de aceea dispreţuieşte căsătoria.

Eparhul a osândit-o la moarte şi a aruncat-o la fiare, dar fiarele nu sau atins de trupul Sfintei fecioare. Uimit peste măsură de aceasta, eparhul a întrebat-o pe Tecla: „Cine eşti tu şi ce putere ai că nimic nu poate să-ţi facă ţie rău?"

Tecla i-a zis: ***„Eu sunt roaba Dumnezeului Celui Viu."***

Eparhul atunci a slobozit-o, iar Tecla a mers şi a propovăduit Evanghelia la popor. Ea a adus pe mulţi la credinţa sfântă în Hristos, între aceştia şi pe Trifena, o prea cinstită văduvă, foarte slăvită şi bogată.

Apoi, luând binecuvântarea Sfântului apostol Pavel, ea s-a retras într-un loc pustiu de lângă Seleucia. Acolo s-a nevoit întru pustnicie vreme îndelungată, vindecând bolnavi, lucrând minuni puternice şi aducând pe mulţi la Hristos.

Vracii şi vrăjitorii din Seleucia o urau de moarte şi au trimis la ea nişte tineri necuraţi care să o necinstească, căci credeau că fecioria ei este cea de la care îi vine puterea minunilor. Tecla a fugit de acei desfrânaţi, însă, în pericol fiind să cadă în mâinile lor, ea s-a rugat lui Dumnezeu pentru ajutor. Atunci o stâncă mare s-a deschis şi Sfânta fecioară şi mireasă a lui Hristos a intrat în piatră. Stânca i-a fost scăpare şi mormânt.

Despre această mare Sfântă, Sfântul Ioan Gură de Aur zice: „îmi pare că o văd pe această fericită fecioară, cum oferă Domnului Hristos cu o mână fecioria, iar cu cealaltă, mucenicia."

Cântare de laudă la Sfânta mare mucenită Tecla, întocmai cu apostolii

Cea cu Sfinţii apostoli întocmai Tecla,
Între fecioare întâia mucenită,
Trupul duhului ei şi l-a supus
Apoi cu trup şi suflet s-a supus lui Hristos.

De aceea i s-au supus ei toate.
Ei toate i s-au supus:
Focul cumplit şi sălbaticele fiare.
Diavolii cumpliţi şi slăbiciunile omeneşti,
Toate s-au supus credinţei ei
Şi curăţiei,
Toate ascultătoare s-au făcut
Sfintei fără de vină, miresei lui Hristos.

Oare nu e o mamă comoară fără preţ?
Şi totuşi nici o mamă nu se compară cu Domnul.

Iar logodnicul cel trupesc
Doar lut este 'naintea slavei lui Hristos.
Bogăţiile toate şi frumuseţea trupească
Sunt doar vis deşart şi vânt ce nu rămâne.

Doar Piatra Hristos rămâne veşnic,
Neclintită nici de val, nici de veac,

El este Logodnicul Teclei, muceniţa,
El este Hristos. al regilor Rege.

O, Sfântă mare muceniţă Tecla
Ce întocmai cu apostolii eşti,
Roagă-te lui Hristos Mântuitorul
Ca să ne mântuie pe noi de păcatele noastre.

Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvânt întru lauda Sfintei întâi mucenițe și întocmai cu apostolii Tecla

Cuvântare de laudă a Sfântului Ioan Gură de Aur la Sfânta Tecla:
https://www.youtube.com/watch?v=t0G2MFqhCV4
sau
https://doxologia.ro/predici/audio-cuvantare-de-lauda-sfantului-ioan-gura-de-aur-la-sfanta-mucenita-intocmai-cu-apostolii

Frumoasă icoană de sfinţi ne înalţă harul Domnului prin pomenirea lor an de an şi le păstrează necontenit proaspete faptele pe care astfel timpul le-ar da uitării fiecare din cei prăznuim pomenirea sfinţilor. Vedem ca într-o icoană frumuseţea faptelor lor şi ne uităm la faptele lor încrustate în icoana pomenirii lor.

Astăzi mi se pare că o văd pe acea fericită copilă ca şi cum ar sta în icoana pomenirii ei întinzând cununa dobândită în lupta împotriva plăcerilor şi împotriva primejdiilor şi oferindu-i Stăpânului viaţa ei de fecioară şi mucenicia ei.

Sfânta era fecioară, iar dacă te gândeşti bine, fecioria e mucenicie înainte de mucenicie, da pentru că plăcerile sunt nişte călăi cumpliţi ai trupului, dar mai bine spus plăcerile sunt chiar mai cumplite decât călăii, ne strâng cu lanţuri de mâini, ne rănesc sufletul cu privirile, duc prin auz voinţe satanice, flacăra dorului după plăceri, biciuiesc cu bici sufletul, ne tulbură cu atacuri pornite, valuri asupra noastră.

Dacă le poruncim ochilor să rămână orbi în faţa frumuseţilor trupurilor atunci plăcerile întredeschis ceea ce a fost închis şi fac loc în suflet prin urechi cântecelor desfrânate.

Dacă se întâmplă ca urechile să fie închise cântecelor desfrânate, atunci plăcerile desfrânat împodobite ne atacă gândurile.

Şi ca să o spun pe scurt, dacă biruim prin toate mijloacele plăcerile când suntem treji, apoi plăcerile pornesc lupta cu noi, prin umbrele visurilor, când adormim.

Această încercuire a luptei duse împotriva noastră de plăceri continue nu se ridică odată cu soarele şi nu linişteşte odată cu noaptea. Dacă plăcerile au în ajutor şi tinereţea, atunci lupta este între foc şi foc, se ia la luptă cuptorul cu paiele. Tinereţea se aprinde uşor cu plăceri, precum tinereţea se aprinde mai uşor decât untdelemnul, tot aşa cumpătarea este mai tare în faţa ostenelilor.

Toate acestea au făcut din fecioria fericitei fecioare o lungă mucenicie, a luptat cu plăcerile ca un mucenic cu fiarele, s-a războit cu gândurile ca un mucenic cu chinurile, s-a luat la trântă cu gândurile doritoare de plăceri, ca un mucenic cu răutatea călăilor, dar a biruit în lupta care se dădea în sufletul şi în trupul ei.

În ea focul voinţei, a fost mai înflăcărat ca focul firii, a fost focul sfânt. Firea a fost biruită de această copilă, în alţii firea e tiranică şi îi înfierbântă spre împreunare, în Sfânta Tecla însă firea practică fecioria.

Părinţii nu ştiau de hotărârile fiicei lor, cu privire la feciorie, nici de Stăpânul Hristos din ceruri pe care îl alesese ca Mire, ei o sfătuiau îndelung să se căsătorească, dar cuvintele Sfântului apostol Pavel erau vii în urechile copilei.

Cea nemăritată se îngrijeşte de cele ale Domnului, ca să fie sfântă şi cu trupul şi cu sufletul. Cununa fecioriei mai întâi, aceasta era cea dintâi grijă a ei, se ocupă de grija acea care îi plină de binecuvântare, se ocupă de grija acea care îi mai liberă decât orice lipsă de grijă, anume ca să fie sfântă şi cu trupul şi cu sufletul.

Să nu aibă nimic comun cu pământul, să nu aibă nici o legătură cu nevoile căsătoriei, de pildă: să îndure un soţ desfrânat, să sufere bănuieli neîntemeiate, să fie lipsită de putere de a ieşi din casă pentru lucruri de folos, să-i se ţină seama de ce mănâncă, să stârnească gelozie când se găteşte, să fie dispreţuită înainte de a naşte ca şi cum nu ar fi soţie după ce naşte. Să-i se găsească vină pentru copii născuţi. A născut o fată, bărbatul să se supere că nu e băiat, i-a mai născut şi un băiat, s-a născut dar nu e frumos. Sunt frumoşi amândoi, şi fata şi băiatul grija acum e mai amară pentru frumuseţea copiilor, i-a înţărcat, urmează altă nelinişte şi chin cu creşterea lor.

Când sunt sănătoşi, teama ca să nu se îmbolnăvească, când se îmbolnăvesc, teama ca să nu moară. Dacă mor, teama ca să nu fie dispreţuită ca şi cum nu ar fi avut deloc copii. Dacă nu mor grija e mai mare pentru cei care trăiesc, de unde bani pentru instruirea copiilor, de unde cele ce se fac pentru căsătoria lor. De unde hainele bune, de unde oameni care să-i ajute în fiecare zi pe copii. Ce avere să-i dea celui mai mare copil, cum să potolească invidia celui mai mic.

Cea nemăritată se îngijeşte de cele ale Domnului ca să fie sfântă şi cu trupul şi cu sufletul. Nu hulesc căsătoria. Căsătoria e purtare obştească de grija de neamul omenesc, ci dau la iveală grijile pe care le are căsătoria. Pun înaintea grijii trupeşti, grija de cer, prefer binelui mai binele.

Fecioara este mai presus de pedepsele date Evei, cuvintele: “spre bărbatul tău întoarcerea ta şi el te va stăpâni”, nu au putere asupra celora care nu sunt sub stăpânirea bărbaţilor, adică asupra fecioarelor.

Iar cuvintele: “ în dureri vei naşte fii” nu le privesc pe fecioare. Cea care nu naşte este în afară sentinţei naşterii în dureri, de pe acum fecioara se bucură de bunătăţile cele viitoare, de pe acum trăieşte sfinţenia învierii. Că spune Domnul: “La Înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită”, de aceea pierderea unui asemenea bun este foarte mare, pentru că şi bunul este mare, de aceea desfrânarea celei care s-a hotărât să trăiască în feciorie este mai întinată decât desfrânarea desfrânatei. Este deosebire între stricăciunea unei fecioare şi a unei desfrânate, este deosebire între stricăciunea unei femei de rând şi a unei împărătese, este deosebire între furtul unui vas sfânt şi a unui vas din piaţă. Fecioara este un vas sfânt, o porfiră care nu i se cuvine nimănui, altuia decât Împăratului tuturor. Este o mireasă care are întotdeauna nunta feciorelnică.

Cât de fericită este nunta în care aşternutul este feciorelnic, pentru un astfel de nuntă fericită, Sfânta muceniţă Tecla a înfruntat multe primejdii. A văzut frumuseţea Mirelui şi nu s-a despărţit de chipul lui.

Mama ei stăruia să o mărite, iar ea striga către Mirele cel ceresc: “Doamne către tine cel care locuieşti în cer, mi-am ridicat ochii”.

Venea la ea logodnicul măgulindu-o şi îndemnându-o prin cuvinte să se căsătorească cu el , dar ea se alipea de Hristos spunând: “Alipitu-s-a sufletul meu de tine.”

Rudele veneau râuri linguşindu-o, dar ea îl avea aminte pe Sfântul apostol Pavel, care spunea: “Te-am logodit cu un bărbat ca să-i te înfăţişezi lui Hristos fecioară curată.”

O rugau casnicii cu lacrimi, dar ea se uita cu dragoste la Mire. Cine ne va despărţi de dragostea lui Hristos”

Judecătorii o înfricoşau cu pedepse, dar ea le călca în picoare pe toate strigând cu gândul. Dregătorii nu simt frica pentru faptele bune, ci pentru cele rele.

Dar pe când ar fi trebuit să-i se înalţe muceniţei statui pe căile fecioriei, copilei i se întâmplă o încercare ca aceasta. Scăpată de judecată a mers pe urma Sfântului apostol Pavel. Călăuzită de veşti a pornit curajoasă pe căile care o duce la Sfântul apostol Pavel, dar diavolul o pândea pe copilă şi pândindu-o l-a pus pe urmele copilei pe logodnicul ei, tâlharul fecioriei în pustie.

Viteaza fecioară era aproape să-şi împlinească drumul, când logodnicul cel desfrânat văzându-o a scos strigăte de bucurie, că a prins-o la strâmtoare. Cel ce îi dădea război era puternic şi slabă era ceea căreia i se dădea război. Unde-i izbăvirea, când nu ai izbăvire?

Atunci fecioara întorcându-se la cer a strigat cu lacrimi Celui care este de faţă pentru toţi câţi îl cheamă:” Doamne Dumnezeul meu în tine am nădăjduit “ şi îndată un munte de piatră, care se afla acolo s-a desfăcut din porunca lui Dumnezeu primindu-o pe sfântă înlăuntrul său. Astfel i s-a apărat fecioria. Ceea ce munte mormânt i s-a arătat cinstitului său trup, pentru că acolo a trăit tot restul vieţii şi şi-a dat sufletul în mâinile Domnului. Având de toţi anii vieţii sale, 90.

Iar acum petrecem viaţă nesfârşită mărindu-l pe Dătătorul de viaţă, Hristos Dumnezeu, cel împreună închinat cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Moaştele Sfintei Tecla

Racla cu cinstitele moaşte

Sfânta Tecla - prăznuită de creştin-ortodocşi pe data de 24 septembrie - este cunoscută pentru alinarea suferinţelor celor bolnavi şi călăuzirea medicilor care i se roagă. ***Sfânta a primit darul vindecărilor în timpul vieţii, folosindu-l şi astăzi pentru cei care se apropie cu credinţă de sfintele sale moaşte, fiind mare făcătoare de minuni.***

În România, un fragment din moaştele Sfintei Tecla se află la mănăstirea care o are ocrotitoare din localitatea doljeană Predeşti, la 11 km de Craiova.

Sfinţii:

- Tecla - mama celor bolnavi, 2 coaste şi o părticică din mâna sfintei (prăznuită pe 24 septembrie),
- Maria Magdalena (prăznuită pe 22 iulie),
- Chiriachi (prăznuită pe 7 iulie),
- Marina (prăznuită pe 17 iulie),
- Mc. din Sinai şi Rait (prăznuiţi pe 14 ianuarie),
- Vasile cel Mare (prăznuit pe 1 şi 30 ianuarie),
- Cuv. Parascheva prăznuită pe 14 octombrie) ,
- Nicolae (prăznuit pe 6 decembrie),
  Chesarie,
- Paisie Velicicovschi de la Neamţ (prăznuit pe 15 noiembrie)

părticele din moaştele Sfinţilor (alături de un veşmânt de moaşte de la Sfântul Grigorie Decapolitul - prăznuit pe 20 noiembrie) ***se află în Mănăstirea „ Sfânta Tecla", com. Predeşti, jud. Dolj (la 11 km de Craiova)***

Mâna Sfintei Tecla se află în Biserica Sfinţii Arhangheli din Sarajevo-Bosnia şi Herţegovina:

Sf. Tecla
http://dositeea.blogspot.ro

http://dositeea.blogspot.ro

O nouă minune a Sfintei Tecla - Mama celor bolnavi

Doamna Gherghiţă Oprea din Piteşti judeţul Argeş povesteşte că o cunoştiinţă ducându-se la moaştele Sfintei Tecla (mama celor bolnavi) a adus şi nişte unt-delemn care arsese în candela de la moaştele Sfintei sperând să-i aline suferinţă pe care o avea de 4 ani, mai precis dureri în dreptul inimii şi o durere de cap groaznică, încât povesteşte că de multe ori nici în picioare nu putea să stea. Timp de o săptămână s-a uns cu ulei de la Sfânta şi nici un rezultat! În tot acest timp s-a rugat Sfintei, iar într-o seară a aţipit rugându-se.

La scurt timp a visat o fată frumoasă cam la 18 ani şi cu capul descoperit. Atunci această "fată" s-a apropiat de dânsa şi a întrebat-o ce are. Ea i-a răspuns că o doare foarte rău capul şi în dreptul inimii (căzuse deja în deznădejde pentru că de patru ani nici medicii nu au putut să o scape de această suferinţă). Atunci prinzându-i capul în mâini şi mişcând brusc stânga, iar apoi dreapta, pentru că povesteşte că în acele clipe avea o durere pe care nu o mai avusese până atunci. După ce i-a mişcat capul i-a spus *"Strigă-mi numele fiica mea, mă numesc Tecla"* atunci femeia a strigat-o "Sfânta mea Tecla", dar ea nevorbind foarte bine din cauza bolii a pus-o să repete încă o dată şi încă o dată. A treia oară a strigat aşa de tare încât spune că şi copilaşul ei de 9 anişori s-a trezit şi a întrebat-o ce s-a întâmplat.

Din acel moment această femeie nu a mai avut nimic mirându-se şi medicii de această minune, care nu au putut să o ajute. Asta se întâmplă la fix 3 săptămâni de la praznicul Sfintei marii muceniţe Tecla de anul acesta adică 2009.

Mare este Dumnezeu întru Sfinţii Lui.

Cum şi-a rupt Leontie piciorul şi a fost vindecat de Sfânta Tecla

Să nu amintim de Leontie şi de minunea săvârşită cu el apreciez că ar fi o nelegiuire din partea noastră, a celor care încă admirăm frumuseţea artei sale din Sfânta Biserică: e vorba despre aşezarea plăcilor de marmură, care îmbracă pereţii, precum şi frumuseţea pardoselii al cărei desen, alcătuit dintr-o mare varietate de forme, puţin câte puţin, se adună într-un centru, toate acestea fiind rezultatul muncii sale.

Leontie realizase o capodoperă asemănătoare în casa unui bogat din marea şi frumoasa cetate a Antiohiei. Pe când era acolo, împreună cu mulţi alţi meşteri, şi îşi arăta măiestria lucrând la partea superioară a pereţilor, deodată, scândurile care serveau drept suport picioarelor lor şi le îngăduiau să lucreze la înălţime în deplină siguranţă s-au prăbuşit, iar Leontie a căzut dimpreună cu toţi ceilalţi, dar a fost singurul care a supravieţuit, măcar că avea piciorul atât de tare rupt, încât şi el a fost socotit printre cei morţi.

Această întâmplare l-a întristat mult pe Maximin, care era stăpânul casei şi care îl aprecia nespus de mult pe Leontie atât pentru măiestria sa, cât şi pentru caracterul său generos, admirabil şi paşnic. Pentru că timpul trecea şi nici o nădejde de însănătoşire nu se întrevedea, Leontie i-a cerut voie atunci lui Maximin să meargă în cetatea Seleuciei, la Biserica Sfintei Tecla. Acesta din urmă şi-a dat acordul zâmbind, ca şi cum această poveste cu Sfânta muceniţă era o nebunie, bogatul nostru numărându-se încă printre cei necredincioşi.

Leontie se duse la biserică sprijinit de altcineva şi, după mai puţin de trei zile se vindecă, piciorul îşi recăpătă puterea, osul rupt sudându-se la loc, şi se întoarse la Antiohia, alergând şi mergând fără probleme, grăbindu-se să-l întâlnească pe Maximin.

Văzându-l, acesta din urmă rămase fără grai, nu doar pentru minune, ci şi pentru iuţeala cu care ea se săvârşise, ceea ce l-a determinat să devină creştin, aceasta fiind şi intenţia muceniţei atunci când înfăptuise minunea: să-i amintească cât de mult se înşelase în necredinţa lui şi să-l aducă la Hristos.

Dar să vedem cum Sfânta a lucrat această minune, pentru că nu trebuie pusă sub tăcere modalitatea de vindecare, atunci când ea cuprinde un aspect atât de încântător. Era noapte, iar Leontie dormea în biserică, neimaginându-şi că va mai merge vreodată singur, atunci când Sfânta muceniţă l-a cercetat fără să spună ceva, fără să se arate, călcând pe piciorul bolnav atât de tare, încât Leontie, turbat de durere, sări dintr-odată în picioare, mergând şi alergând din nou. Tămăduit atât de grabnic, imediat luă calea Antiohiei, plin de negrăită bucurie.

(Viața și minunile Sfintei întâi mucenițe și întocmai cu apostolii Tecla, Editura Doxologia, p. 113)

În fiecare an, Sfânta Tecla se alătură cetăţii Dalisandos pe un car de foc

Dacă ar trebui să amintim şi să povestim despre una dintre cele mai minunate întâmplări, atunci o vom relata pe aceasta.

Dalisandos este o cetate sau, mai bine zis, nu mai este decât umbra şi amintirea unei cetăţi, exilate în întuneric şi anonimat, dar care a primit şi ea următoarea învăţătură din partea sfintei muceniţe. Într-adevăr, pentru că această cetate o cinsteşte în chip deosebit, a dobândit de la sfântă o minune încă şi mai impresionantă.

La praznicul în cinstea muceniţei (praznic strălucitor, vestit, foarte popular, la care vin mulţimi de pretutindeni), dacă, în timpul privegherii de seară, am sta de strajă pe vârful muntelui învecinat cu cetatea, munte care stă cu spatele la Răsărit şi priveşte spre Apus, şi am rămâne acolo fără să adormim, am vedea-o pe sfântă în înaltul cerului, într-un car de foc pe care îl conduce, grăbindu-se să ajungă tot la ea acasă, părăsind Seleucia pentru acest locaş feciorelnic pe care-l înconjoară cu grija ei şi al cărui farmec îl arată ca pe un colţ sigur şi adecvat.

Într-adevăr, sunt acolo numeroşi copaci înalţi, cu o coroană deasă, plini de flori şi fructe; de asemenea, există numeroase izvoare încântătoare, cu apă proaspătă care ţâşneşte şi curge din fiecare copac şi din fiecare piatră, cum s-ar spune, şi care înconjoară biserica. Acest loc se bucură şi de un vânt propice, fremătând plăcut. Iarba deasă şi grasă răspândită pe pământ în mii de culori oferă odihnă tuturor: bărbat, femeie, copii liberi, animale care pasc, chiar şi celor care vor să

dănţuiască, să salte de bucurie. Există chiar şi bolnavi pe care i-a ajutat să-şi redobândească sănătatea.

Prin urmare, pentru a participa la praznic şi a ajunge cât mai repede în acest loc fericit care i se potriveşte doar ei, în fiecare an, la aceeaşi oră, cea mai propice dintre toate, pleacă de pe vârful acestui munte după ce şi-a înhămat caii - ar fi spus poetul (Iliada V, 720; VIII, 382 - unde e vorba despre Hera) - coboară acolo şi intră în biserica ei.

Iar dacă s-a terminat praznicul şi a împărţit oamenilor adunaţi darurile pe care obişnuieşte să le ofere, desfătându-se puţin de frumuseţea acestui loc, purcede pe drumul de întoarcere. Dar fără să însemne că-şi părăseşte biserica de aici, pentru că ochiul sfinţilor nu cunoaşte vreo stavilă, nu este împiedicat să viziteze oricând toate ţările, toate popoarele, oraşele şi cetăţile pe care le doresc.

Tarsul se bucură, de asemenea, de o astfel de minune, căci dumnezeiescul Pavel îl vizitează în acelaşi fel, după marea cetate împărătească a Romei, fiind cea mai potrivită cale pentru el de a-şi cinsti cetatea, căminul, praznicul, de a le arăta personal celor care îl cinstesc că a fost mulţumit de praznic, că le-a primit însemnele evlaviei, iar în schimb, le oferă cele mai frumoase daruri.

În mai mult de o singură situaţie de asediu, aceeaşi cetate Dalisandos a fost ferită de la pieire, evident, prin intervenţia minunată a Sfintei muceniţe Tecla. Ea apăru pe culmea cea mai înaltă de acolo, vederea sa orbindu-i pe duşmani, într-atât focul din cer îi paraliză de uimire şi îi forţă să ridice starea de asediu. Încă mai există oameni care îşi amintesc de această minune şi care nu puţin se bucură să o povestească.

(Viața și minunile Sfintei întâi mucenițe și întocmai cu apostolii Tecla, Editura Doxologia, p. 125-125)

Arhimandrit Dr. Vasile Vasilache - Predică la Sfânta întâia muceniţă şi întocmai cu apostolii, Tecla

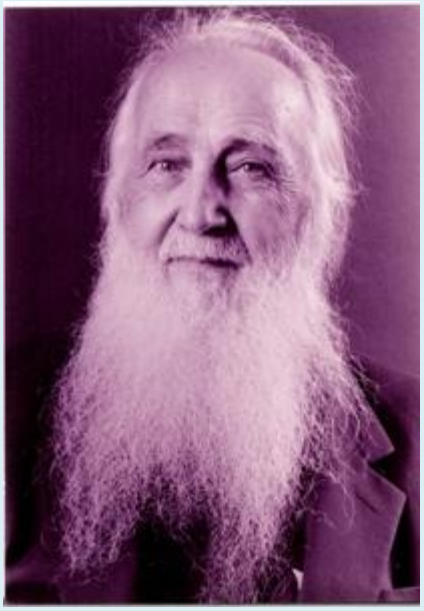

Fraţi creştini, de la Sfintele mironosiţe nu ne-au rămas învăţături sfinte. Nici în Sfânta Scriptură, nici în Tradiţiunea de aur a Bisericii nu avem vreo însemnare a unui glas învăţător de la Sfintele Femei. Totuşi trebuie să mărturisim că ***ele strălucesc într-o lumină deosebit de vie, pe calea cea eternă a credinţei începută de la Domnul nostru Iisus Hristos.*** Faptele lor de pietate, evlavia şi devotamentul lor sunt mărturii de viaţa creştină care de-a pururea luminează ochii oricui are fericirea să afle de ele.

Nu mai vorbim apoi de credinţa lor puternică ce în anumite clipe a întrecut chiar pe aceea a Sfinţilor apostoli. În cele mai dureroase ceasuri ale răstignirii Domnului nostru Iisus Hristos, Apostolii înşişi au fugit, neaflându-se lângă Sfânta Cruce şi în mijlocul vrăjmaşilor ucigaşi decât Sfintele Femei mironosiţe şi cu Sfântul Ioan, singurul dintre ucenicii Domnului. La fel apoi şi la coborârea de pe Cruce şi la punerea în mormânt, ca şi la cercetarea şi ungerea cu sfinte miruri, numai ele au fost prezente dimpreună cu Nicodim şi cu Iosif din Arimateea.

Credinţa lor cea înflăcărată ce le-a mânat pe calea suferinţei şi a tuturor riscurilor şi a jertfei chiar, a fost răsplătită în cele din urmă cu marea bucurie a Învierii Domnului, pe care ele au aflat-o cele dintâi. Şi ceva mai mult, ***ele au avut şi misiunea istorică de a înştiinţa pe apostoli că a înviat Domnul.*** Aceasta nu se poate uita! Ea de-a pururea e strălucirea şi slava Sfintelor Femei.

În lumina acestor gânduri de chemări sfinte pentru orice femeie, apare şi icoana cea veşnic slăvită a ***Sfintei Tecla, cea numită întocmai cu apostolii şi cea dintâi martiră.***

Prin acest titlu noi nu trebuie să înţelegem că ea ar fi avut un drept apostolic de a învăţa în biserică. Căci ea a fost ucenica Sfântului apostol Pavel, care a scris Corintenilor: ***"Femeile să tacă, în adunările bisericeşti, căci lor nu le este îngăduit să vorbească, ci să fie plecate, precum zice legea. Iar dacă voiesc să înveţe ceva, să întrebe acasă pe bărbaţii lor, căci şade rău unei femei să vorbească în biserică" (14, 34-35).***

Şi totuşi ei i s-a zis "cea întocmai cu apostolii", pentru că, prin pilda vieţii sale şi prin credinţa ei cea vorbitoare mai ales prin fapte, pe mulţi oameni i-a făcut să ia calea cea sfântă a Domnului. Căci prin toate acestea ea a împlinit cuvântul cel sfânt din Evanghelie care spune că ***"oamenii văzând faptele voastre cele bune să slăvească pe Tatăl vostru Carele este în ceruri". (Mat. V, 16).***

Acesta este un apostolat al faptelor, un apostolat al virtuţilor care răzbate şi mai mult depărtările şi face să răsune şi mai mult în casa cea sufletească a omenirii din toate veacurile şi locurile. Învăţătura şi faptele sunt desăvârşirea, dar tot atât de plăcute şi veşnice sunt şi numai faptele, când cuprind în ele o înflorire şi o rodire a însuşi adevărului celui sfânt.

Fraţi creştini, în călătoria sa misionară, Sfântul apostol Pavel plecând din Antiohia, se opri în Iconia, predicând vestea cea bună a credinţei în Hristos, în casa unui oarecare Onisifor. Şi printre cei mulţi, care ascultau pe dumnezeiescul apostol, era şi o tânără fecioară numită Tecla. În sufletul ei căzură atâtea flacărări sfinte şi atâta aur de credinţă a intelepciunei celei veşnice, încât ea a rămas mai mult ca oricare altul în ascultarea acestui om al lui Dumnezeu. ***De la el a primit sfatul cel apostolic în ceea ce priveşte darul pe care poate să-l aducă omul lui Dumnezeu printr-o viaţă trupească cu totul curată şi***

nevinovată. Fecioria este aceea care o pune în ascultarea nu a unui bărbat, ci în ascultarea lui Hristos. Şi ea este aceea care te scuteşte de multe robii şi suferinţi chiar. Căci îi spunea Sfântul apostol Pavel: ***"Femeia nemăritată, fecioară - poartă grijă de cele ale Domnului, ca să fie sfântă şi cu trupul şi cu duhul. Care s-a măritat însă, poartă grijă de cele lumeşti, ca să placă bărbatului". Toate aceste sfaturi au făcut-o pe ea să prefere ceea ce este ceresc şi veşnic, să prefere pe Dumnezeu în locul bărbatului pe care-l căutaseră şi-l găsiseră părinţii ei.***

De aici, însă, ne spune Sfântul Grigorie de Nisa, "a început jertfa şi suferinţa ei, omorând trupul şi practicând toate nevoinţele, înăbuşind în inima sa toate poftele pământeşti, supunând patimile printr-o viaţă cu totul contrară închinărilor spre păcat, aşa că se părea a fi condusă numai de raţiune şi spirit. Lumea murise pentru ea, cum şi ea murise lumii". Şi aşa mai înainte de a ajunge la martirajul cel din urmă, venit de la vrăjmaş, ea clipă de clipă se afla în avântul eroic de înălţare pe treptele virtuţilor.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne-o şi înfăţişează ca pe o martiră a luptei de orice moment, pentru a-şi păstra curăţenia fecioriei şi a nevinovăţiei. "Toate aceste respingeri ale ispitelor venite de la cel rău, au făcut pe Sfânta fecioară să aibă viaţa ca pe un lung martiraj; ea a luptat contra plăcerilor, ca un martir contra animalelor; ea a rezistat gândurilor, ca un martir torturilor; ea a avut de dus lupta contra asalturilor închipuirilor tuturor plăcerilor, ca şi martirii care se supun tuturor chinurilor călăilor; dar ea triumfă acestor atacuri diferite, acestor lupte casnice, aprinderilor firii, făcând să biruie focul sfânt al dorurilor inimii sale".

Într-adevăr că ea a rezistat la toate îndemnurile şi lacrimile părinţilor ei de a se căsători, precum şi la toate momelile tânărului ce dorea să o ia de soţie. Iar mai apoi, înfruntă cu aceeaşi râvnă apostolică şi jignirile şi chinurile ce i-au fost pregătite. Astfel pârâtă fiind că este creştină, a fost întemniţată de către dregătorul ţinutului, iar în cele din urmă, ea a fost condamnată să fie arsă, iar Sfântul apostol Pavel să fie bătut cu toiegele şi alungat din oraş. ***Dar aici e minunea cea mare, ea care era nu numai părăsită, dar şi duşmănită de părinţii şi rudele ei, ea care se afla condamnată, stând înaintea rugului fără nici o putere, ei îi veni în ajutor Cerul.*** Tatăl cel ceresc făcu să reverse norii potopuri de apă şi temeliile pământului să se cutremure, încât Sfânta Tecla a rămas singură, părăsită de vrăjmaşii ei, care au fugit îngroziţi. Şi aşa slobozită de Bunul Dumnezeu, ea se duse în oraşele şi satele în care Apostolul cel ceresc propovăduia mântuirea oamenilor.

Nu trecu mult însă şi ea a fost din nou condamnată de către păgâni, să fie aruncată animalelor sălbatice, ca fiind creştină. Şi pe când ea cobora treptele

amfiteatrului, cu inima înflăcărată de credinţă, păşea nu la moarte, ci la glorie şi biruinţă. Căci iată, aflându-se în mijlocul leoparzilor, al leilor şi tigrilor, se aştepta din clipă în clipă să fie sfâşiată de aceste fiare care numai prin mugetul lor îngheţau de frică pe privitori.

Dar şi de data aceasta, acelaşi Părinte din Ceruri, Stăpân şi Creator, îmblânzi toate aceste fiare, făcând să se apropie de ea cu drăgălăşenie chiar, culcându-se la picioarele ei pe care le lingeau ca şi cum ar fi voit să le sărute.

Toate acestea au zguduit mulţimea păgânilor şi i-au dat ei bun prilej de aleasă vorbire, prin care multe suflete le scăpa de la ***luptele pe care fiecare avem să le ducem cu sălbaticele noastre pofte şi ispite, coborâte în amfiteatrul inimilor noastre.***

Căutaţi, spunea ea, ca şi voi pe aceste fiare să le îmblânziţi cu puterea cea cerească a lui Hristos Domnul.

După aceste suferinţi, ne spune istoria sfântă, în multe alte călătorii misionare a întovărăşit pe Sfântul apostol Pavel, sporindu-şi zestrea cea eternă a sufletului ei, prin graiurile cele cereşti ale Apostolului ce a fost răpit în ceruri, încă om în trup fiind. Iar în cele din urmă, Sfânta Tecla, îndurând şi alte mucenicii, chiar şi în Roma, ne spun cronicarii că s-a retras în pustiurile cele mari ale Isauriei în care s-a săvârşit cu pace, fiind înmormântată în Seleucia, capitala acelor ţinuturi. Şi pe mormântul ei, împăraţii creştini de mai târziu, au înălţat o măreaţă biserică, în care multe şi mari minuni se săvârşeau.

Fraţi creştini, aceasta este viaţa pe scurt a Sfintei muceniţe şi întocmai cu apostolii, Tecla. Ea a fost slăvită de toţi marii ierarhi şi predicatori ai Bisericii lui Hristos: de Sfântul Ioan Gură de Aur, de Sfântul Ambrozie, de Sfântul Grigorie de Nisa, de Sfântul Epifanie, de Sfântul Metodie şi de mulţi alţii, fiecare găsind în viaţa ei comori cereşti pline de folos sufletesc pentru toată lumea. Dar mai presus de toate, preţuirea cea veşnică ea a primit-o de la Împăratul cerului, de la Dumnezeu. ***Căci nu numai pământul, dar şi cerul a***

primit de la Sfântul Tecla două daruri de mare preţ: viaţa ei curată, nevinovată a sfintei feciorii şi în al doilea rând, curajul martirajului pentru credinţă şi pentru Hristos. Şi aşa într-un suflet de femeie, avem deodată două eroisme probate prin fapte, care odată săvârşite, în veci nu se pot uita pe pământ şi cu atât mai mult în ceruri.

Şi dacă Sfântul arhidiacon Ştefan e primul martir al credinţei în Hristos, apoi Sfânta Tecla e cea dintâi muceniţă a Bisericii creştine. Ea este cel dintâi dar pe care femeile îl aduc pe altarul cel sfânt al eroismului creştin. Şi aşa, prin ea, pildă s-a dat tuturor femeilor, în chemarea fiecăreia de a birui păcatul, de a birui ispitele şi ceva mai mult, de a birui însăşi suferinţele martirajului, bine ştiind că în toate acestea nu suntem singuri, ci dimpreună cu Domnul nostru Iisus Hristos şi cu Dumnezeu Tatăl şi Sfântul Duh, care oricând coboară celor iubiţi, biruinţi şi cununi de slavă veşnică. Amin.

Arhimandrit Dr. Vasile Vasilache ,Bucureşti, 1947

Omilie la Sfânta mare muceniţă şi întocmai cu apostolii, Tecla

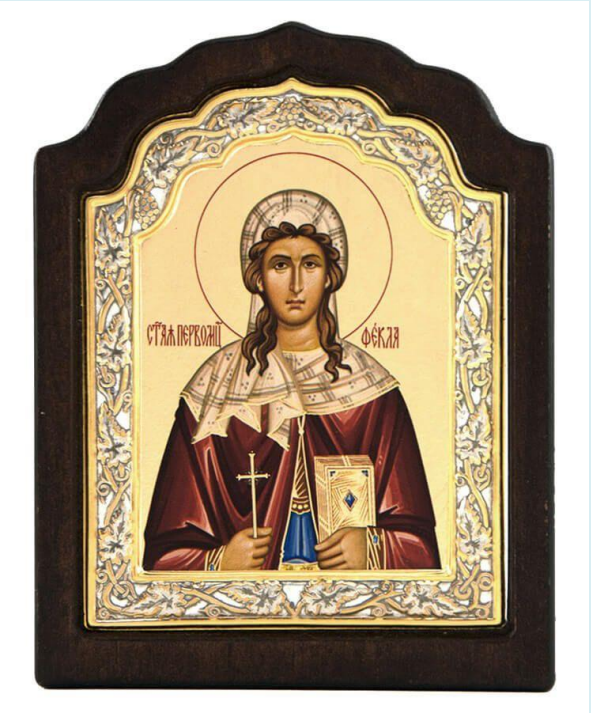

Biserica noastră prăznuieşte pe 24 septembrie o sfântă proeminentă, una dintre marile femei din epoca apostolică, Sfânta Tecla, marea campioană a credinţei. S-a născut în Iconium (astăzi Konia) în jurul anului 28 d.Hr., într-o familie păgână. Sfânta avea 18 ani când Sfinţii Pavel şi Barnaba au ajuns la Iconium, în toamna anului 46 d.Hr. (după ce au fost persecutaţi în Antiohia). Sufletul ei blând a fost nemulţumit de închinarea la idoli şi a tânjit după ceva mai profund, pe care l-a găsit în învăţăturile apostolului Pavel.

Sfântul Pavel a propovăduit cu fervoare Evanghelia lui Hristos, mai întâi evreilor la sinagoga din Iconium. Cu toate acestea, evreii fanatici i-au interzis să predice acolo astfel că, sfântul apostol a continuat să vestească Evanghelia în casa lui Onisifor, un om cu bunăvoinţă. Printre oamenii mulţi care au venit să asculte s-a numărat şi tânăra Tecla. Ea a fost profund emoţionată de ceea ce a auzit despre dragostea lui Iisus Hristos şi mai ales de faptul că El a murit de bună voie pe cruce pentru mântuirea întregii lumi. Inima tinerei a fost încălzită de dragostea pentru Hristos şi apoi a decis să-şi dedice viaţa Domnului şi lucrării Sale, aşa cum făcuse Sfântul Pavel.

După ce apostolii au părăsit Iconium, Sfânta Tecla a început să-L vestească pe Hri-stos cu credinţă şi zel. Pentru aceasta, a fost arestată şi supusă primului ei martiriu, care a avut loc în zona ei natală Iconium. A fost condamnată la moarte prin foc, dar, aşa cum a fost cu cei trei tineri din Babilon, flăcările nu au atins-o. În mod miraculos, a apărut o furtună cu ploi torenţiale care a stins focul.

Oamenii care au participat la eveniment s-au împrăștiat, lăsându-o nevătămată pe Sfânta Tecla.

Sfânta s-a confruntat cu un al doilea martiriu în Antiohia Pisidiei, unde activitatea ei misionară a adus mulți oameni la credința creștină. De data aceasta, a fost aruncată într-un Amfiteatru din Antiohia (care există și astăzi) pentru a fi devorată de fiarele sălbatice. Nici leii, nici alte animale sălbatice nu au atacat-o, la fel cum s-a întâmplat și cu Daniel în cușca leului. Dumnezeu a întărit-o cu o putere ascunsă, pentru a scăpa de moarte într-un mod miraculos.

Sfânta Tecla a vrut să-l urmeze pe Sfântul apostol Pavel în călătoriile sale apostolice. Sfântul Pavel însă, a îndemnat-o să rămână în patria ei, pentru a-i putea conduce la Hristos pe cei care se închinau idolilor. După ce l-a predicat pe Hristos în diferite locuri, Sfânta Tecla a călătorit spre sud și s-a întors în cele din urmă la Iconium. Când a ajuns la Seleucia (astăzi Silifke) din Cilicia, s-a stabilit într-o peșteră din muntele Kalamon. Acolo și-a petrecut restul vieții în monahism. S-a dedicat rugăciunii, ascezei și învățării din Evanghelie. În același timp, ea a oferit și vindecare unui număr de oameni bolnavi. Faima ei s-a răspândit rapid, așa că mulțimi de oameni au început să vină să-i asculte cuvintele și să fie vindecați.

Când sfânta a împlinit vârsta de 90 de ani, Domnul a chemat-o în Împărăția Sa Cerească într-un mod glorios.

Creștinii din Seleucia au construit o biserică în cinstea ei, care se află deasupra peșterii unde a fost îngropată.

Minunile Sfintei Tecla, care i-au marcat viața, au devenit mai frecvente chiar și după adormirea ei.

Împăratul Zenon din secolul al V-lea se numără printre cei care fuseseră vindecați de un miracol al Sfintei Tecla și, în semn de recunoștință, a construit o biserică grandioasă în cinstea ei.

O mănăstire a fost înființată în locul în care Sfânta Tecla trăise ca monahie și a atras credincioșii din tot Imperiul Bizantin. Cu siguranță putem admira curajul Sfintei Tecla! Martiriul și persecuția nu i-au afectat râvna misionară și acesta este motivul pentru care Biserica onorat-o cu respect, oferind-ui titlul de Isapostolos („Întocmai cu apostolii”), o onoare pe care puține femei au primit-o.

Ea a ales viața monahală dintr-o iubire profundă pentru Hristos și și-a dedicat întregul sine Lui. Ea a devenit prima ascetă-călugăriță creștină, trăind o viață de luptă spirituală în peștera ei. Aceasta a devenit fundamentul pentru prima in-

stituție monahală feminină, care a oferit o lumină spirituală mare de secole. Cu credința ei puternică, ea „a stins violența focului” și „a oprit gura leilor” (Evrei 11: 33-34), distingându-se ca Protomartir (prima femeie martiră).

Desigur, Sfânta Tecla îi datorează mai întâi toate aceste lucruri lui Iisus Hristos, cel care i-a dat puterea de a atinge aceste înălțimi slăvite; apoi marelui apostol care a inspirat-o cu cuvântul și exemplul său, pentru ca ea să-l cunoască pe Hristos în mod profund. Dar există și rodul iubirii și devotamentului ei personal față de Hristos, care a fost înrădăcinat în inima ei, ca experiențele învățătorului ei: „viaţa de acum, în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit şi S-a dat pe Sine însuşi pentru mine. ”(Galateni 2:20).

Iubiții mei frați și surori, să ne inspirăm și din exemplul strălucitor al primului concurent și întocmai cu apostolii, Sfânta Tecla. Când ajungem să înțelegem dragostea perfectă pe care Mirele o manifestă în sufletele noastre în moduri diferite; când simțim în inimile noastre dorința de a trăi cu adevărat propria viață a lui Iisus; când distingem în noi atingerea harului Său divin chemându-ne să rămânem uniți într-un singur trup cu El; atunci bucuria lui Hristos va revărsa în noi. Această bucurie este spirituală și veșnică și este acea bucurie pe care vreau să o aveți voi toți. Amin.

Sursa:
http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/messages/Pisidias/2020.09.24/romence.pdf

Nicolae Pintilie - Sfânta Tecla - prima femeie martir a Bisericii

„Tu, care ai fost pătrunsă de lumină prin cuvintele lui Pavel, Mireasă a lui Dumnezeu, Tecla, iar credința ta a fost lăudată de Petru, aleasa lui Dumnezeu.

Ai fost prima dintre femei care a suferit și a primit moarte mucenicească, intrând în flăcări, ca într-un loc al bucuriei.

Pentru că atunci când ai primit Crucea lui Hristos, puterile diavoleşti au fost înfrânte.

Una rugătoare, mijlocește pentru noi în fața lui Hristos Mântuitorul, pentru izbăvirea sufletelor noastre” (Condacul Sfintei Tecla)

Încă din primele zile ale sale, Biserica creștină a cunoscut suferința, prigoana și lacrimile, toate asumate în slăvirea Mântuitorului Iisus Hristos, Care Și-a întins mâinile de bunăvoie pe Cruce. Fugăriți din locurile publice, obligați să se roage în catacombe, la marginea orașelor și în cimitirele dispărute, creștinii trăiau realitatea morții pentru credința lor în Răstignitul Hristos.

În aceste condiții dure, credința lor era pe măsură. Din toate clasele sociale, de la nobili până la cei săraci, de unde nu te așteptai, mai răsărea un mărturisitor al lui Hristos. Deși poruncile comunității erau să fugă din calea persecutorilor, în istorie avem multe exemple de creștini care și-au dorit din tot sufletul cununa martirului. Un exemplu grăitor este teologul Origen – cel mai fecund scriitor creștin, care a suferit toată viața pentru faptul că familia l-a închis în casă, în

timpul persecuției împăratului Dioclețian și nu a avut ocazia să fie socotit în rândul martirilor.

Dorul de martiraj - o nebunie pentru omul contemporan, era o realitate în secolul al III-lea. Bătrâni și tineri lepădau toată cinstea politică cu care erau încununați și urmau la moarte lui Hristos. Istoria creștinismului ne zugrăvește o mulțime de tineri care, de bunăvoie s-au lepădat de lume. Șirul martirilor a început cu Sfântul Arhidiacon Ștefan, urmând mulți dintre apostoli, continuând cu Sfinții Dimitrie, Gheorghe, Procopie, Iulian, Chiriachi, Talaleu, sfinți pe care îi pomenim aproape zilnic în cultul nostru liturgic.

Observând numele martirilor înscriși în conștiința liturgică, observăm și foarte multe femei care au ales moartea, în locul vieții. Șirul mucenițelor sau a martirelor se deschide în istoria mântuirii cu Sfânta mare mucenită și întocmai cu apostolii Tecla, așa cum o numește sinaxarul zilei de 19 august.

Născută în cetatea Iconium din Asia Mică a fost convertită la credința creștină prin propovăduirea Sfântul apostol Pavel, care ajunge în oraș în prima călătorie misionară, în jurul anului 44. În casa ucenicului Onisifor, tânăra Tecla a auzit taina cea mare a creștinismului. În mintea ei nu putea să înțeleagă: „Cum poate să moară Dumnezeu? Ce propovăduiește acest om?”

Căutând răspunsul a lăsat toate, urmând Sfântului apostol Pavel, chiar și atunci când acesta a fost închis. Credința i-a pătruns în suflet, văzând faptele apostolului. Când Pavel a fost alungat din oraș de către autoritățile păgâne, Sfânta Tecla a refuzat să se dezlipească de părintele său în credință, cu toate lacrimile, amenințările și argumentele pe care mama ei și guvernatorul le-au putut aduce. Atunci, mama ei, înfuriată l-a convins pe judecător să o condamne la moarte prin ardere de vie. Încurajată de dragostea ei pentru Hristos, ea a făcut semnul Crucii peste flăcări și a fost înconjurată de lumină, rămânând neatinsă de flăcări. Ploaia și grindina au stins focul, Tecla rămânând nevătămată. Neiz-butind în planul său, guvernatorul a poruncit ca Sfânta să fie dată la fiare. Imaginea a adus pe mulți contemporani la credința creștină: fecioara creștină goală și fiarele așezate cuminți, la picioarele tinerei. „Deci, văzând poporul că fiarele cu nimic nu vătămau pe sfântă, a strigat cu mare glas: Mare este Dumnezeul pe Care-L cinstește Tecla!, și așa au slobozit pe sfântă”.

După regăsirea cu Sfântul Pavel, tânăra s-a retras într-o regiune pustie și aspră din Seleucia Isauriei, teritoriu aflat în actuala Sirie. Aici și-a închinat viața lui Dumnezeu și slujirii celor aflați în suferință.

La vârsta de 90 de ani, a trecut prin ultima încercare a vieții. Fugărită de către preoții religiei idolatre, Sfânta Tecla l-a chemat pe Mântuitorul în ajutorul ei. În

acel moment, o piatră din munte s-a despicat și a acoperit-o, Sfânta dându-și astfel sufletul în mâinile Domnului.

O viață închinată lui Dumnezeu care a început de la o simplă întrebare răsărită în vremea tinereții. Sfânta Tecla, sărbătorită în toată Biserica Ortodoxă, a rămas în conștiința creștină drept prima femeie creștină care a ales calea cea strâmtă a martirajului.

Narcisa Elena Balaban - Sfânta Tecla, prima muceniţă a lui Hristos

Sfânta Tecla este prima femeie care a pătimit pentru credinţa în Mântuitorul lumii. S-a născut în primul secol creştin în cetatea Iconiu (acum aflată în Turcia), din părinţi păgâni. De o frumuseţe deosebită, Tecla a devenit logodnica unui tânăr de neam bun, pe nume Tamir. Deşi avea doar 18 ani, era foarte înţeleaptă. Ascultând cuvântul despre feciorie al Sfântului apostol Pavel, care prin anul 45, însoţit fiind de Varnava, propovăduia pe Hristos la Iconiu, în casa lui Onisifor, Tecla a hotărât să trăiască toată viaţa ei în curăţie trupească şi să slujească Evangheliei Domnului.

Tânăra fecioară a ascultat cuvintele apostolului neamurilor trei zile şi trei nopti, fără să bea apă, să mănânce sau să doarmă, toată mintea fiindu-i cuprinsă numai de Dumnezeu.

Însă, când Teoclia a aflat că frumoasa ei fiică crede în Hristos, ascultând necontenit pe apostol, a mers mânioasă la acea adunare, încercând s-o determine să vină acasă. Tânăra a mărturisit noua sa credinţă părinţilor, care au încercat să o facă să renunţe pe orice cale la crezul creştin. Mama ei a vorbit cu ea, a bătut-o, a lăsat-o flămândă, dar totul a fost în zadar. Tecla nu a vrut să renunţe cu nici un chip la Hristos şi la decizia de a-I sluji.

Mâniindu-se, Tamir a mers la dregătorul cetăţii, cerând prinderea şi întemniţarea lui Pavel, sub acuzaţia că era creştin şi că o determinase şi pe Tecla să urmeze lui Hristos.

Auzind acestea, Tecla, riscând şi ea să fie întemniţată, a plecat în timpul nopţii, pe furiş, spre închisoare, unde i-a plătit pe temniceri să deschidă uşa pentru a intra la Pavel. Mirat fiind de tăria fetei, de curajul ei şi de cele la care fusese supusă pentru a apăra credinţa adevărată, a sărutat capul fetei şi a binecuvântat-o, numind-o mireasa lui Hristos.

Dimineaţă, mama ei, observând că fata lipseşte de acasă, a început împreună cu Tamir şi cu slugile, s-o caute în tot oraşul, iar când au găsit-o la temniţă, au scos-o cu forţa şi a anunţat guvernatorul.

Pedepsită să ardă, la dorinţa mamei

Sfântul apostol Pavel a fost adus în faţa mulţimii care striga despre acesta că este vrăjitor. Guvernatorul a chemat-o şi pe Tecla, întrebând-o de ce îşi respinge logodnicul, dar ea, uitându-se la îndrumătorul ei, tăcea.

Atunci mama ei a strigat către judecător s-o ardă în foc, căci ea nu este fiica ei, ci este „ramură uscată şi blestemată odraslă“. Pe de altă parte, Famir insista la judecător să-l piară pe Pavel. Acestuia nu i-a fost găsită o altă vină decât aceea că propovăduia pe Hristos, pedeapsa fiind alungarea din cetate. Au izgonit şi pe Varnava, precum şi pe Onisifor şi pe fiii lui.

Apostolii au fugit în cetăţile Licaoniei, în Listra şi în Derbe, iar de acolo în Antiohia (Pisidiei). Însă, vrând să afle ce s-a întâmplat cu Tecla, ascunzându-se într-un mormânt săpat în drumul spre Dafne, au postit şi s-au rugat pentru dânsa.

În urmă, nereuşind s-o determine să revină la logodnicul ei, Tecla a fost osândită la ardere, după dorinţa mamei. S-a aşezat singură pe grămada de fân, vreascuri şi lemne şi, făcând semnul crucii peste aceasta, s-a pregătit să ardă. Şi în timp ce focul ardea de jur-împrejurul ei cu putere, nevătămând-o, a venit o ploaie mare cu grindină care a stins tot focul, iar mai marele judecător şi mulţimea s-au speriat, fugind la casele lor.

Ferită fiind astfel de prima sa pedeapsă, Tecla şi-a părăsit familia, plecând să-l caute pe apostolul Pavel, pe care l-a urmat până în Antiohia.

Aruncată în mijlocul fiarelor flămânde

Aici, un tânăr mai mare în acea cetate, pe nume Alexandru, s-a îndrăgosit de ea, iar cum Tecla a refuzat să răspundă cererilor lui de a ceda păcatului, înnebunit de patimă, tânărul desfrânat a vestit în toată cetatea că Tecla este creştină, cerând osândirea ei.

În noaptea de dinaintea pedepsei pe care o primise, şi anume să fie aruncată fiarelor sălbatice, o femeie nobilă, foarte cinstită, care pe urmă a crezut în Hristos, pe nume Trifena, a luat-o în casa ei.

A doua zi, tânăra a fost aruncată în mijlocul fiarelor, dar acestea s-au adunat liniştite în jurul ei, lingându-i picioarele şi nevătămând-o cu nimic.

Unii din mulţime proslăveau pe Dumnezeul propovăduit de Tecla, iar alţii Îl huleau, zicând despre tânără că are farmece în hainele ei, acesta fiind motivul pentru care fiarele nu o ating. Hotărând că este vrăjitoare şi că a fermecat animalele să nu o atingă, mai marele cetăţii a amânat „spectacolul“ pentru a doua zi, când după gândirea lui, mai multe şi mai flămânde fiare aveau să o răpună.

Tânăra a fost dusă iar în casa Trifenei. Aceasta avusese o vedenie prin care fiica ei, Falconila - murise nu de multă vreme - îi spunea să şi-o ia ca fiică pe Tecla şi să o roage să mijlocească pentru mântuirea ei. În următoarea zi, mulţime mare se adunase la un nou spectacol în care Tecla urma să fie sfâşiată de fiarele flămânde. Poruncind să fie dezbrăcată de haine, căci „poate în hainele ei vor fi farmece, pentru care nu o mănâncă fiarele“, tânăra fecioară a fost aruncată goală, sub privirile a mii de ochi, în mijlocul leilor flămânzi. Însă, minunea s-a repetat. Animalele nu s-au atins de trupul curat al fetei. La vederea repetatei minuni, poporul a strigat că „Mare este Dumnezeul pe Care-L cinsteşte Tecla“.

Dar judecătorul, înfuriindu-se, neacceptând că aceasta ar fi o minune dumnezeiască, s-a gândit la o altă pedeapsă: a poruncit să se sape o groapă mare în care a aruncat din nou animale şi pe Sfânta Tecla în mijlocul lor. Dar ea a ieşit de acolo din nou nevătămată, spre mirarea, dar şi spre spaima mulţimii.

„Sunt roabă a Dumnezeului Celui Viu“

Totuşi, mai marele cetăţii nu a cedat, poruncind o ultimă osândire pentru mireasa lui Hristos. Au adus doi tăuraşi tineri, au legat-o cu un picior de unul, iar cu altul de celălat, şi cu bolduri înfierbântate au început să împungă pe junei, pentru ca aceştia să fugă. Sfânta a fost păzită din nou, căci frânghiile groase cu care o legaseră s-au rupt, asemenea unor fire de paianjen, rămânând astfel pe loc.

Şi atunci, torţionarii au întrebat-o cine este de nimic nu reuşeşte să o piardă. „Sunt roabă a Dumnezeului Celui Viu“. Acesta numai era răspunsul ei. Şi temându-se ei, au eliberat-o.

În casa Trifenei, unde a mers din nou, a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu, învăţându-i pe mulţi să creadă în Hristos.

Apoi, luând binecuvântare de la Sfântul apostol Pavel, căruia voia să-i urmeze, dar care o oprise, spunând că „nimeni nu merge la război cu mireasa!“, Tecla a plecat la Maloula, oraş situat la 70 km vest de Damasc, în Siria, unde a stat retrasă într-o peşteră. Pentru credinţa ei, Dumnezeu i-a dat darul vindecării bolnavilor. Ea îi tămăduia pe toţi cei care veneau la peştera unde sălăşluia. Mulţi dintre cei care se făceau sănătoşi împărtăşeau şi credinţa Teclei.

Dar vracii care erau în Maloula, văzând că nu mai au bolnavi, au învrăjbit pe localnici împotriva ei. Văzând ura lor, Tecla s-a rugat lui Dumnezeu şi stânca unde sălăşluia roaba lui Hristos s-a despicat. Muntele i-a devenit refugiu, dar şi mormânt. Se crede că sfânta avea 90 de ani când s-a întâmplat această minune.

Ea este prima femeie martiră pentru Hristos şi este socotită întocmai cu apostolii în Sinaxarele Bisericii.

Sfânta Tecla: Femeia asemenea apostolilor, prima martiră

Sfânta Tecla și fiarele, străjuită de îngerii buni, sculptură în piatră, probabil sec. al V-lea.

Pe data de 24 septembrie, Biserica face comemorarea primei femei creştine martirizate pentru credinţa ei, şi socotită egală apostolilor lui Hristos, pentru activitatea ei misionară: Sfânta muceniţă Tecla.

O informaţie certă despre ea este cuprinsă în cartea nou-testamentară Faptele Apostolilor, unde sunt descrise primele călătorii misionare ale Sfântului Pavel în câteva oraşe ale Asiei Mici, între care şi anticul Iconiu, actualul Konya, în Turcia centrală, în stepa anatoliană.

În acest oraş s-a născut şi Sfânta Tecla, din părinţi păgâni. La adolescenţă sau fragedă tinereţe, ea fost logodită cu un tânăr pe nume Tamir, de condiţie socială bună. Însă, în perioada în care se aştepta definitivarea căsătoriei, la Iconiu a sosit, în scop misionar, Sfântul apostol Pavel, evreul Saul convertit miraculos pe drumul Damascului, însoţit de către ucenicul său, Barnaba. Ascultând timp de trei zile şi trei nopţi cuvântările instruitului Pavel, Tecla s-a convertit la Creştinism şi s-a hotărât să renunţe la logodnicul său, alegând viaţa în castitate, dedicată exclusiv lui Dumnezeu, celor pur spirituale.

O asemenea decizie nu putea decât să-i nemulţumească pe părinţi, iar mama a luat măsuri punitive: a bătut-o, a torturat-o şi a înfometat-o. Pentru că aceste măsuri nu au întors-o pe tânăra Tecla din hotărârea ei, mama sa a dat-o pe mâna judecătorului păgân al cetăţii, cerând să fie arsă în foc, fiindcă un astfel de copil „rebel” nu putea fi al său.

Aruncată fiind în foc, Tecla a scăpat nevătămată şi l-a urmat pe Sfântul Pavel în Antiohia, unde un alt bărbat păgân s-a dorit a deveni soţul ei. Pentru că a fost

refuzat, acesta a acuzat-o în faţa conducătorului cetăţii că este creştină. A fost aruncată la fiare, dar animalele nu s-au atins de trupul ei.

Finalmente, cu încuviinţarea apostolului Pavel, Tecla s-a retras într-o peşteră în Maaloula, localitate situată la Vest de Damasc, în Siria.

Pentru credinţa ei, Dumnezeu i-a dat darul vindecării bolnavilor, iar toţi cei care ajungeau la peştera sa primeau vindecare de orice boală. Vracii păgâni din Maaloula i-au ridicat pe localnici împotriva ei. Dorind să scape de răutatea acestora, Tecla s-a rugat, iar în urma rugăciunilor sale, stânca s-a despicat şi i-a devenit mormânt.

Actualmente, confruntările armate din Siria au afectat inclusiv Mânăstirea Sfintei Tecla de la Maaloula.

Memoria ei însă se păstrează neştearsă în toată lumea creştină, fiind prima femeie curajoasă ca un apostol, care a fost martirizată pentru credinţa ei.

(Articol publicat în cotidianul „Evenimentul Regional al Moldovei”, din 24 septembrie 2013.)

La Taifas - Sfânta întâia muceniță Tecla - Întocmai cu apostolii

Pe vremea când Sfinții apostoli Petru și Pavel propovăduiau Evanghelia în Iconia, o fecioară frumoasă de optsprezece ani pe nume Tecla s-a aprins de dragoste mare pentru Hristos cel propovăduit, în numele cărora apostolii făceau minuni mari. Și fiind ea logodită cu un tânăr bogat din cetate, s-a lepădat în sinea ei de toate desfătările lumești, primind cu bucurie adevărul dreptei credințe în Dumnezeu.

Și auzind ea din gura Sfântului apostol Pavel că fecioarele care își păstrează fecioria pentru Hristos se vor face miresele Lui și vor viețui cu îngerii în cămara Mirelui, s-a lipit cu mare foc de Dânsul, dorind mai degrabă să piară decât să încalce acest cuvânt. Deci punându-și ea în inimă să lase pe logodnicul ei pământesc și să păstreze curăția până la sfârșit, a șezut mult timp alături de Sfântul apostol Pavel pentru a se hrăni mai mult cu cuvintele pline de har care ieșeau din gura lui.

Aflând maica ei că Tecla petrece cu apostolii și că a crezut în Hristos, a pârât-o pe ea logodnicului ei Famir, cerându-i acestuia socoteală pentru nepurtarea lui de grijă față de rătăcirea ei. Și mergând să-i vorbească și să o atragă lângă sine, Tecla nici nu îl putea privi în ochi, nici nu putea a-i spun vreun cuvânt, deoarece inima ei era dăruită cu totul Mirelui Hristos și cu El petrecea întru adâncul ființei sale ziua și noaptea.

Deci mult întristându-se Famir de purtarea fecioarei, mama ei a pornit a o bate pe ea cu strășnicie îndemnând-o să urmeze logodnicului ales pentru ea. Însă

Tecla suspina în taină numai după Hristos, nevrând să ridice ochii către logodnicul ei vremelnic. Și când acesta vroia să o cuprindă în brațe să o sărute, ea îl scuipa și fugea de la el. Din groaznica mâhnire ce îl cuprinsese, Famir a mers la marele cetății și l-a pârât pe apostolul Pavel, acuzându-l de vrăjitorie asupra fecioarei Tecla și de batjocorire a zeilor.

Ș chemând mai marele cetății pe Pavel pentru a da socoteală, l-a închis pe acesta în temniță pentru a-l cerceta mai bine.

Auzind Tecla că apostolul Pavel e pus în lanțuri, s-a sculat în miezul nopții și a alergat la străjeri, rugându-i să o lase să intre în temniță. Și dându-le fecioara un ban mare de aur, i-a înduplecat pe aceia să meargă la Pavel. Aflându-l pe Pavel în celulă, cu mare bucurie și lacrimi a căzut la picioarele lui și a săruta lanțurile de pe picioarele lui. Povestindu-i acestuia câte a pătimit pentru fecioria ei de la maica și logodnicului ei, mult s-a bucurat apostolul Pavel de curajul ei, și a binecuvântat-o să rămână tare în credință, numind-o pe dânsa întâia mireasă a lui Hristos.

Când au descoperit că Tecla se află în temniță, au adus-o pe ea în fața scaunului de judecată împreună cu apostolul Pavel. Însă nerăspunzând ea nimic de cele ce o întrebau, maica ei s-a înfuriat peste măsură, și uitând de dragostea ei de mamă, a cerut judecătorului să o ardă pe ea în foc, căci nu o mai recunoaște ca fiica ei.

După ce a cercetat îndeaproape pe Pavel, judecătorul a văzut că acesta nu are nici o vină pentru cele petrecute, a poruncit să-l bată și să-l izgonească din cetate pentru a nu mai ispiti și pe alte fecioare să renunțe la căsătorie.

Ducându-se departe cu Varnava și Onisifor, apostolul Pavel împreună cu dânșii se rugau pentru Tecla să o întărească pe ea în credință. Și bunul Dumnezeu a îngăduit ca fecioara să se facă pildă de credință păgânilor prin răbdare și tăria ei. Aducând aceia multe lemne și vreascuri să facă foc, sfânta a mers singură la locul de mucenicie, făcând semnul crucii peste ea, gata fiind să ardă pentru dragostea lui Hristos. Însă când au aprins ei focul, Sfânta Tecla a fost învăluită de un nor de apă. Pornindu-se atunci ploaie mare și grindină peste acel ținut, a stins focul.

Ieșind nevătămată, Tecla a alergat la Sfântul apostol Pavel, urmându-l pe el și ucenicii lui până în Antiohia.

Aici însă, un alt tânăr păgân pe nume Alexandru s-a împătimit de frumusețea ei și s-a rănit la inimă de dragoste pentru ea, vrând să o facă soția lui. Dar smulgându-se din brațele lui, tânărul a dus-o înaintea mai-marelui cetății pentru a o judeca. Hotărând deci să o dea spre mâncare fiarelor, leii aceia groaznici nu

îndrăzneau să se atingă de trupul ei, ci șezând jos, lingeau picioarele ei ca niște animale blânde, pentru că Dumnezeu a închis gurile lor. Văzând acestea poporul adunat în priveliște, a strigat cu mare glas către Dumnezeul cel viu al Teclei, crezând în El și întorcându-se la dreapta credință.

Sfânta Tecla a trăit până la 90 de ani, propovăduind întocmai ca apostolii dreapta credință a lui Hristos. S-a mutat la Domnul după ce trupul ei a fost adăpostit de o stâncă în timp ce se ascundea de prigonitori.

Sfânta muceniță Tecla este sărbătorită pe data de 24 septembrie, când mai este prăznuit și Sfântul Siluan Athonitul.

Pr. Constantin Sturzu - Tinere frumoase şi bogate - în căutarea Mirelui

Două tinere frumoase şi de neam bun. Ambele curtate şi dorite de bărbaţi. Dar ele preferă să rămână fecioare, neatinse. Nu pentru că nu ştiu ce-i iubirea. Dimpotrivă. Sunt atât de îndrăgostite de Cel după care tânjesc, încât sunt dispuse să-şi dea viaţa, numai să nu fie despărţite de Acesta.

Prima poartă numele Parascheva. Copilă fiind, a auzit în biserică un cuvânt din Evanghelie: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de Sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie” (Matei 16, 24). Nu l-a văzut ca pe un îndemn la

resemnare, la acceptarea suferinţei. A primit cuvintele ca pe o şoaptă de iubire. Inima i-a fost străpunsă şi s-a privit pe sine cu alţi ochi.

Protopărinţii Adam şi Eva s-au văzut goi când s-au despărţit de dragostea lui Dumnezeu. Şi şi-au cusut haine din frunze de smochin. S-au temut, auzind glasul Domnului, şi s-au ascuns printre pomii Raiului (cf. Facerea 3, 7-11).

Şi Parascheva L-a auzit, iată, grăind, dar ea nu s-a ascuns, ci a ieşit la lumină. S-a văzut pe sine îmbrăcată cu hainele bogăţiei pieritoare şi mincinoase. Le-a dezbrăcat de dragul Lui şi le-a dăruit unor copile sărace luând, în schimb, hainele lor zdrenţuite. Mai mult, când a ajuns la vârsta la care alte fete-şi caută soţ, ea a împărţit la cei nevoiaşi toată zestrea ei. Ce nuntă a mai fost atunci în Cer!

Apoi a plecat să caute pe Mire. Zi şi noapte a suspinat după El. S-a dus şi în locurile Lui natale. Şi-a lipit buzele de pământul pe care au păşit sfintele Lui picioare, în Ierusalim, la Iordan... După logodna cu El, s-a întors acasă, în Epivata. La 27 de ani, un alai de îngeri o petrecea deja în cămările Împărăţiei. Pe ea, Sfânta-n-toate-ndrăgostită Parascheva.

Tecla este numele celei de-a doua. Avea 18 ani când s-a îndrăgostit cu adevărat, deşi era deja logodită cu un tânăr. Nu cu unul oarecare, ci cu Tamiris, ce se număra între mai marii cetăţii Iconiu din Asia Mică.

În această cetate a venit Pavel, cel ce s-a îndrăgostit de Mire la prima vedere, mergând pe drumul Damascului (cf. Faptele Apostolilor 9, 1-9). Tecla l-a ascultat pe cel ce se numea cândva Saul, trei zile şi trei nopţi la rând!... Da, atunci când Cineva îţi devine drag, nu te mai saturi să auzi vorbindu-se despre El. Sorbind cuvintele, săruţi Cuvântul. Şi Cuvântul te sărută pe tine. Nu mai ştii de tine, căci Îl cunoşti pe El. Te-nfioară iubirea Lui nebună pentru tine şi declaraţia de dragoste de pe Golgota.

Şi aşa, îndrăgostită dumnezeieşte, a ajuns Tecla să-şi părăsească logodnicul pământesc pentru Mirele Crucii. Nu o mai atrăgea nimic din plăcerile trupeşti, nu o mai speriau nici un fel de chinuri. Când iubeşti, nu mai contează decât Celălalt. A ales să moară, decât să-i fie batjocorită fecioria - pe care o gătise dar de nuntă pentru Mirele ei. De aceea, se cuvine să fie numită întâia chinuită dar îndrăgostită Tecla.

Cum poţi explica cuiva pe acest pământ că două tinere „frumoase-n toate cele” aleg pe Mirele Cel Nevăzut, în pofida oricărui peţitor? Iubim cu inima de carne şi nu putem pricepe. E un veac pervertit de sexualizare excesivă şi de cultul

trupului. Puritatea, gingăşia, şoapta, suspinul, ruşinea - sunt cuvinte expediate, treptat, în muzeul iubirii.

Parascheva şi Tecla - iată două icoane ale dorului după Mirele Hristos. Povestea lor de dragoste cu Dumnezeu nu poate fi transpusă pe ecrane cinematografice, dar poate fi altoită în inimile noastre, ale tuturor. Totul începe atunci când lăsăm Cuvântul să atingă timpanul inimii. Dacă apucăm a-L gusta, vom începe să-L dorim. Dacă-L dorim, Îl şi căutăm. Dacă-L căutăm, vom tânji după El. Iar dacă dorul ne va cuprinde inima, ea se va muia şi vom sesiza - abia atunci - necontenita şi delicata atingere a Domnului.

Această „urmă a lui Dumnezeu" o sărutăm atunci când ne închinăm sfintelor moaşte. Privind anatomic, unii văd în ele cadavru şi os. Noi sărutăm şoapte de dragoste, suspine şi doruri dumnezeieşti. Depinde de care parte a inimii se află fiecare.

Mirela Barbă - Sfânta Tecla este tămăduitoare și mare făcătoare de minuni

Sfânta Tecla, mare mucenița, cea „întocmai cu apostolii” este pomenită în Biserica Ortodoxă la data de 24 septembrie. Și se bucură de mare respect în rândurile credincioșilor datorită minunilor ei.

Sfânta Tecla, cea „întocmai cu apostolii”, s-a născut în cetatea Iconiei, la 420 km de Constantinopol. Ea a fost prima dintre femei care a avut de suferit pentru credința curată în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. A reușit să reziste ispitelor și a înfruntat toate relele, fiind un exemplu de puritate. Și-a însușit din tainele credinței de însuși Sfântul apostol Pavel, motiv pentru care a jurat să-și dedice viața credinței creștine și să rămână fecioară la trup și la suflet.

Sfânta Tecla e mare făcătoare de minuni

Hotărârea de a alege fecioria i-a înfuriat familia, în special mama, care o logodise, la 18 ani, cu un tânăr pe care îl credeau de același rang. Dar Tecla a refuzat căsătoria și a fost prigonită. În plus, s-a poruncit ca apostolul Pavel, cel care i-a împărtășit tainele Evangheliei, să fie izgonit. Dar Tecla s-a înverșunat și a părăsit casa părintească, în căutarea apostolului.

A ajuns în cetatea Antiohiei, unde un tânăr, Alexandru, renumit pentru viața lui de desfrâu, a încercat să o atragă în păcat. Numai că Tecla i-a rezistat și asta i-a adus suferință. Fiind creștină, a fost dată pradă fiarelor sălbatice, dar animalele s-au aciuat blânde pe lângă ea. Cei ce au asistat la acele momente, văzând

minunea, au trecut la creștinism. Până și conducătorul cetății a recunoscut puterea lui Dumnezeu și a eliberat-o pe Tecla.

Sfânta muceniţă a propovăduit numele lui Iisus Hristos în Listra, Derbe, până în Antiohia. A revenit pe meleagurile natale și s-a retras în munți, unde a vieţuit până la 90 de ani.

Astăzi, capul sfintei se află la Domul din Milano. Morrmântul și moaștele sale sălășluiesc în Siria, la Maaloula, într-un așezământ de călugări care-i poartă numele.

La noi în țară, există o părticică din rămășițele pământești ale sfintei la Mânăstirea „Sfânta Tecla”, din localitatea Predești, la 11 km de Craiova.

Sărbătoarea Sfintei Tecla, prima muceniță la Patriarhia din Ierusalim

Sâmbătă, 24 septembrie / 7 octombrie 2017, pomenirea Sfintei întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla s-a făcut la paraclisul din Frăția Aghiotafită, situat la vest de Biserica Sfinții Constantin și Elena.

Sfânta muceniță Tecla provenea din Ikonion, din Asia Mică; a devenit ucenică a Sfântului apostol al neamurilor, Sfântul Pavel, a învățat despre Hristos în multe orașe, a suferind mult și a murit la vârsta de nouăzeci de ani în țara sa.

În paraclisul menționat, închinat sfintei, s-a slujit Vecernia seara, în prezența Preafericitului Părinte al nostru și patriarh al Ierusalimului Teofil, oficiată de Părintele Kamarasis, arhimandritul Nectarie și de alți părinți aghiotafiți, răspunsurile la strană fiind date de Părintele Tipicar de la Biserica Sfinții Constantin și Elena, arhimandritul Alexios și de ÎPS Arhiepiscopul Dimitrie de Lydda, secretar al Sfântului Sinod.

După Vecernie, în curtea Epitropiconului s-a oferit colivă și vin cu pesmeți.

În ziua Hramului, după tipic, s-au slujit Utrenia și Sfânta Liturghie în prezența prea fericirii sale, cu participarea la rugăciune a Arhiepiscopilor și călugărilor

aghiotafiți, precum și a pelerinilor, a monahiilor și a studenților Școlii Patriarhale.

După Sfânta Liturghie a avut loc o recepție la Epitropicon, unde prea fericirea sa le-a urat părinților să aibă parte de mijlocirea și ajutorul Sfintei întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla.

Sursa: **https://ro.jerusalem-patriarchate.info/2017/10/07/35887**

Orthodoxwiki - Sfânta întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii

Date personale:
Naştere: sec. I, Iconium, Asia Mică
Mutare la Domnul (†) : sec. II, Seleucia Isauriei
Localizare: Antiohia, Imperiul Roman
Naţionalitate: greco-romană
Sfânta, slăvita şi drept biruitoarea întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii, şi-a dedicat viaţa lui Dumnezeu în vremea în care toţi creştinii erau prigoniţi.

Prăznuirea ei se face în 24 septembrie.

Viaţa

Sfânta Tecla s-a născut în secolul I d.Hr., la Iconium (astăzi Konya, în Turcia), din părinţi înstăriţi. După ce l-a ascultat pe Sfântul apostol Pavel vorbind despre castitate, ea s-a hotărât să-l urmeze pe Hristos şi a renunţat la intenţia de a se mărita. Mama şi logodnicul ei s-au opus acestei decizii, iar acuzaţiile lor, aduse în faţa guvernatorului provinciei, au dus la întemniţarea Sfântului apostol Pavel. Atunci, Sfânta Tecla a plecat de acasă, departe, ca să îl asculte pe Sfântul Pavel propovăduind în închisoare, mituindu-i pe gardieni cu bijuteriile ei pentru a putea pătrunde în închisoare.

La proces, Sfântul Pavel a fost alungat din oraş, dar Sfânta Tecla a refuzat să se răzgândească, cu toate lacrimile, ameninţările şi argumentele pe care mama ei şi

guvernatorul le-au putut aduce. Ea era neclintită în hotărârea ei de a-L urma pe Iisus Hristos mirele. Atunci, mama ei, înfuriată, l-a convins pe judecător să o condamne la moarte prin ardere de vie. Încurajată de dragostea ei pentru Hristos, ea a făcut semnul Crucii peste flăcări şi a fost înconjurată de lumină, rămânând neatinsă de flăcări. Ploaia şi grindina au stins focul şi, împreună cu tunetele, au dus la îndepărtarea celor care doreau să o omoare pe Tecla.

Ea i-a găsit pe Pavel şi pe însoţitorii lui, inclusiv pe Sfântul apostol Barnaba, care se ascundeau într-o peşteră din apropierea oraşului. Împreună cu ei a mers să propovăduiască Evanghelia lui Hristos în Antiohia, făcând multe minuni şi suferind numeroase chinuri de-a lungul vieţii ei pentru slava lui Dumnezeu. După aceea, cu binecuvântarea Sfântului Pavel, Sfânta Tecla s-a retras într-o regiune pustie şi aspră din Seleucia Isauriei, unde a continuat să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu şi să-i vindece pe fiii Lui.

Martiriul

La vârsta de 90 de ani, vrăjitori păgâni invidioşi au venit să o batjocorească. Atunci, o stâncă uriaşă s-a crăpat în două, când Sfânta Tecla l-a chemat pe Mântuitorul în ajutorul ei, şi acea piatră a acoperit-o, ea dându-şi astfel sufletul în mâinile Domnului.

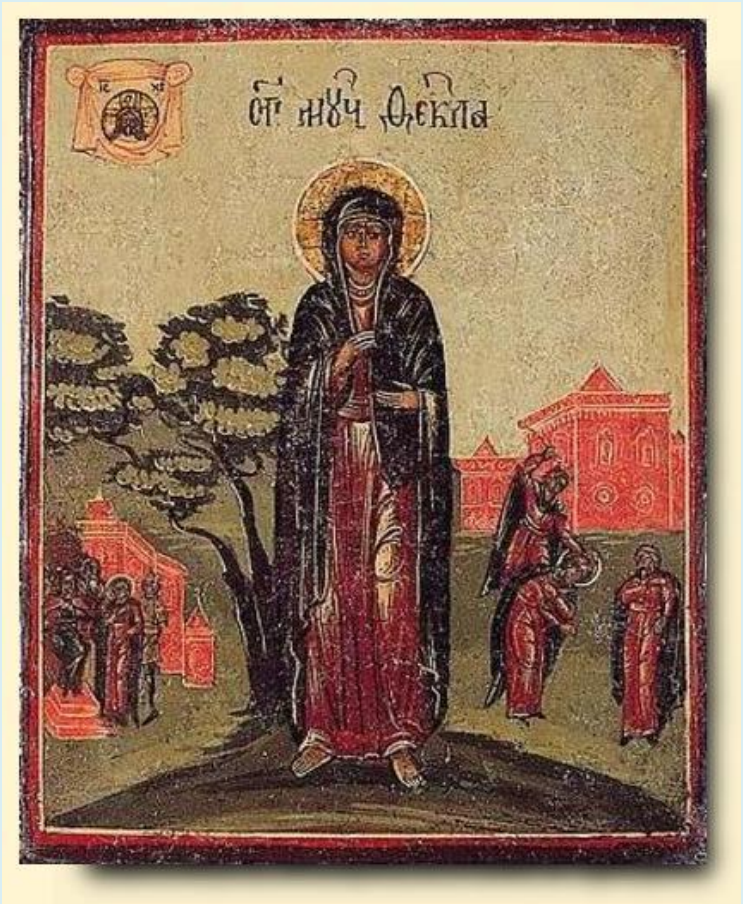

Frescă de la Mănăstirea Decani

Proslăvirea

Biserica Ortodoxă a proslăvit-o pe Sfânta Tecla, numind-o întâia muceniţă şi cea întocmai cu apostolii. ***Ea este „călăuza celor care suferă şi cea care deschide drum de ieşire din orice chin”*** (aşa cum Dumnezeu i-a deschis ei drum prin stâncă).

Au fost ridicate multe biserici cu hramul Sfintei Tecla; prima dintre acestea, la Constantinopol, fiind ctitorită de însuşi Sfântul împărat Constantin cel mare.

Prăznuirea ei se face pe data de 24 septembrie.

De asemenea, Sfânta întâia muceniţă Tecla, o mijlocitoare a rugăciunilor monahilor, este invocată la tunderea unei femei în monahism.

Imnografie

Tropar, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Tecla, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună cu Tine mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Alt **tropar**, glasul al 4-lea [2]: Tu care ai fost pătrunsă de lumină prin cuvintele lui Pavel, Mireasă a lui Dumnezeu, Tecla, iar credinţa ta a fost lăudată de Petru, Aleasa lui Dumnezeu. Ai fost prima dintre femei care a suferit şi a primit moarte mucenicească, intrând în flăcări ca într-un loc al bucuriei. Pentru că atunci când ai primit Crucea lui Hristos, puterile diavoleşti au fost înfrânte. Una rugătoare, mijloceşte pentru noi în faţa lui Hristos Mântuitorul pentru izbăvirea sufletelor noastre.

Condac, glasul al 8-lea: Cu frumuseţea fecioriei ai strălucit, cu cununa mucenicie te-ai împodobit, şi apostolie ţi s-a încredinţat, fecioară [Tecla], ca unei mărite; şi văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrânt-o, ca ceea ce eşti întâia nevoitoare.

Iconografie

Dionisie din Furna arată că Sfânta Tecla se zugrăveşte în momentul săvârşirii ei: despicându-se o piatră şi ea intrând într-aceasta.

Zugrăvirea: „*Dealuri şi peşteră, şi puţintel departe înaintea peşterii, o piatră mare despicată, şi sfânta până la mijloc prinsă în ea; şi doi ostaşi dinafară, ţinând îmbrăcămintea ei cea de deasupra. Şi deasupra ei Hristos pe nori, cu dreapta binecuvântând-o. şi cu stânga aratându-i piatra*."

Tecla (fem.) - nume de origine greacă, este interpretat ca formă contrasă de al teoforicul Theókleia, un compus din elementele Theós, „Dumnezeu" şi kléos, „victorie". Unii specialişti consideră numele de origine latină, format pe baza substantivului tegula, „ţiglă".

* Nume calendaristic creştin.
* Intermediar slav.
* Forme atestate la noi: Teclu, Teclici, Tecula, Tecu, Teca etc.

Sfânta întâia muceniţă Tecla, cea întocmai cu apostolii

Traducere de Cristian Spătarelu
Editura: Egumeniţa
Format: 11/20
Pagini: 96
ISBN: 978-606-550-164-5

Detalii carte

Această cărticică povesteşte viaţa marii şi Sfintei muceniţe Tecla. Este lucrarea egumenei Mănăstirii Sfântul Efrem Sirul, maica Ecaterina.

Această egumenă, maica Ecaterina, a cutezat cu duh bărbătesc să străbată marea şi să vină în Siria şi Liban, urmând paşii marilor Sfinţi vechi şi noi din ţinuturile noastre, ai Sfântului Efrem Sirul şi ai muceniței Tecla, după cum „orice cărturar

cu învăţătură despre Împărăţia cerurilor... scoate din vistieria sa noi şi vechi" (Matei 13, 52).

Cum se menţine omul viu în veci? Există multe legende, dar unul este adevărul: Hristos, singurul Care rămâne viu în veci. Cel care trăieşte cu El şi-L cunoaşte, acela va gusta din viaţa veşnică.

Apostolul Pavel este o pildă vie care răcoreşte inima şi mintea. Sfânta Tecla, ucenica lui, întâia muceniţă şi întocmai cu apostolii, L-a urmat pe Hristos până la sfârşit. Şi în felul acesta a devenit nemuritoare.

Astăzi, cel ce vizitează mănăstirea ei de lângă muntele Kalamon simte cu adevărat prezenţa sa vie. Cum a trăit două mii de ani în adâncul conştiinţei credincioşilor? Nu mă întreba, ci „vino şi vezi". Vei vedea mulţimea credincioşilor care vin să se închine în acest ţinut, în care cea dintâi care s-a nevoit a fost Sfânta, după cum ne spune Tradiţia ortodoxă.

Cum s-a despicat muntele când sfânta muceniţă a scăpat de oamenii nelegiuiţi? Nu căuta să afli cum s-a întâmplat, ci „vino şi vezi" marea minune. Vezi mâna puternică a lui Dumnezeu, care a despicat muntele ca pe o prăjitură. Te vei întreba, nu cumva există şi în zilele noastre acest Dumnezeu?

Arhimandritul Efrem,
Egumenul Mănăstirii Arhanghelilor din Liban,
26 martie 2000

***

Această mare muceniţă, biruitoarea cea bună şi purtătoarea de Dumnezeu Tecla, a săvârşit minuni multe şi variate: „şi foametea a oprit-o, şi ciuma a depărtat-o, şi cetăţi a izbăvit, şi case a păzit, din naufragii i-a scăpat pe oameni, pe cei damblagiţi i-a făcut să umble, ochii celor orbi i-a deschis, boli de toate felurile a vindecat", şi după împrejurări spre cererea fiecăruia a alergat şi le-a dăruit din belşug pe cele bune, pe cele înţelepte şi de folos sufletelor lor, ca o călăuzitoare adevărată şi o ajutătoare harnică.

Lăudăm, mulţumim şi Îl slăvim pe Preabunul Dumnezeu, Căruia îi datorăm pelerinajul pe care l-am făcut în patria ocrotitorului mănăstirii noastre, Sfântul purtător de Dumnezeu părinte al nostru Efrem Sirul, călăuzind paşii noştri în Siria şi îndeosebi în Selevkia, unde păzitoarea fecioriei, fiica dăruită de Dumnezeu, poama cea bună, cea întocmai cu apostolii, întâia muceniţă şi făcătoarea de minuni Tecla, a vlăstărit în primii ani creştini.

Egumena,
Monahia Ecaterina

Cărţi despre Sfânta muceniţă Tecla

Viaţa, acatistul şi paraclisul Sfintei întâi muceniţe Tecla cea întocmai cu apostolii

Sfânta Tecla este numită ‘întocmai cu apostolii’ datorită râvnei de care a dat dovadă în propovăduirea Mântuitorului. Sfânta muceniță a propovăduit pe Domnul Hristos în Listra, Derbe și până la Antiohia. Pe parcursul propovăduirii sale, Sfânta mare muceniță Tecla a suferit multe chinuri și a trăit până la vârsta de 90 de ani într-un munte lângă orașul Seleucia.

Sfânta este cinstită în mod special la Mănăstirea Sfânta Tecla din localitatea siriană Maaloula. Așezământul monahal adăpostește mormântul și moaștele Sfintei mucenițe.

În România, un fragment din moaștele Sfintei Tecla se află la mănăstirea care o are ocrotitoare din localitatea doljeană Predești, la 11 km de Craiova.

Condac: Cu frumuseţea fecioriei ai strălucit, cu cununa muceniciei te-ai împodobit şi apostolie ţi s-a încredinţat, fecioară, ca unei mărite. Şi văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrânt-o, ca una care eşti întâia nevoitoare.

„Mielușeaua Ta, Iisuse, Tecla, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și, pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună cu Tine mă răstignesc și împreună mă îngrop prin Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez întru Tine; ci, ca pe o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre."

Troparul Sfintei întâi Mucenițe Tecla

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-525-2

Viața și minunile Sfintei întâi mucenițe și întocmai cu apostolii Tecla

Volumul cuprinde Viaţa şi minunile Sfintei Tecla traduse din limba greacă veche, un scurt istoric al cultului închinat Sfintei Tecla în Asia Mică şi Viaţa din Sinaxarul mare pe luna septembrie.

Traducere: Laura Enache, Sorina Munteanu, Constantin Fădur, Paula Ilaș
Data apariției: 2017
Număr pagini: 144
ISBN: 978-606-666-677-0
Tip copertă: broșată
Format carte: 13 x 20 cm

Viața

Sfânta Tecla s-a născut în Iconia (astăzi Konya, în Turcia) în prima jumătate a secolului I d.Hr. În jurul anului 45 d.Hr., când apostolul Pavel a venit în acest oraş să propovăduiască credinţa în Hristos, tânăra Tecla l-a întâlnit în casa lui Onisifor. Ca urmare a cuvintelor apostolului, Tecla a îmbrăţişat noua credinţă şi s-a dedicat unei vieţi în feciorie, renunțând la intenția de a se mărita.

Mama sa, Teocleia, şi Tamir, logodnicul ei, s-au opus acestei decizii. Ca urmare a acuzațiilor aduse de aceştia înaintea guvernatorului provinciei, Sfântul apostol Pavel a fost întemniţat. La proces s-a hotărât ca Sfântul Pavel să fie alungat din oraș.

Guvernatorul şi rudele au încercat să o îndepărteze pe Sfânta Tecla de credinţa în Hristos şi idealul fecioriei, dar ea a refuzat. Plină de furie, mama ei l-a convins pe judecător să o condamne să fie arsă de vie. Tecla a făcut semnul Crucii peste flăcări și a fost înconjurată de lumină, rămânând neatinsă. Ploaia şi grindina care au urmat au stins focul, iar tunetele i-au alungat pe cei care doreau să o omoare.

Părăsind teafără locul execuţiei, Tecla i-a găsit pe Pavel și pe însoțitorii lui, inclusiv pe Sfântul apostol Barnaba. Aceştia se ascundeau într-o peşteră din apropierea orașului. Împreună cu ei, a mers să propovăduiască Evanghelia lui Hristos în Antiohia, făcând multe minuni și suferind numeroase chinuri de-a lungul vieții ei.

După aceea, cu binecuvântarea Sfântului Pavel, Sfânta Tecla s-a retras într-o regiune pustie și aspră din Seleucia Isauriei, unde a continuat să propovăduiască Evanghelia și să săvârşească numeroase vindecări.

La vârsta de 90 de ani, vrăjitori păgâni au venit în locul unde ea se nevoia, având intenţia să o batjocorească. Când Sfânta Tecla L-a chemat pe Mântuitorul în ajutor, un munte uriaș s-a despicat în două și o stâncă a acoperit-o, ea dându-și astfel sufletul în mâinile Domnului.

Scrierea Faptele Sfintei Tecla menționează că locul în care sfânta și-a încheiat viața a fost orașul Seleucia, în Asia Mică, aflat la 50 de kilometri sud-vest de Tars și la 100 de kilometri sud-est de Iconium.

Seleucia a ajuns în scurt timp un loc în care a înflorit cultul Sfintei Tecla, construindu-se o biserică în vecinătatea altarului închinat ei, devenind un important loc de pelerinaj pentru creștinii din Asia Mică și din întreaga zonă mediteraneană.

În primăvara anului 384, pelerina Egeria a făcut un ocol de trei zile pentru a vizita complexul dedicat Sfintei Tecla. La momentul vizitei sale, exista acolo o înfloritoare viață duhovnicească, Egeria menționând prezența a numeroase chilii monahale pentru bărbați și femei.

Mai târziu, în a doua jumătate a secolului al V-lea, altarul sfintei a fost mutat într-o peșteră din apropiere, unde a fost construită o bazilică cu trei abside. Deasupra aceste biserici a fost construită mai târziu o bazilică mai mare, ce depășea 80 de metri lungime, a cărei latură sudică se mai păstrează și astăzi.

După cum mărturisește istoricul Evagrie, aceasta a fost construită de împăratul Zenon. Fiind exilat din scaun de un uzurpator numit Vasilisc, Zenon a stat un timp în Isauria, primind înștiințare în vis de la Sfânta Tecla că avea să-și recâștige tronul. După ce a revenit la domnie, Zenon a ridicat în Seleucia o biserică în cinstea sfintei.

Ulterior, în secolul al VI-lea, au fost construite încă cel puțin două biserici și numeroase băi și bazine de apă, menite să fie la dispoziția numărului mare de pelerini care ajungeau aici.

Deși majoritatea acestor construcții sunt astăzi ruine, ele sunt mărturii vii ale dragostei cu care pelerinii vizitau locul unde Sfânta Tecla și-a sfârșit viața pământească.

Principalul centru al cultului Sfintei Tecla din perioada Antichității târzii era situat în Seleucia (Asia Mică).

În același timp, cultul sfintei s-a răspândit destul de repede în zona mediteraneană. La sfârșitul secolului al V-lea, Sfânta Tecla era cinstită și în Italia, Galia, Germania, nordul Africii, Armenia, Cipru, Palestina, Siria și Egipt.

La începutul secolului al VI-lea, potrivit Fericitului Ieronim, o biserică din Betfaghe, de pe Muntele Măslinilor, pretindea că posedă moaștele Sfintei Tecla.

În Egipt, tradițiile referitoare la viața Sfintei Tecla s-au bucurat de o atenție deosebită încă din secolul al IV-lea, devenind cunoscute scriitorilor și artiștilor egipteni.

O bogată serie de dovezi materiale ale cinstirii sfintei se regăsește în perioada dintre secolele al IV-lea și al VII-lea și provine din zone de pe tot cuprinsul Egiptului.

Cultul Sfintei Tecla s-a bucurat de o largă răspândire în Egipt, concomitent cu o scriere apocrifă numită Faptele lui Pavel și ale Teclei (circa secolul al II-lea). Scrierile care făceau referire la Sfânta Tecla au pătruns inițial în Alexandria (într-o perioadă în care activa Origen), principalul centru comercial și cultural al vremii, de unde și impactul avut în accesul și acceptabilitatea primită și în restul teritoriului egiptean. Alexandria a devenit un centru activ în cinstirea Sfintei Tecla.

Pe la mijlocul secolului al IV-lea, Sfântul Atanasie, episcopul Alexandriei, arătând un interes deosebit pentru Sfânta Tecla și viața ei, a făcut un pelerinaj în Seleucia, la altarul închinat sfintei, fiind posibil chiar să fi întocmit în scris o versiune a vieții acesteia.

În tratatul său Despre feciorie, folosind și pasaje din Faptele lui Pavel și ale Teclei, a descris-o pe Sfânta Tecla drept model de feciorie și de evlavie ascetelor din acea vreme. Atanasie nu a prezentat-o pe Sfânta Tecla ca pe un nou model al femeii evlavioase, ci ca model deja existent și acceptat de auditoriul său. Mai mult, a subliniat că doar curăția trupească, fără cea a inimii, nu este suficientă. Prezentarea Sfintei Tecla de către Atanasie ca model al evlaviei femeiești nu trebuie înțeleasă ca un caz izolat de realitatea politică a vremii respective.

Alexandria secolului al IV-lea trebuie văzută din perspectiva existenței unor facțiuni ecleziale între care existau însemnate disensiuni teologice și care se luptau pentru câștigarea influenței atât asupra Alexandriei, cât și asupra întregului Egipt.

Existau trei mari grupări teologice, care aveau susținători în toată Alexandria. Bisericile locale care îl susțineau pe Atanasie ca episcop se iden-tificau cu una dintre aceste grupări. O altă grupare îl susținea pe Arie. Cea de-a treia grupare urma învățăturile lui Meletie de Licopolis și susținea că ea este adevărata Biserică a Egiptului - adevărata „Biserică a Martirilor”. Pe lângă aceste trei mari grupări mai existau și altele (exemplul maniheiștilor), care contribuiau și ele la divizarea peisajului politic.

Tratatul Despre feciorie al lui Atanasie reprezintă și o tentativă de a câștiga suportul ascetelor, în detrimentul adversarilor săi, și de a-și reafirma autoritatea episcopală asupra comunităților respective. Faptul că Sfânta Tecla a reușit să primească recunoașterea și cinstirea cuvenită în acest context delicat se datorează și realității că sfânta era cunoscută deja în rândul ascetelor care aparțineau de alte grupări religioase.

Într-o altă lucrare, Apologie despre fuga sa, Atanasie descrie o comunitate de femei care au fost forțate să părăsească Alexandria (Egipt) și să se mute în Oaza Kharga (Egipt).

Pe necropola lui El Bagawat din Oaza Kharga, două capele includ picturile de perete unde este reprezentată Tecla, una datând din secolul al IV-lea, cealaltă de mai târziu. Este foarte posibil ca aceste femei să fi format o comunitate cu o deosebită evlavie față de Sfânta Tecla.

O multitudine de dovezi materiale (papirusuri pe care sunt scrise faptele Sfintei, reprezentări ale sfintei pe diferite obiecte, biserici închinate ei) indică faptul că Sfânta Tecla s-a bucurat de o mare cinstire în toată Valea Nilului.

Pe mai multe vase de lut din Egipt sunt reprezentați Sfântul Mina, pe o parte, și Sfânta Tecla, pe alta. Aceasta, împreună cu referința „Altarul muceniței Sfânta Tecla", ce se regăsește în Minunile Sfântului Mina, sugerează că un altar al Sfintei Tecla a fost localizat în apropierea locului de pelerinaj dedicat Sfântului Mina în Egipt, în secolul al V-lea sau al VI-lea. Nu este clar dacă exista o mănăstire aici, dar este probabil ca persoanele dedicate vieţii ascetice să fi făcut pelerinaje la acest altar.

Sfintele moaşte

Fragmente din moaștele Sfintei întâi mucenițe și întocmai cu apostolii Tecla se află la Mănăstirea „Sfânta Tecla" (Mar Taqla) din Maaloula, localitate situată la 70 km vest de Damasc, capitala Siriei. Comunitatea este formată din musulmani, dar şi din creştini ortodocşi care trăiau în pace unii cu alţii. Oamenii locului sunt destul de săraci, trăiesc în condiţii grele, majoritatea ocupându-se cu păstoritul.

Sursa:
https://edituradoxologia.ro/viata-si-minunile-sfintei-intai-mucenite-si-intocmai-cu-apostolii-tecla

https://edituradoxologia.ro/sites/default/files/pdf/2017/10/pages_from_sfanta_tecla_-_viata_si_minunile_09.10_final_tipar.pdf

CD - Viața, minunile și caznele Sfintei mari mucenițe Tecla (conține 2 CD)

Gheorghe Costea - Creştini şi musulmani vindecaţi de Sfânta Tecla

Originea celor mai multe aşezăminte de cult din cuprinsul Patriarhiei Antiohiei datează din secolul al IV-lea. Una dintre mănăstirile reprezentative din Siria este cea dedicată Sfintei Tecla. Aşezământul mănăstiresc "Sfânta Tecla" se află în Ma'lula, singura zonă din lume în care se mai vorbeşte încă limba aramaică, limba pe care a vorbit-o şi Iisus Hristos.

Ansamblul mănăstiresc "Sfânta Tecla" (Mar Taqla) se află în satul Ma'lula, în nordul Damascului, la 65 de kilometri şi la o altitudine de 1.600 m. Satul este izolat de versanţi naturali, fapt ce a favorizat păstrarea credinţei creştine de-a lungul timpului, precum şi a dialectului local, al limbii aramaice. Această mănăstire este unul dintre locurile de pelerinaj cele mai frecventate atât de sirieni, cât şi de străini, fie ei creştini sau musulmani.

Numele "ma'lula" înseamnă în limba aramaică "intrare", marcând faptul că acest mic sat se află poziţionat la deschiderea unei trecători înguste printre versanţii

munţilor Qalamoun. Această localitate este atestată documentar din timpul ocupaţiei romane, în apropiere găsindu-se ruinele unui templu roman. Tot aici sunt şi urme ale perioadei elenistice, în peşterile din regiune fiind descoperite numeroase arcade, morminte şi sculpturi ce amintesc de această perioadă. În Ma'lula se găsesc numeroase biserici, însă din păcate, multe dintre acestea sunt în ruină: Sfântul Nicolae, Sfântul Sava, Sfântul apostol Toma, Sfinţii Cosma şi Damian, Sfântul Gheorghe şi altele. În apropierea acestui sat se află şi mănăstirea greco-catolică dedicată Sfinţilor Serghie şi Vah, cunoscută ca şi "Dayir Mar Sarkis", iar în partea de nord a acestei localităţi se află Ansamblul mănăstiresc grec-ortodox al Sfintei Tecla. Ambele mănăstiri au fost unite până în 1724, când a apărut Uniaţia (unirea unei părţi a ortodocşilor cu romano-catolicii şi apariţia Bisericii Greco-Catolice) şi separarea greco-catolicilor de Ortodoxie.

Peştera s-a deschis la rugăciunea sfintei

După cum aflăm din tradiţie, Sfânta Tecla provenea dintr-o familie de nobili păgâni din regiunea Iconia. Dorind să ducă o viaţă creştinească, pe când avea doar optsprezece ani, Sfânta Tecla a rupt logodna cu un tânăr păgân, pe care tatăl său i-o impusese şi a fugit de acasă. Dorind ca să o prindă şi să o aducă înapoi sau să o dea pe mâna autorităţilor pentru că îl dezonorase, tatăl său a trimis după ea soldaţi romani ca să o prindă. După cum aflăm din legendă, ea străbătuse deja doi versanţi din lanţul muntos Qalamoun, când soldaţii erau aproape de a o prinde. Ajungând în această zonă, unde nu mai putea trece muntele, sfânta s-a oprit şi s-a rugat pentru a primi milă de la Dumnezeu, iar în acel moment muntele s-a separat în chip miraculos, permiţându-i să scape de urmăritori şi să ajungă în peştera în care îşi va petrece restul vieţii.

Femeile însărcinate au mare evlavie la Sfânta Tecla

În peşteră, Sfânta Tecla a descoperit un izvor ce i-a oferit apa necesară pentru a putea trăi, izvor ale cărui ape sunt de atunci vindecătoare. Mulţi paralitici şi-au găsit vindecarea, precum şi cei bolnavi de reumatism şi infertilitate. Sfânta a trăit tot restul vieţii sale în această peşteră, vindecând pe cei bolnavi şi propovăduind credinţa creştină. S-a săvârşit la 90 de ani, fiind pomenită în calendarul ortodox la 24 septembrie.

Sfânta este adorată în întreaga creştinătate, iar prestigiul acestei mănăstiri este la fel de cunoscut ca şi cel al Mănăstirii Maicii Domnului din Saydnaya (unde se află o icoană a Fecioarei Maria pictată de Sfântul apostol Luca). Familiile de pelerini sunt cazate în aşezământul special amenajat, ce aparţine de mănăstire, însă, în trecut, mulţi pelerini veneau şi dormeau în peştera sfintei aşteptând

răsăritul soarelui şi participarea la Sfânta Liturghie, pentru a se împărtăşi şi a gusta apoi din apa sfinţită a izvorului din peşteră.

Conform tradiţiei, dacă o femeie însărcinată vine pentru a cere ajutorul sfintei, trebuie ca ea să mănânce o bucăţică din fitilul ce a fost înmuiat în uleiul ce se află la candela care arde permanent în peşteră. Cei care sunt prea bolnavi şi nu pot ajunge la peşteră îi roagă pe cei apropiaţi să vină şi să se roage pentru ei la mormântul sfintei să le aducă din apa sfinţită.

Şi musulmanii o cinstesc

În Siria, mulţi dintre musulmani au evlavie la sfinţi şi îi cinstesc ca atare. Astfel că, în ciuda faptului că Islamul s-a răspândit în regiune devenind religia majoritară, cei ce locuiesc în aceste zone şi-au păstrat credinţa în Sfânta Tecla, fapt ce a ajutat la supravieţuirea şi creşterea prosperităţii mănăstirii. Trebuie să menţionăm că multe dintre rugăciunile adresate Sfintei Tecla, în peştera ei, sunt precedate de recitări a unor pasaje din Coran. Ca răspuns la aceste rugăminţi, multe cupluri musulmane cu probleme de infertilitate au fost binecuvântate cu copii. Câteva dintre aceste cupluri, pentru a-i mulţumi sfintei pentru minunea săvârşită, şi-au botezat mult-doritul copil în credinţa creştin-ortodoxă.

Pelerinii sunt bine primiţi oricând

Mănăstirea "Sfânta Tecla" depinde direct de Patriarhia Antiohiei şi este administrată de maica stareţă Pelaghia Sayyaf, ce are în subordine şapte măicuţe. Ca în orice mănăstire ortodoxă, viaţa zilnică a maicilor are ca punct central rugăciunea. Fiecare măicuţă se roagă în chilia ei în fiecare zi, iar de trei ori pe săptămână (miercuri, vineri şi duminică) se săvârşeşte Sfânta Liturghie de către unul din preoţii rânduiţi: aici slujesc doi preoţi ieşiţi la pensie, foarte bucuroşi când mai vine altcineva să slujească cu ei. Deoarece Mănăstirea "Sfânta Tecla" este un loc renumit de pelerinaj, măicuţele sunt întotdeauna pregătite să primească grupuri de turişti şi pelerini şi să le explice despre istoria mănăstirii, dar şi despre viaţa şi minunile Sfintei Tecla. Iar după tradiţie, maica ce are cea mai multă experienţă (cea mai bătrână) este cea care are grijă de peştera Sfintei Tecla şi îi ghidează pe pelerini în interiorul acesteia.

Pe lângă aceste îndatoriri, măicuţele se ocupă şi cu practicarea diferitelor munci fizice: cos şi brodează icoane pe pânză, fac cruciuliţe şi alte obiecte de colportaj, decorează icoane cu perle, cultivă pământurile aferente mănăstirii. Iar de când maica Pelaghia a devenit stareţă, a fost deschis aici şi un mic orfelinat în care se găsesc circa 30 fete cu vârste cuprinse între câteva luni şi 18 ani.

Locul care păstrează limba aramaică

Regiunea Qalamoun a fost încreştinată în totalitate în secolul al IV-lea, când aici s-au înfiinţat primele aşezăminte monahale. La Ma'lula sunt păstrate documente din secolul al IV-lea care atestă existenţa unei vieţi monahale în aceste ţinuturi. În secolul al VII-lea au venit musulmanii, iar răspândirea acestora în aceste ţinuturi s-a definitivat spre sfârşitul secolului al IX-lea. Cu toate acestea, au fost mai multe sate care au rezistat ofensivei musulmane până în secolul al XVI-lea, iar câteva dintre acestea sunt şi astăzi majoritar creştine: Saydnaya, al-Maâarra şi Ma'lula.

Rezistenţa acestor sate în faţa cuceririi musulmane s-a datorat şi păstrării identităţii culturale strămoşeşti evocată de păstrarea limbii aramaice ce încă se mai vorbeşte şi astăzi în aceste sate. Limba aramaică era cea mai răspândită limbă vorbită în toate aceste ţinuturi la venirea Islamului, fiind limba oficială a acestor regiuni; însă începând cu secolul al VII-lea a fost înlocuită încetul cu încetul cu limba arabă. Ma'lula este renumită pentru conservarea şi păstrarea acestei limbi. Prin intermediul locuitorilor de aici, mulţi dintre lingviştii europeni au venit şi au făcut cercetări ce le-au elucidat mai multe dintre trăsăturile limbii vorbite de însuşi Mântuitorul nostru, Iisus Hristos. Totuşi, deşi limba aramaică este vorbită atât de creştinii, cât şi de mulmanii ce trăiesc acum în cele trei sate de lângă Ma'lula (Jiba'din, al-Sarkha şi Ma'lula), aceştia nu scriu şi nu citesc nimic în aceasta, ci folosesc limba arabă în scris. Acest fapt ar duce la moartea acestei limbi, iar în acest sens profesorul George Ruskhalah, împreună cu guvernul sirian, a înfiinţat în anul 2006 un departament în cadrul Universităţii din Damasc ce are în vedere studierea sistematică a acestei limbi, precum şi pregătirea unor vorbitori care să păstreze vie această limbă de o importanţă covârşitoare atât pentru istoria Orientului Mijlociu, cât şi pentru întreaga lume.

Radu Alexandru - Sfânta Tecla în arta coptă

Sfânta Tecla este prăznuită pe 24 septembrie. Este prima femeie martiră pentru Hristos. În Sinaxarele Bisericii este socotită întocmai cu apostolii.

În Biserica primară sunt cunoscute trei sfinte ce au numele Tecla.

- *Sfânta Tecla din Iconium este cea dintâi muceniţă care a pătimit pentru credinţa în Hristos şi a trăit pe vremea Sfântului apostol Pavel, fiind ucenică a acestuia. A fost condamnată să fie arsă de vie deoarece a refuzat să se căsătorească cu logodnicul său însă a fost salvată printr-o minune.*
  A suferit multe alte pătimiri înainte de moartea sa în Seleucia, Siria. Sfânta Tecla din Iconium este cinstită în Egipt, în mod deosebit în biserica din deşertul Libian aflată în apropierea Mănăstirii Sfântului Mina.
- *Cea de-a doua Tecla a fost mama martirului Apolonius. Ea însăşi a primit martiriul împreună cu fratele său, Sfântul Isi, şi prietenul acestuia Pavel.*
- *Cea de-a treia Tecla este prăznuită de către copţi pe 1 Baramhat (10 martie).*

După Maica Domnului, Sfânta Tecla din Iconium a fost cea mai cunoscută femeie sfântă în antichitatea târzie şi, totodată, a constituit un important simbol al pietăţii creştine.

Dovezile literare şi materiale care susţin acest vechi cult al Sfintei Tecla includ scrieri aghiografice, consemnări ale unor minuni, situri arheologice, obiecte sfinte (cruci, vase din teracotă, lămpi), picturi murale şi inscripţii.

Sfânta Tecla din Iconium este reprezentată într-o pictură aflată în Capela funerară a Păcii din oaza Al-Bagawat aflată în Deşertul Apusean. Ea apare alături de Sfântul apostol Pavel, de Maica Domnului, şi ale altor personaje biblice, fiind reprezentată în stilul bizantin specific secolului al VI-lea.

O altă reprezentare a Sfintei Tecla, împreună cu Sfântul Mina, se găseşte pe un vas în care se păstra aghiasma sau untdelemnul luate din biserica Sfântului Mina. Asocierea celor doi sfinţi s-a făcut probabil datorită apropierii celor două biserici.

Asemenea Sfântului Mina, Sfânta Tecla este aşezată în poziţie de rugăciune (oranta). Trei astfel de vase, aflate în Muzeul Luvru, sunt importante pentru mărimea lor, aproximativ 15 cm, în contrast cu vasele mult mai mici descoperite în bazinul mediteranean.

Pe toate toate cele trei vase sfânta este reprezentată ca fiind desculţă şi purtând robă. Aceasta este însoţită de o parte de unul sau două animale: leu, urs sau lupi.

Asemenea vase erau folosite de către pelerini pentru a căra apă sau untdelemn acasă de la locul de pelerinaj (Mănăstirea Sfântului Mina).

Sfântul Mina, soldat egiptean în armata romană care a primit martiriul la sfârşitul sec. III, este reprezentat la rândul său între două cămile ce i-au purtat trupul înapoi în Egipt, pentru înmormântare.

În afara celor două tipuri de reprezentare a Sfintei Tecla din Iconium alături de Sfântul apostol Pavel sau Sfântul Mina, există şi alte reprezentări în care apare singură. Pe lespede de piatră aflată în Muzeul Brooklyn, Sfânta Tecla ţine în mâini o cruce greacă. Este atacată dintr-o parte de un lup, iar de cealată parte este ameninţată de flăcări. Stilul aparţine sculpturii copte din secolul al IX-lea.

Mănăstirea Sfânta Tecla - Maaloula

Mănăstirea Sfântă Tecla se află în localitatea siriană Maaloula; localitatea este una cu populaţie aramean-siriacă, şi una dintre localităţile turistice ale Siriei. Localitatea este în mare măsură de confesiune creştină, fiind locuit de melkiti, şi se află la o distanţă de 50 de kilometri nord-est de Damasc, venind dinspre Lebanon.

Construită pe un loc stâncos, localitatea se află la o altitudine de 1.500 de metri, în Munţii Qalamoun. Numele localităţii provine dintr-un cuvânt aramaic ce înseamnă "intrare"; numele îi vine de la faptul că este situată la intrarea într-un defileu strâmt. Împreună cu alte două mici oraşele din apropiere, Maaloula se numără printre singurele locuri în care se mai vorbeşte încă dialectul vestic aramaic. Acest dialect, din ce în ce mai rar întâlnit astăzi, este cel vorbit în vremea lui Iisus Hristos.

În Maaloula se află două mari mănăstiri creştine: Mănăstirea Sfinţii Serghie şi Vah, numită "Mar Sarkis", şi Mănăstirea Sfânta Tecla, numită "Mar Taqla". Pe

lângă acestea două, se mai găsesc şi multe alte ruine ale vechilor mănăstiri, biserici, morminte şi sanctuare. Pe la aceste locuri sfinţite de paşii celor mult-rugători se perindă mulţi pelerini, atât de creştini cât şi musulmani.

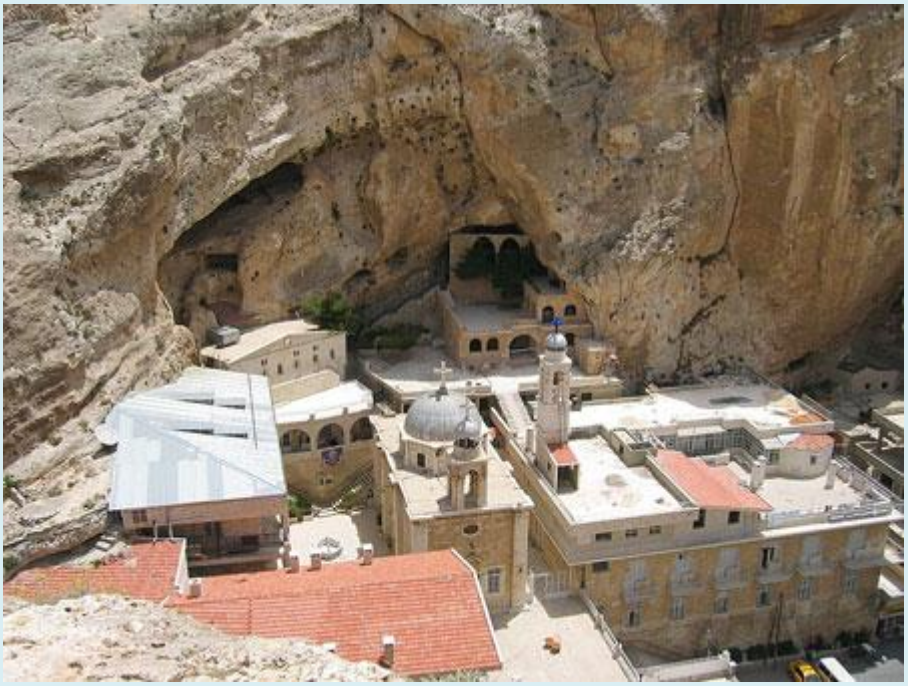

Mănăstirea Sfinţii Serghie şi Vah - Mar Sarkis - a fost construită în secolul al IV-lea, pe ruinele unui vechi templu păgân, având o formă simplă, asemănătoare celor ridicate în cinstea martirilor vremii. Aceasta a fost numită după numele Sfântului Sarkis (Serghie),un soldat roman ce a fost executat pentru credinţa sa creştină. Mănăstirea funcţionează şi în ziua de astăzi, ducând în spate povara anilor de istorie.

Mănăstirea Sfânta Tecla - Maaloula - scurt istoric

Prezenţa în aceste locuri a Sfintei Tecla a dus la convertirea locuitorilor şi la luminarea întunericului necredinţei. Ea a îndemnat la părăsirea idolilor şi la primirea Botezului creştin. Nenumăratele ei minuni s-au răspândit cu repe-ziciune, iar numele de "mama celor bolnavi" l-a primit într-un timp foarte scurt.

Sfânta Tecla a vieţuit şi a învăţat oamenii ce o căutau dintr-o peşteră a defileului. Tot în acea peşteră a şi adormit în Domnul, puţin mai târziu aici apărând o sfântă mănăstire. Arhitectura locului este simplă şi încărcată de linişte şi duhovnicie.

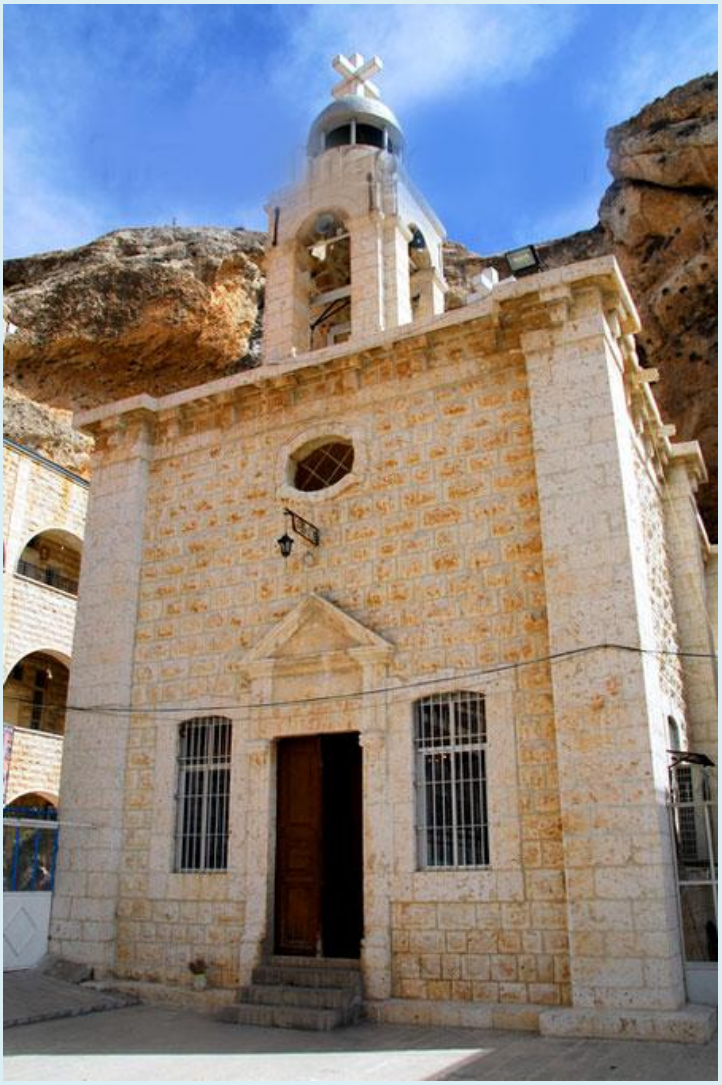

Mormântul Sfintei Tecla se află în partea superioară a mănăstirii, spre acesta urcându-se pe scări de lemn şi pământ, încă din momentul îngropării acesteia. Mănăstirea are aranjat şi un muzeu ce păstrează numeroase unelte ieşite din uz, din metal sau lut, unele dintre ele datând încă din secolul al XII-lea.

Mănăstirea Sfânta Tecla este o mănăstire greco-ortodoxă. Ansamblul monahal a fost construit pe mai multe nivele de altitudine, la nivelul superior aflându-se o biserică nouă şi modern dotată, cu un frumos dom şi cu o răcoroasă peşteră.

Măr Taqla a a fost recent restaurată, pelerinii venind către aceasta într-un număr impresionant. În interiorul mănăstirii se păstrează, cu mare evlavie, moaştele Sfintei Tecla, fiica unei prinţese selgiucide şi ucenica Sfântului Pavel.

Mănăstirea dispune şi de locuri de cazare pentru pelerinii ce îi calcă pragul. Clădirile arhondaricului sunt construite în secolul al XIX-lea. Clădirile monahale se află într-o continuă dezvoltare şi într-o permanentă îngrijire.

Sfânta Tecla, cea întocmai cu apostolii - viaţa pe scurt

Sfânta Tecla este cea dintâi muceniţă care a pătimit pentru credinţa în Hristos şi a trăit pe vremea Sfântului apostol Pavel, fiind ucenica Sfântului apostol Pavel. Ea s-a născut în Iconia şi, la vârsta de 18 ani, a fost logodită cu un tânăr de bun neam, anume Tamir. Printre alte daruri, sfânta avea şi frumuseţe trupească şi adunase multă învăţătură, pentru o tânără de vârsta ei.

Pe la anul 45 după Hristos, când apostolul Pavel a venit în Iconia, însoţit de Varnava, tânăra Tecla, ascultându-l vorbind în casa lui Onisifor a îmbrăţişat noua credinţă; şi, înţelegând, tot de la Pavel, preţul fecioriei, s-a hotărât a-şi trăi viaţa ca fecioară, în slujba Evangheliei Domnului, ca una ce avea de la Dumnezeu şi darul cuvântului, cu o mare adâncime şi putere de convingere.

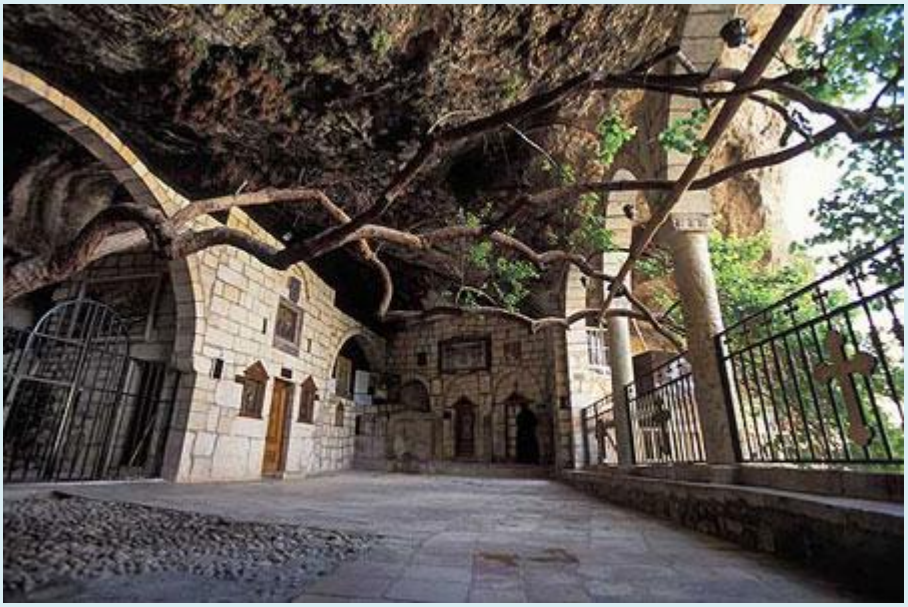

Aflând părinţii de hotărârea fiicei lor de a-şi trăi viaţa în feciorie şi de a urma lui Pavel, au început să o certe, să o chinuiască, iar, în cele din urmă, să o bată şi să o calce în picioare. Logodnicul ei, de altă parte, neizbutind să schimbe credinţa Sfintei Tecla a mers la dregătorul cetăţii şi i-a cerut să prindă pe Sfântul Pavel şi să-l ţină în temniţă, ca unul ce este creştin şi creştinase pe Tecla.

Fiind în primejdie să fie ea însăşi întemniţată, Tecla şi-a părăsit familia şi părinţii şi a plecat în căutarea Apostolului, îndrumătorul său, care, între timp, fusese izgonit din cetate şi se afla acum în Antiohia Pisidiei. Aici, un tânăr desfrânat, Alexandru cu numele, văzând frumuseţea Teclei, s-a aprins de pofta trupească pentru dânsa şi, cu daruri şi ademeniri, a încercat să o tragă la păcat.

Neizbutind în planul său, înnebunit de patimă şi de ură, ticălosul desfrânat a pârât la mai marele cetăţii pe Tecla, că este creştină, şi a cerut osândirea ei. Frumoasa fecioară creştină a fost prinsă şi osândită să fie dată la fiare.Şi puteai să o vezi fecioară creştină goală, în priveliştea a mii de ochi, iar fiarele zăcând pe jos şi lingând picioarele sfintei, mărturisind, oarecum, că pe feciorescul ei trup nu pot să-l vatăme. Deci, văzând poporul că fiarele cu nimic nu vătăma pe sfântă, a strigat cu mare glas: "Mare este Dumnezeul pe Care-L cinsteşte Tecla!", şi au slobozit pe sfântă.

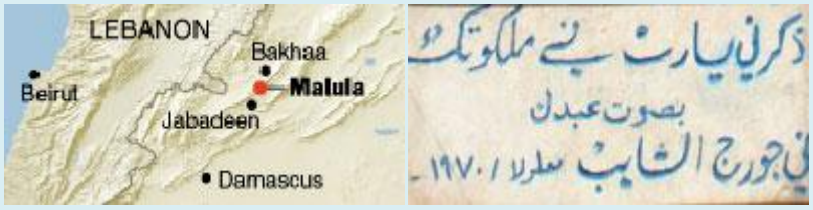

Deci, propovăduind prin multe locuri pe Domnul Iisus Hristos şi trăgând pe mulţi la credinţă, s-a dus în patria sa. Iar acolo, petrecând într-un loc pustiu, din Vechea Seleucie - Maaloula, în Siria -, şi făcând multe minuni, şi-a încheiat viaţa aceasta, trăind în pace, în rugăciune şi în pustnicie. Iar toată vremea vieţii sale a fost de nouăzeci de ani.

Sfânta Tecla este prăznuită la data de 24 septembrie!

O călătorie virtuală la Mănăstirea Sfintei Tecla - Maaloula

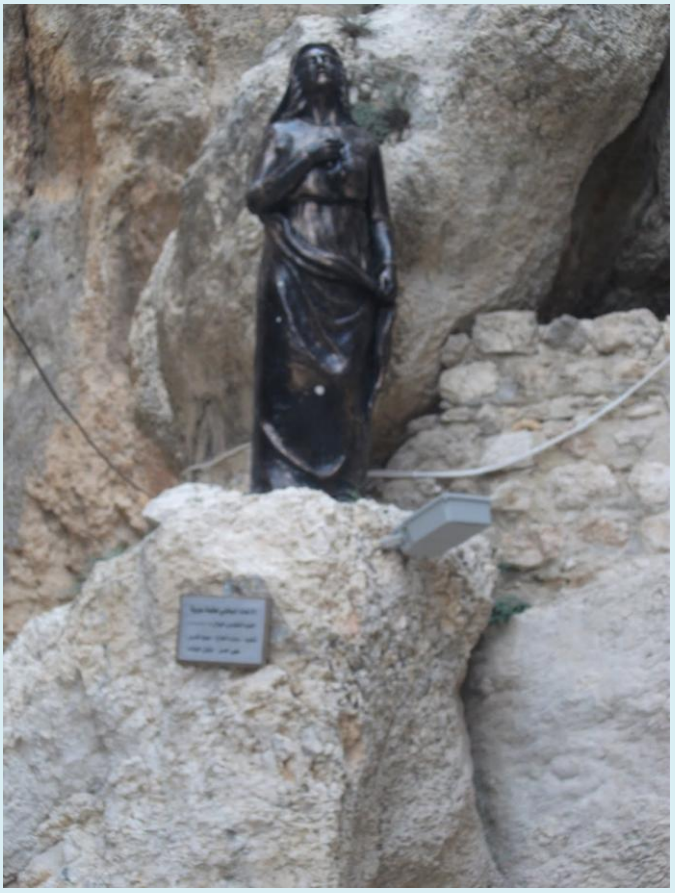

Statuia Sfintei Tecla, Maaloula

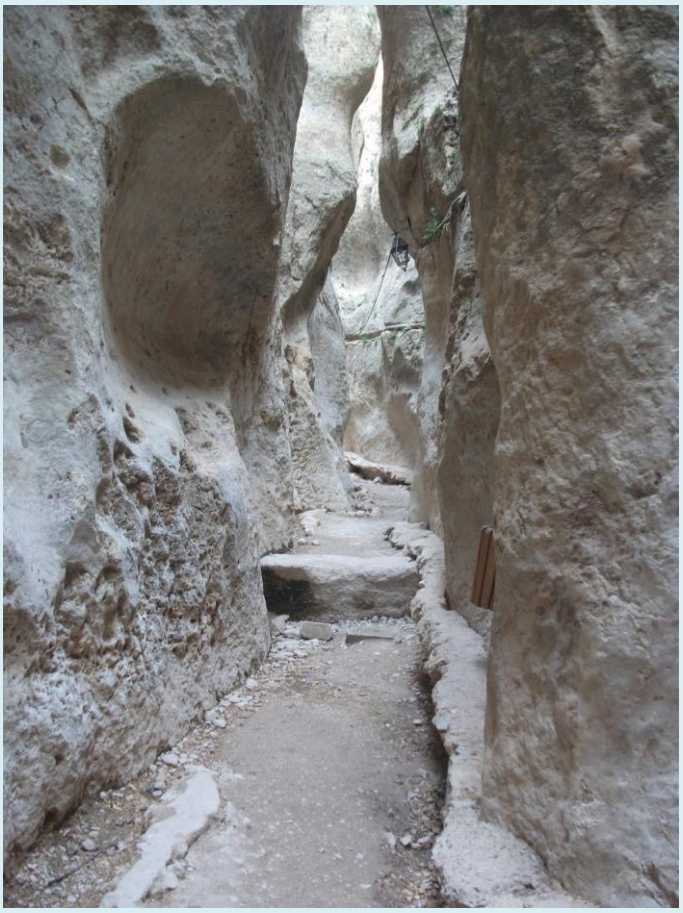

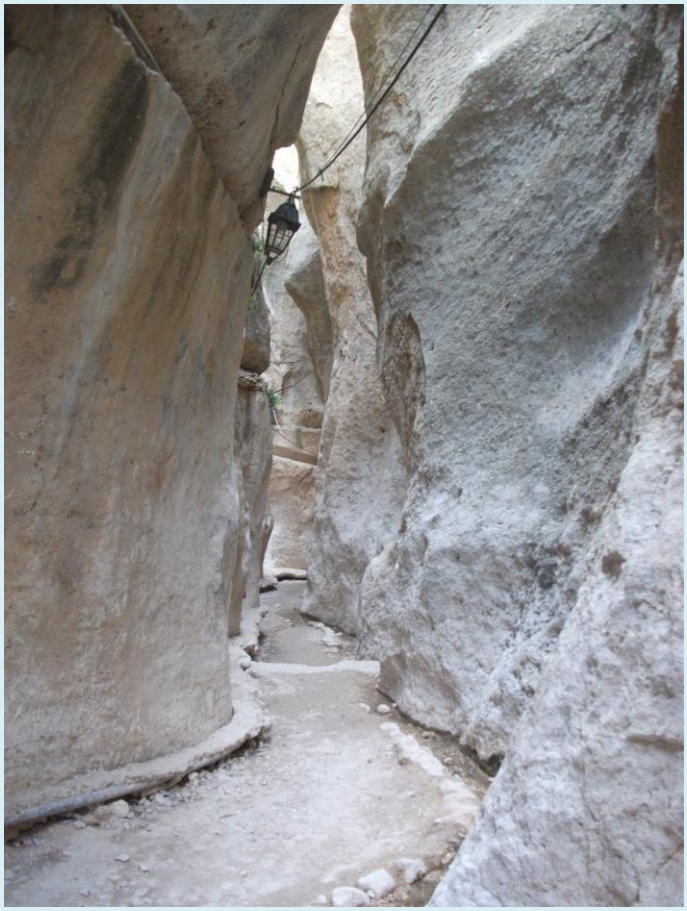

القبر المقدس للقديسة تقلا
The HOLY GRAVE
OF
SAINT TAKLA

Pelerinaj la Sfânta Tecla din Maloula

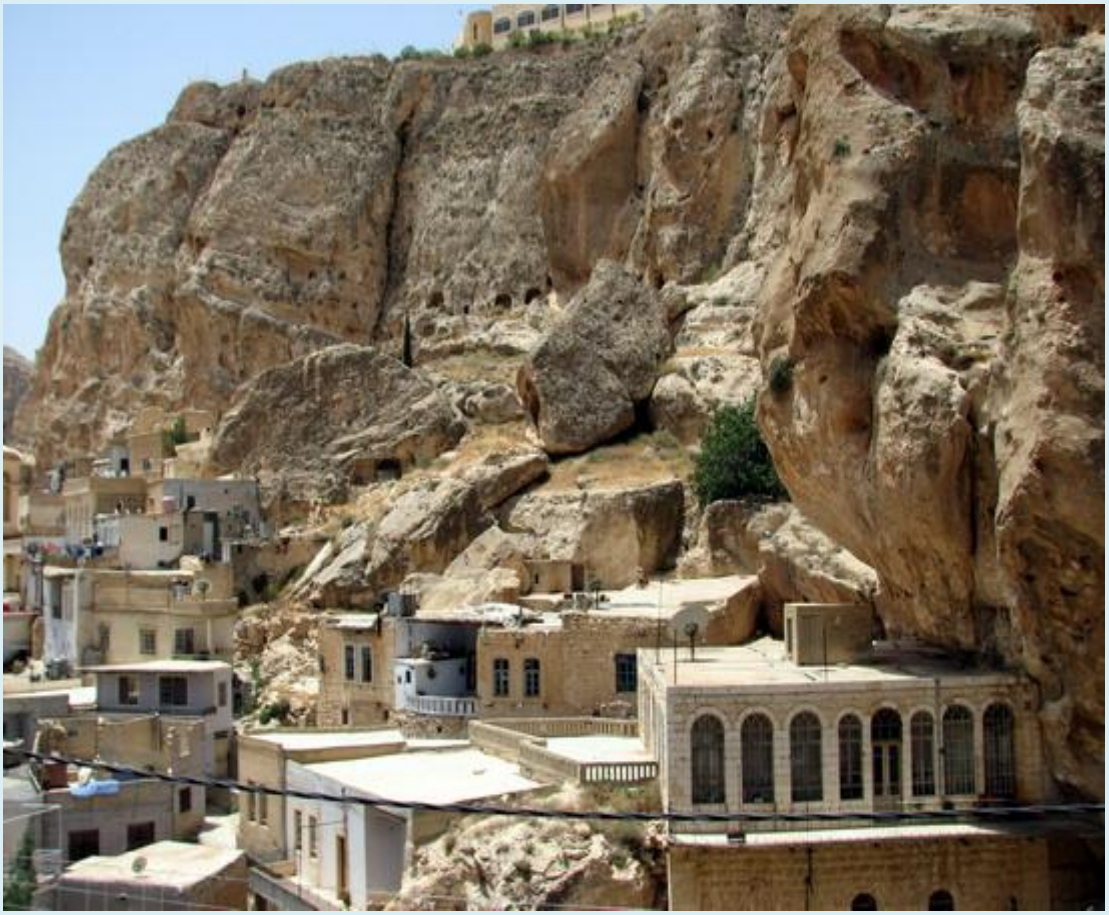

Icoane

ST. THECLA
THE
PROTOMARTYR
EQUAL
TO THE
APOSTLES
IN MEMORY OF
+ ESMA MATOOK
FROM HER CHILDREN

Η ΑΓΙΑ ΘΕΚΛΑ
eikonografos.com

Saint Thekla Icon

Η Α
ΘΕΚ
ΛΑ

Γ΄
ΗΑ
ΘΕΚ
ΛΑ
ΠΡΩΤ ΜΑΡΤΥΣ
Ϭ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

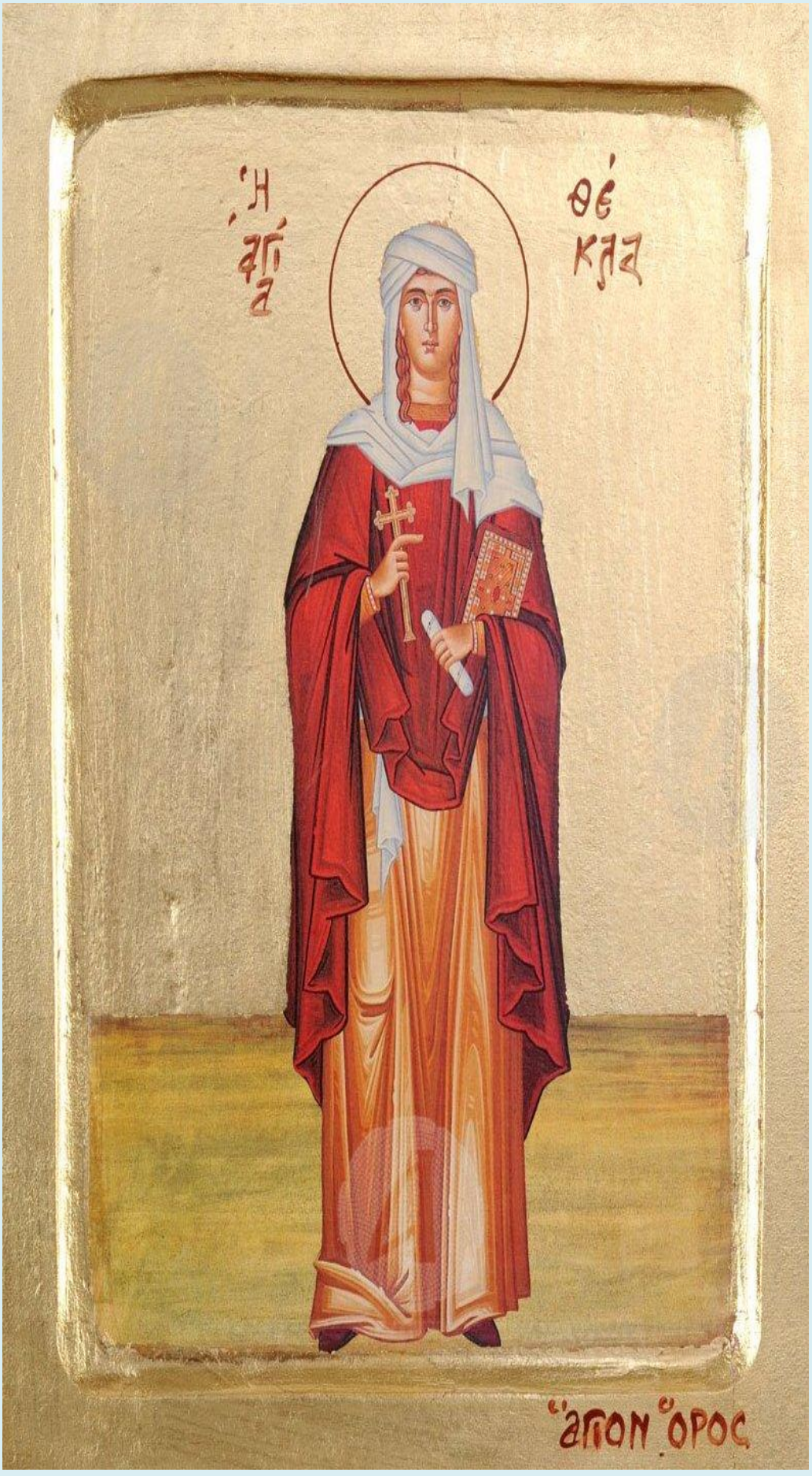
Ἁγία Θέκλα
Ἅγιον Ὄρος

Sf. Întâia
Mucenită
Tecla
24 septembrie

SFÂNTA
ÎNTÂIA MUCENIȚĂ
TECLA
24 septembrie

ΘΕΚΛΑ

Sf. M.
TECLA

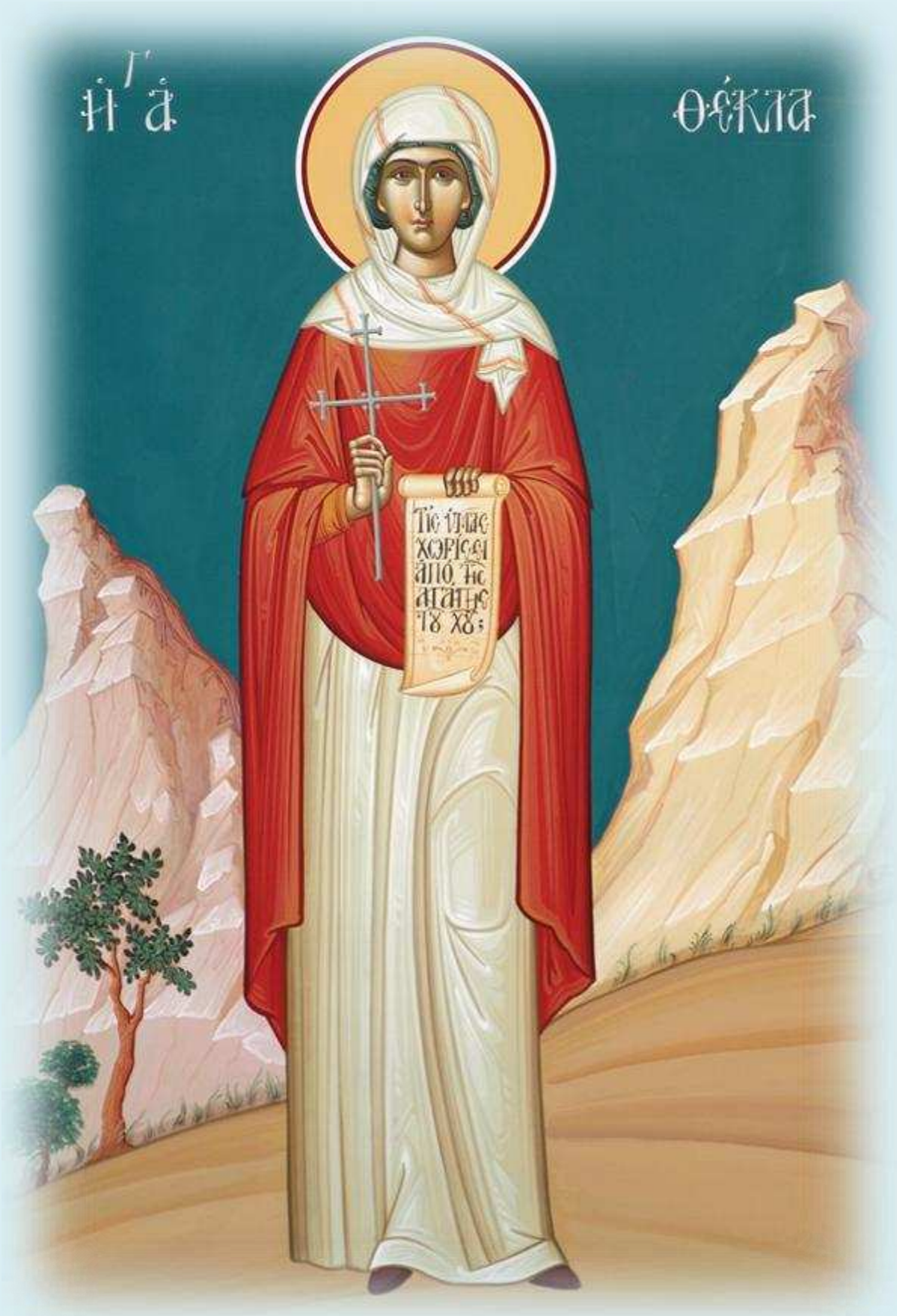
ἡ Γ ἁ
θέκλα

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΚΛΑ

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΚΛ

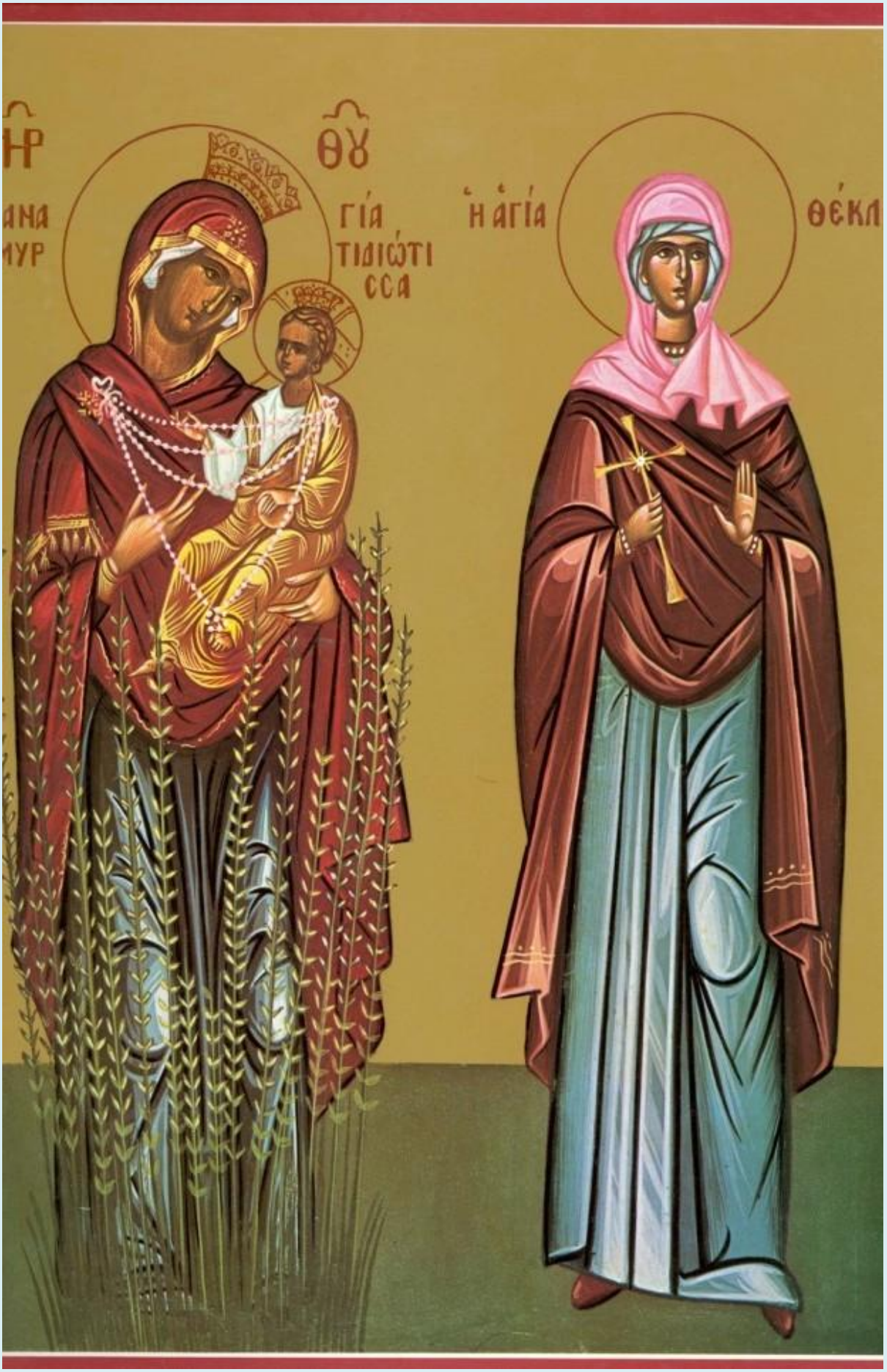
ΗΡ
ΑΝΑ
ΜΥΡ
ΘΥ
ΓΙΑ
ΤΙΔΙΩΤΙ
ΣΣΑ
Η ΑΓΙΑ
ΘΕΚΛ

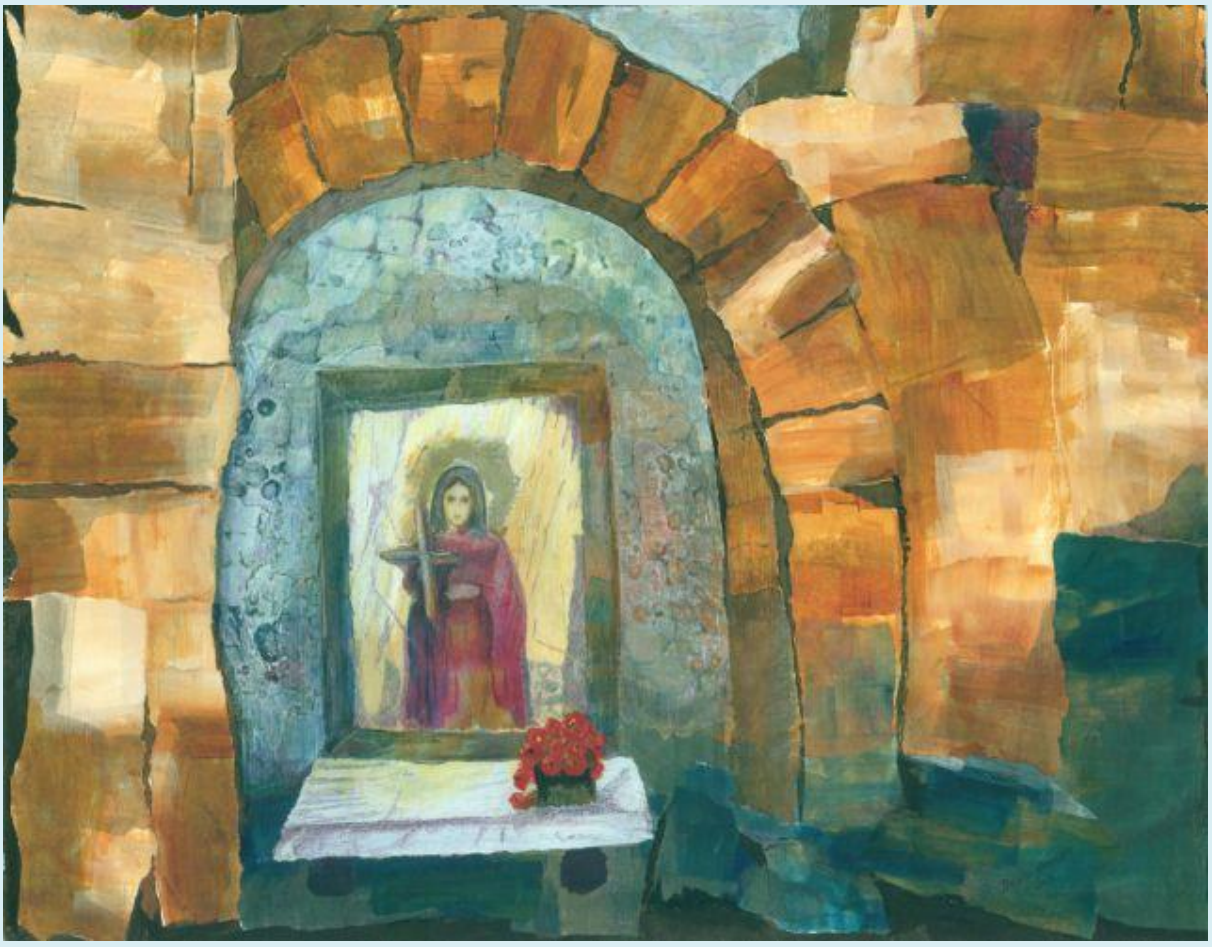

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΚΛΑ

ΘΕ
ΚΛΑ

S
AIN
T
TH
EK
LA

SAINT
THEKLA

SAINT
THECLA

ΜΗΤΗΡ
ΘΕΚΛΑ

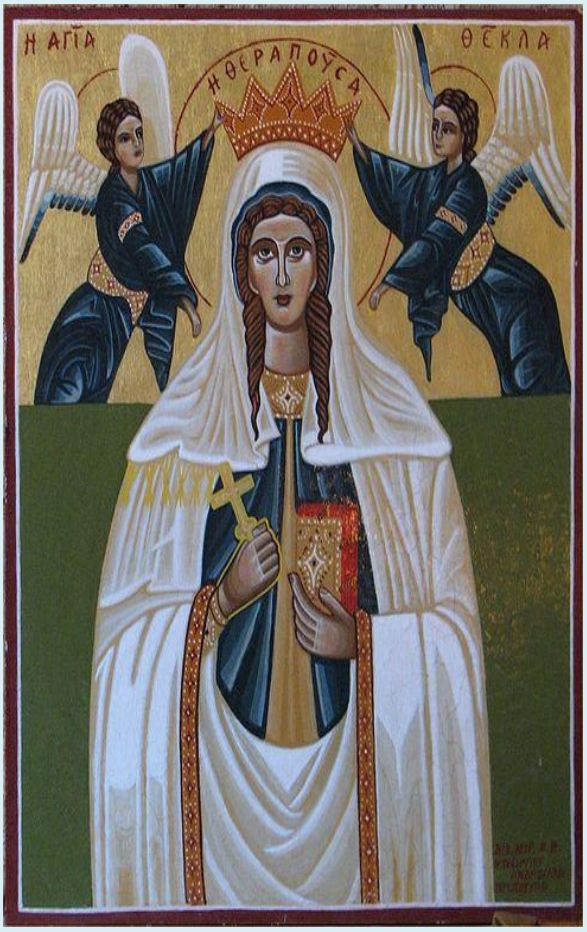
Η ΑΓΙΑ
Η ΘΕΡΑΠΟΥΣΑ
ΘΕΚΛΑ

SAINT THEKLA

saint
thekla
Η
αγια
θεκλα
equal to the
apostles

SFINȚII ZILEI

SAINT
THEKLA

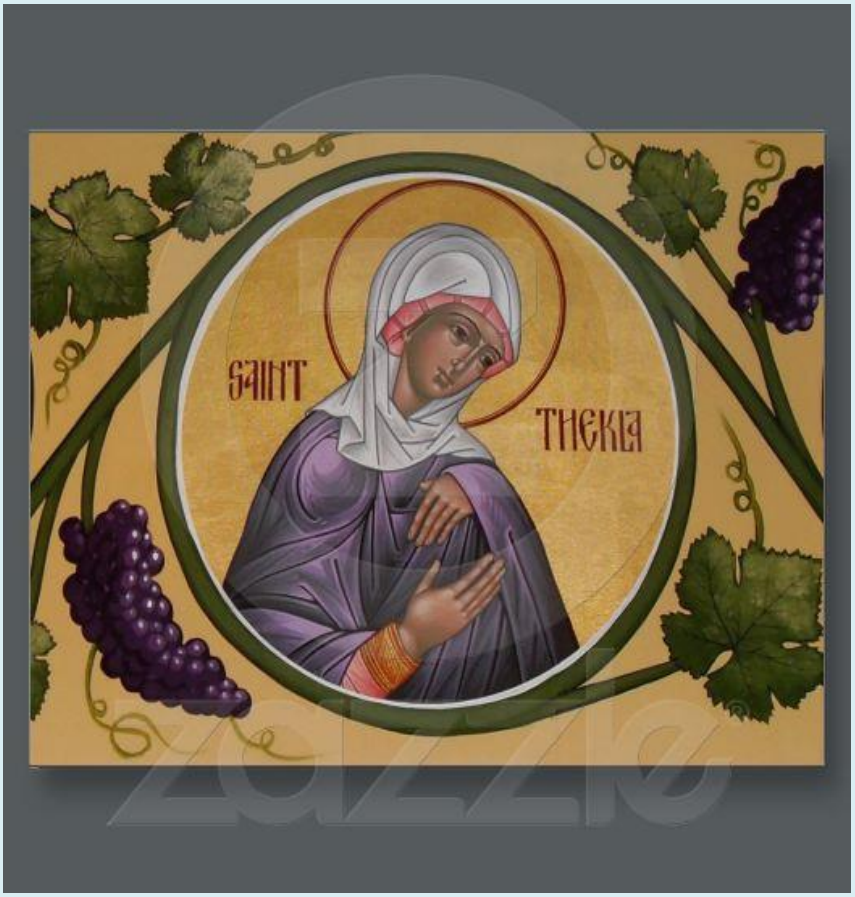
SAINT
THEKLA

© www.stpetersbasilica.org

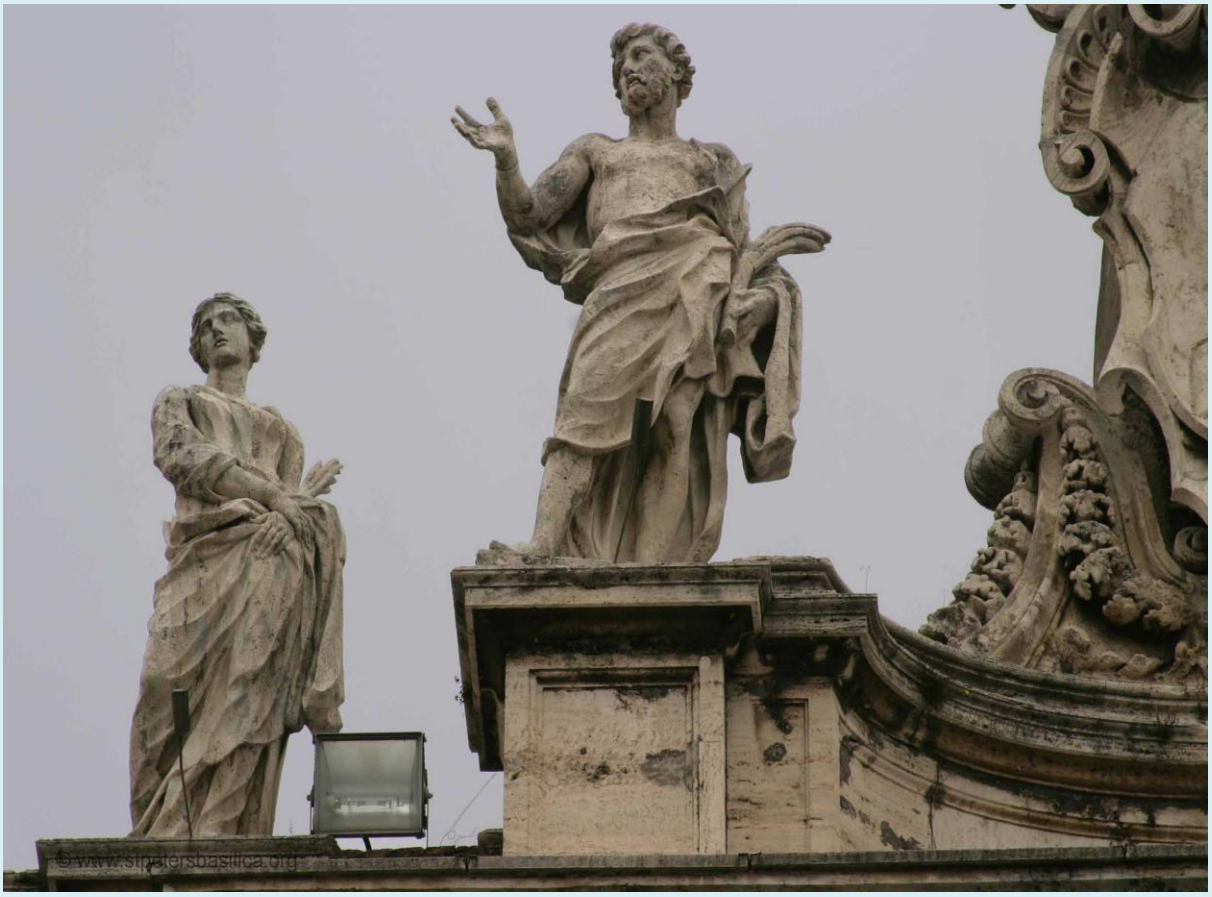

Saints Thecla and Vitalis

Sts. Thecla, Vitalis, Petronilla & Leonard
(St. Peter's Basilica)

Warning! CopyRight Codes Inside, New Crafts Co.

Tiepolo Giovanni Battista

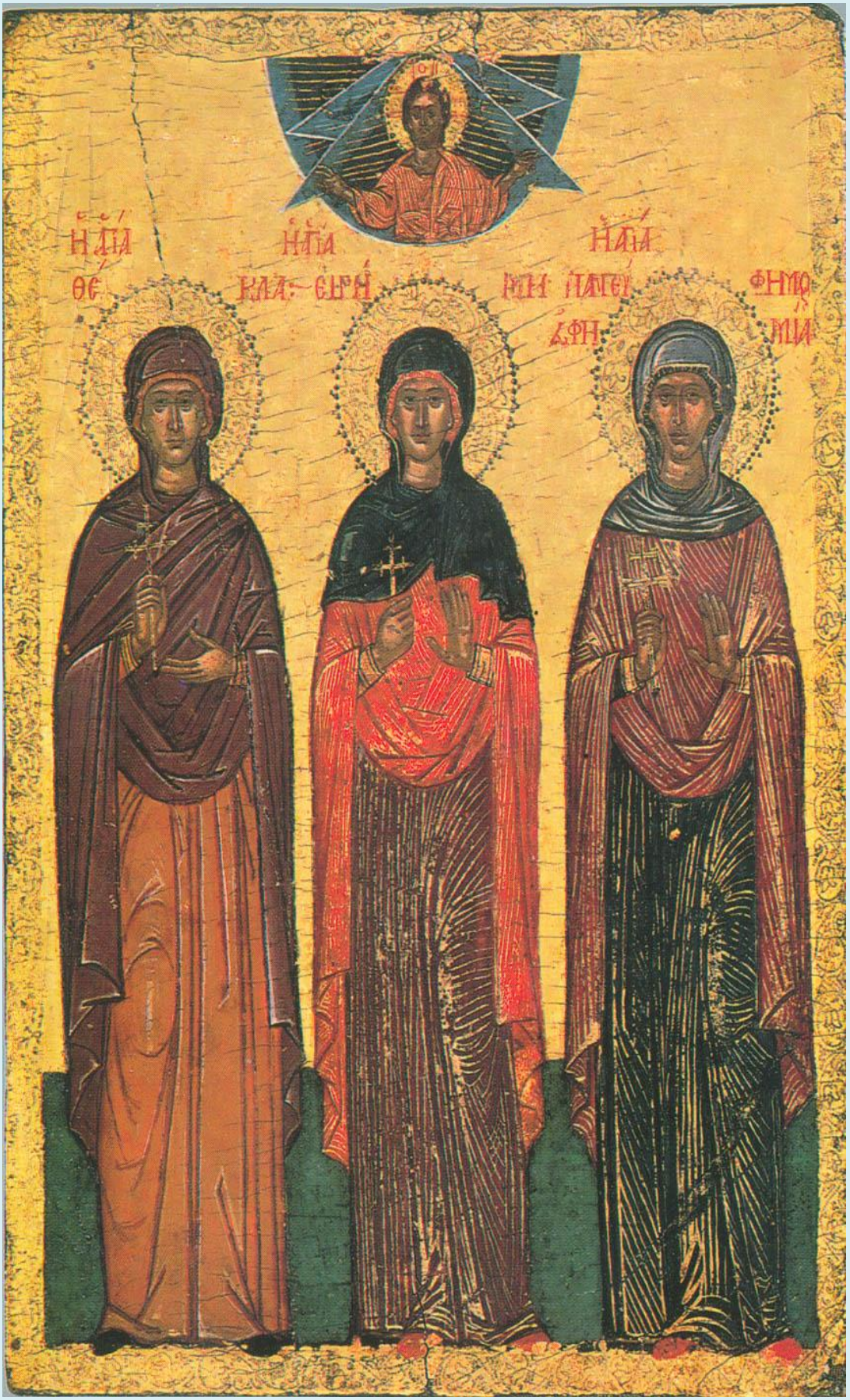

Sfintele şi marile fecioare muceniţe Thekla, Irene şi Eufimia

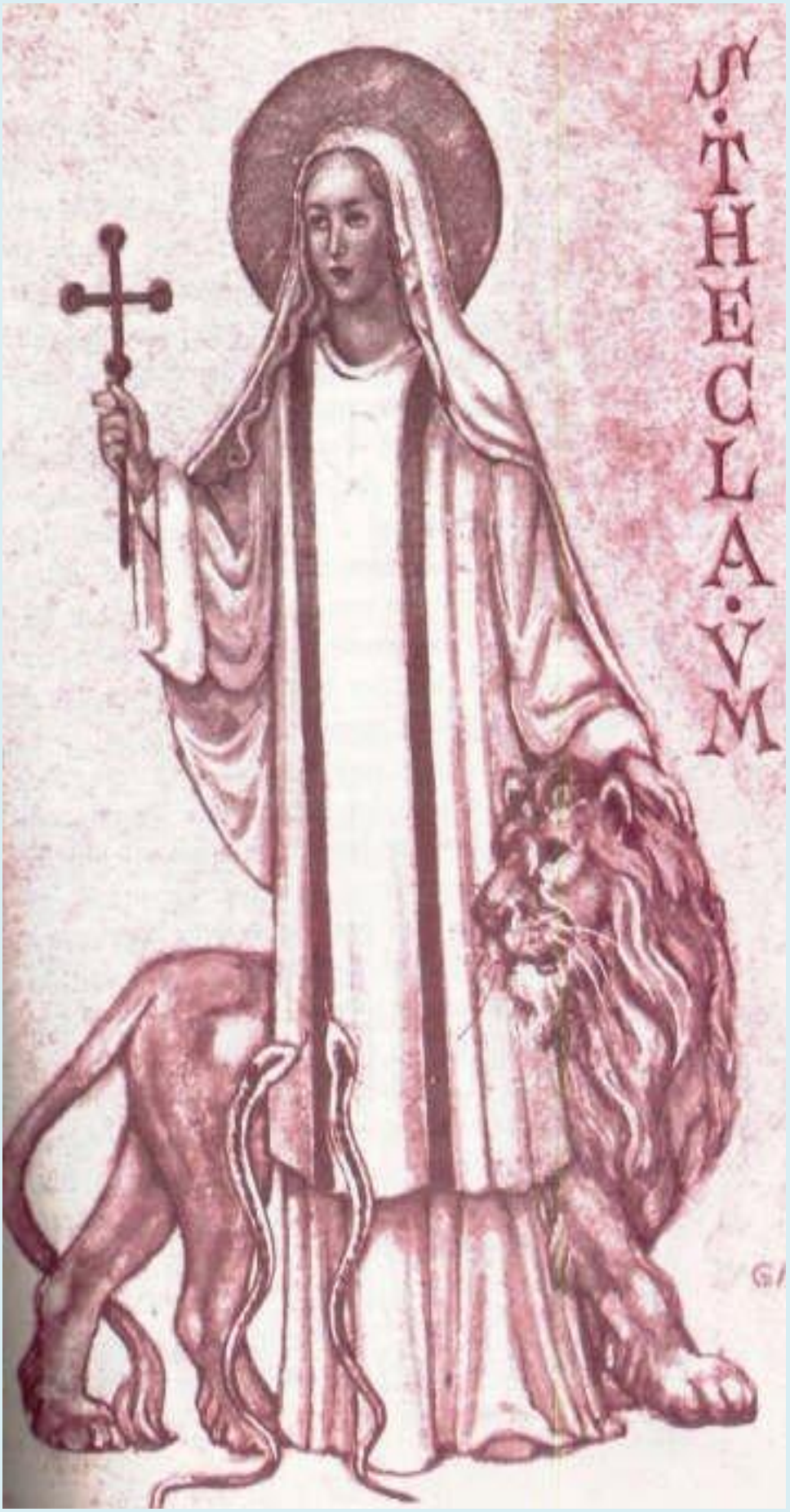
S·THECLA·VM

Η ΑΓΙΑ ΘΕΚΛΑ
القديسة تقلا

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΚΛΑ
Η ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ
Κ' ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

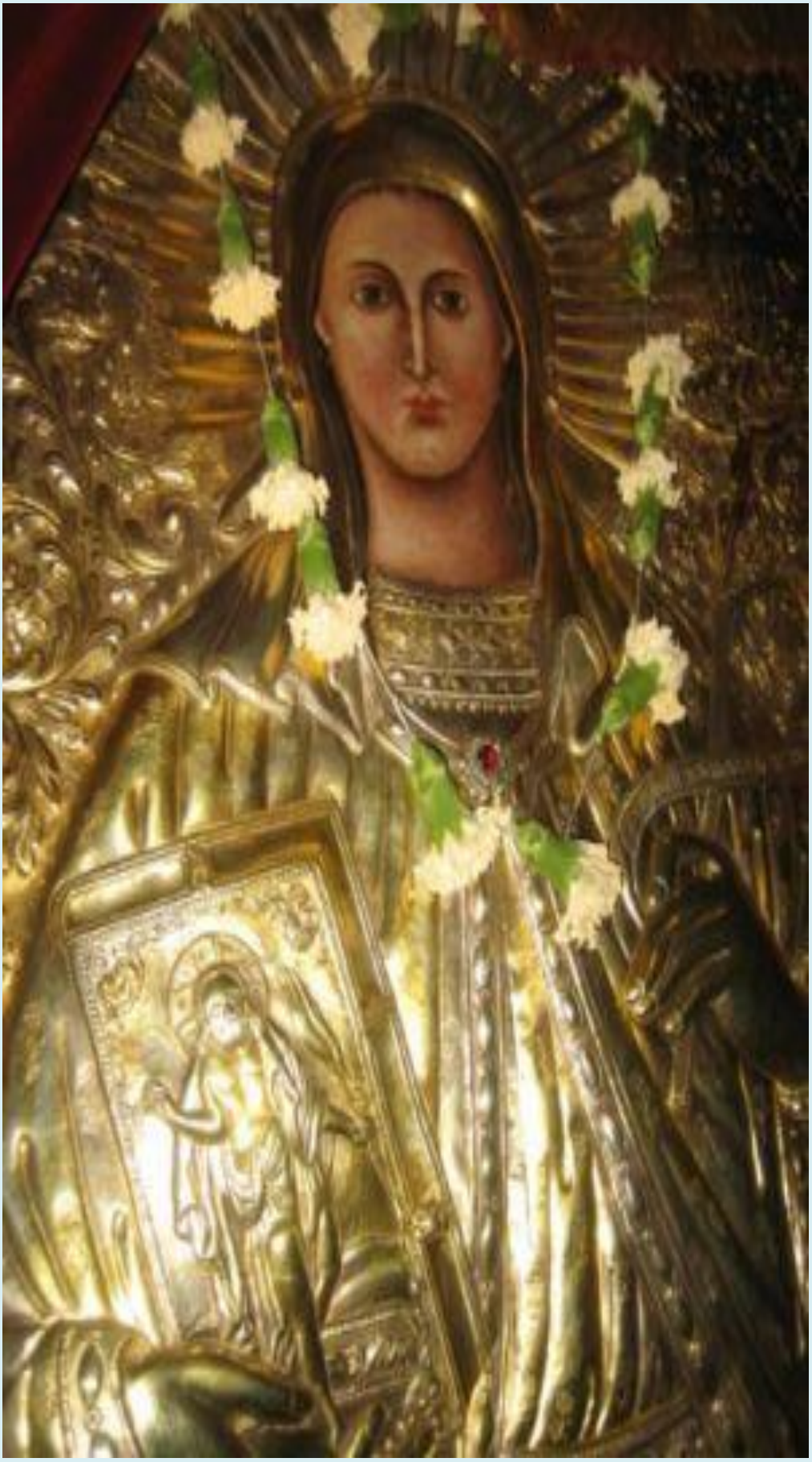

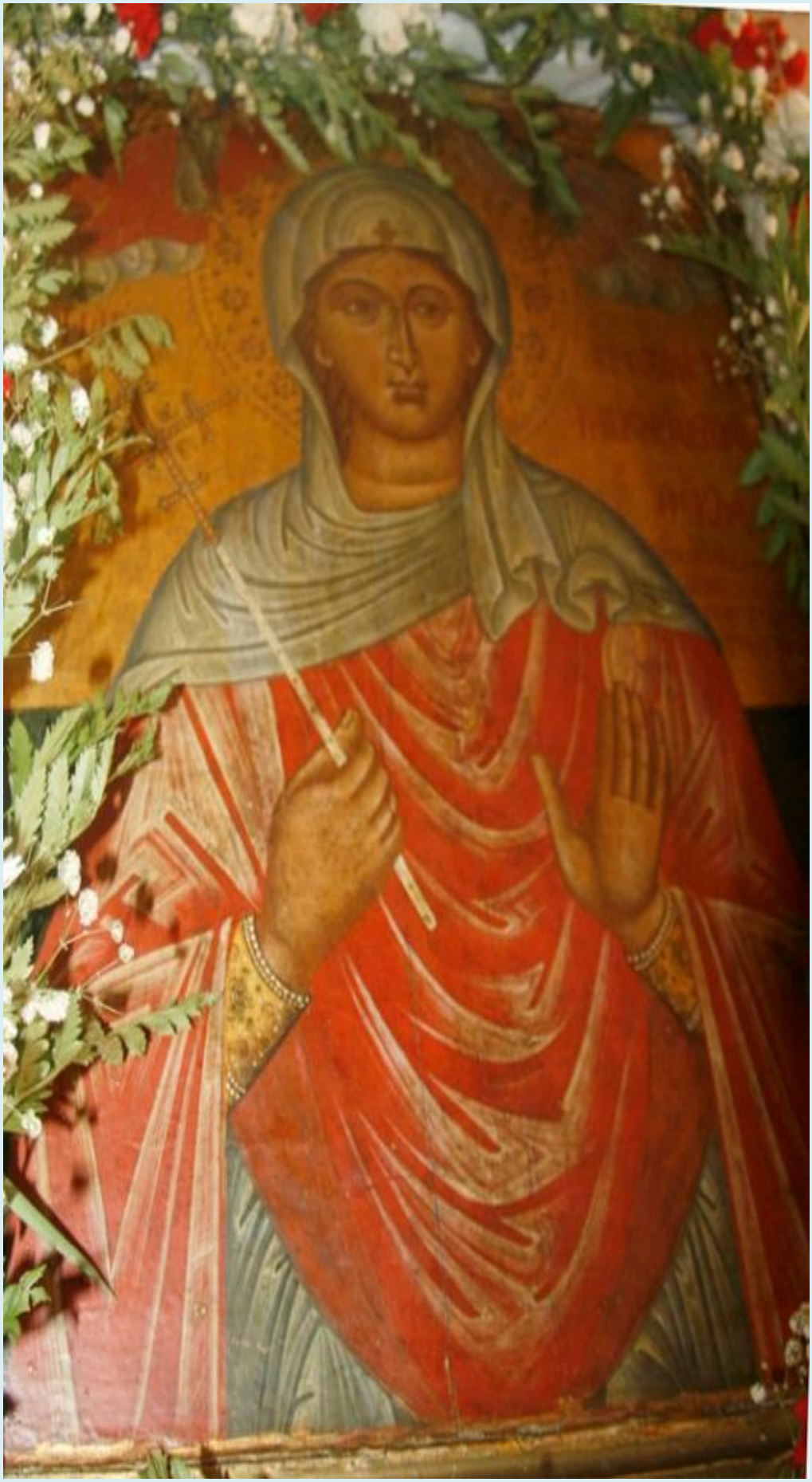

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΚΛΑ
ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ
ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

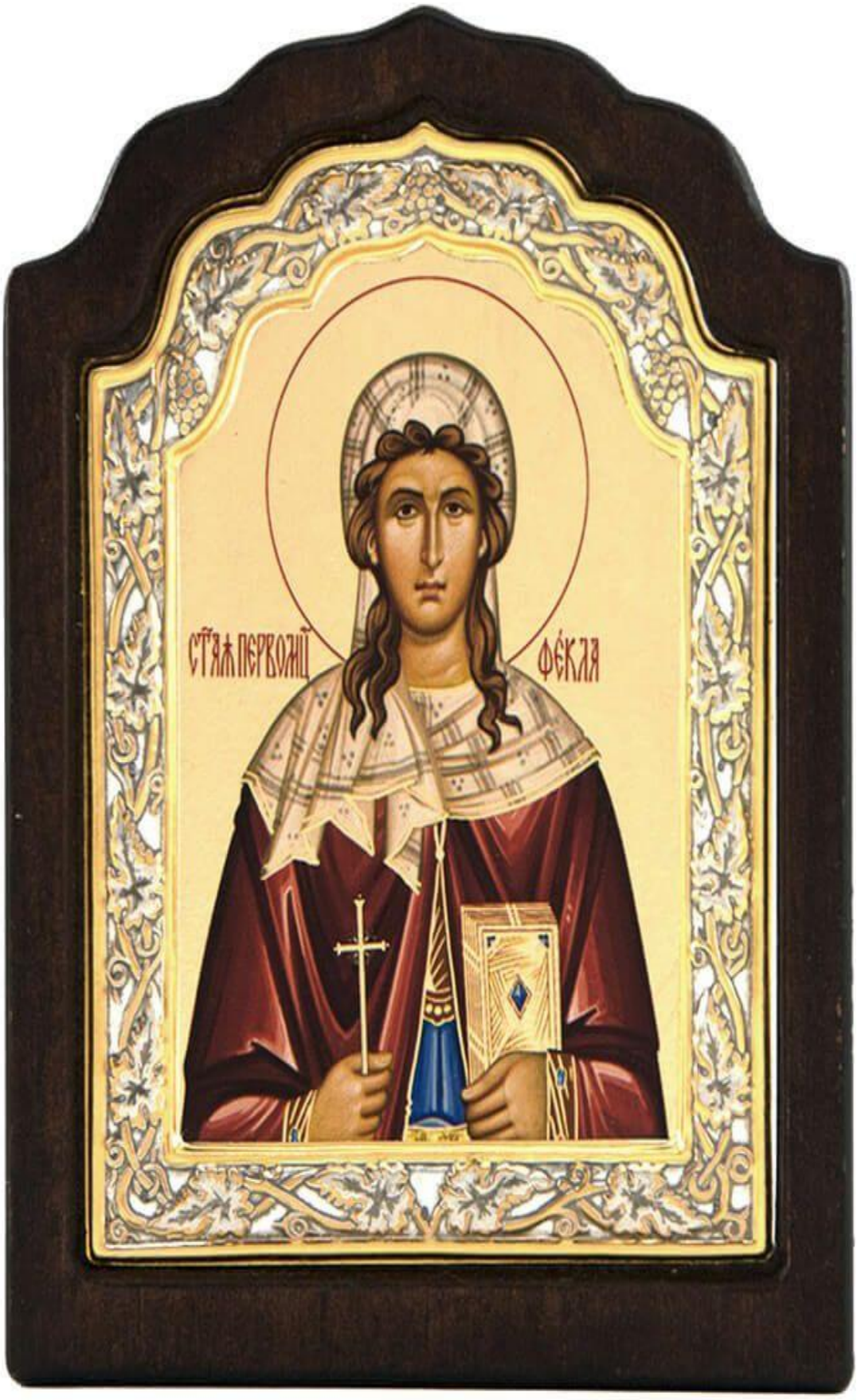
СТ҃АЖ ПЕРВОЖИЦ
ФЄКЛА

Sf. M. Mc. Tecla

SFÂNTA
ÎNTÂI
MUCENIȚĂ
ȘI ÎNTOCMAI
CU APOSTOLII
TECLA
©doxologia.ro

24 septembrie

Sfânta Mare Mucenită, întocmai cu apostolii,

Tecla

icoane
canon articole acatist

SF. MUCENITA
TECLA

DOXOLOGIA.ro
Sf. M. Mc.
Tecla

Η Α
ΘΕΚ
ΛΑ

Troparul Sfintei Întâi
Mari Mucenițe şi întocmai
cu Apostolii Tecla
24 Septembrie - Glasul 4
Mieluşeaua Ta, Iisuse, Tecla, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

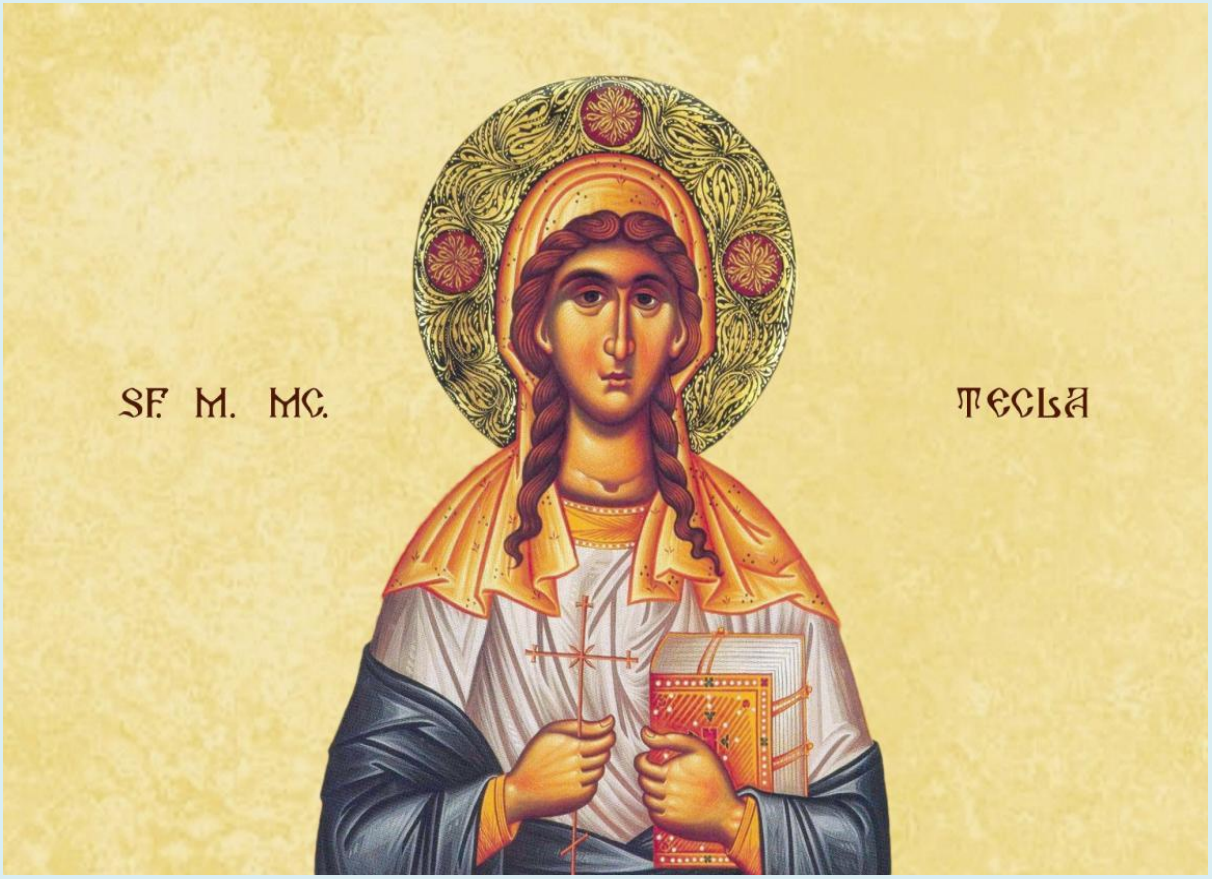
SF. M. MC.
TECLA

6 lucruri despre
Sf. Tecla

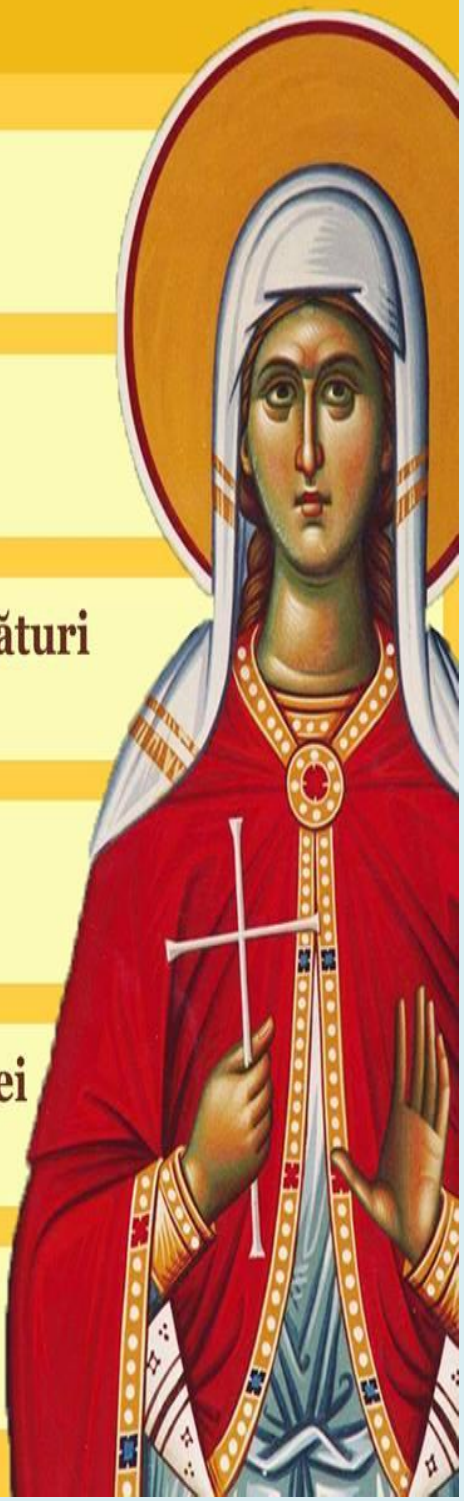

- A fost prima femeie martir
- A fost ucenica Sf. Ap. Pavel
- A propovăduit Evanghelia alături de Apostoli
- S-a retras într-o peșteră de unde ajuta pe cei bolnavi
- Este invocată la tunderea unei femei în monahism
- Este cinstită și în religia musulmană

BASILICA.RO

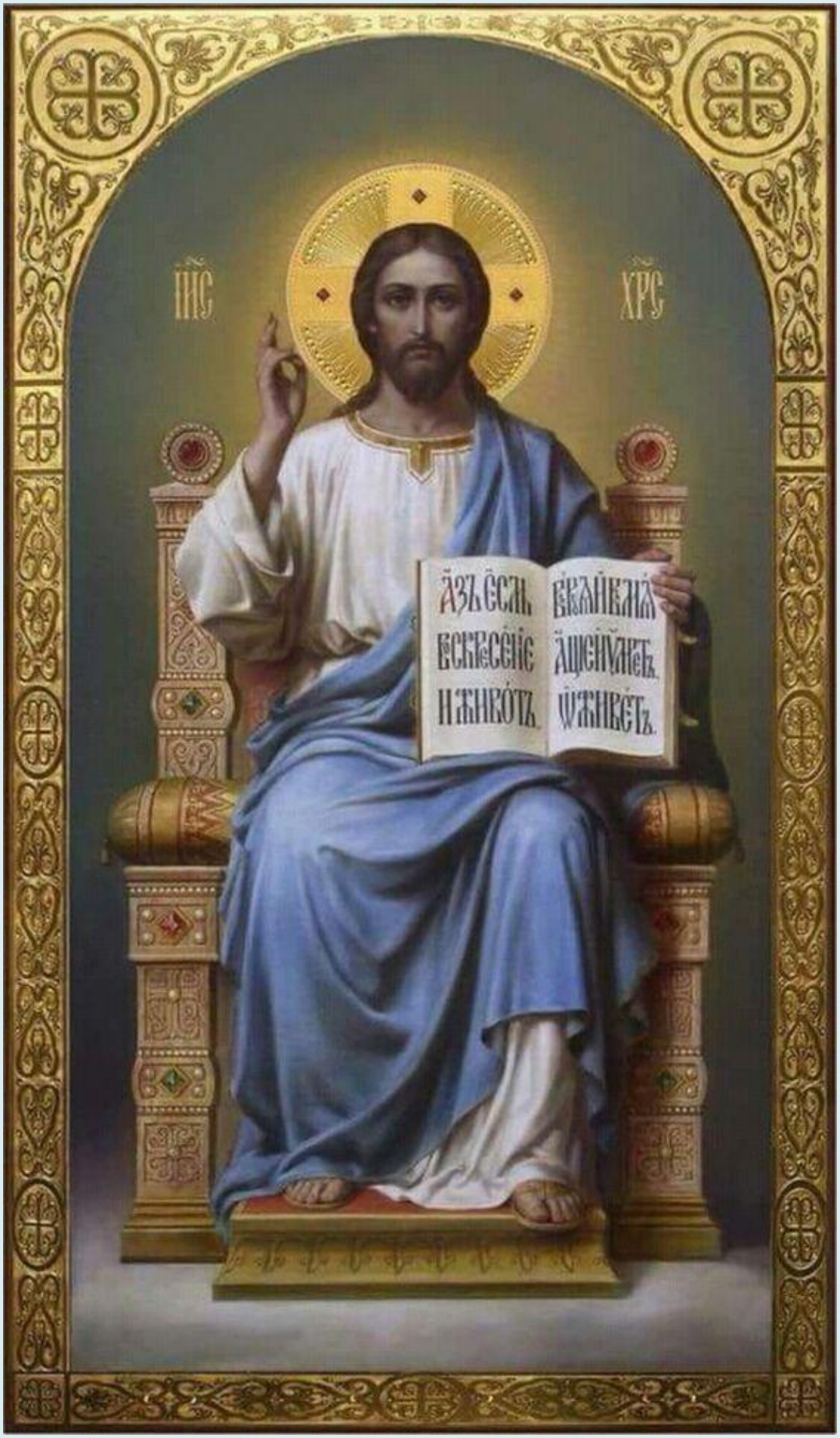
ІИС
ХРС
АЗЪ ЕСМЬ
ВСКРЕСЕНІЕ
И ЖИВОТЪ
ВЕРЯЙ ВЪ МЯ
АЩЕ И УМРЕТЪ
ѠЖИВЕТЪ

Sfântă muceniţă Tecla, precum în viaţa aceasta toate neputinţele şi bolile tămăduiai, aşa şi acum petrecând în lumina Sfintei Treimi, nu ne uita pe noi, neamul tău cel de jos, ci sănătoşi ne păzeşte cu rugăciunile tale şi ne învredniceşte ca în pământul celor blânzi să cântăm lui Dumnezeu împreună cu tine cântare: Aliluia!